

ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็ก
ด้วยบทเพลงกล่อมน้องในโรงเรียนปะทิววิทยา
อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

ประติวรรษ พรหมทอง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
พ.ศ. 2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็ก
ด้วยบทเพลงกล่อมน้องในโรงเรียนปะทิววิทยา
อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

ประติวรรัช พรหมทอง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

พ.ศ. 2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

THESIS

THE CREATION OF A SET OF EXERCISES TO DEVELOP WIND
ENSEMBLE PERFORMANCE SKILL USING FROM
KLOM-NONG IN PATHIUWITTAYA SCHOOL,
PATHIU, CHUMPORN

PRATIWAT PROMTHONG

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS FOR
MASTER OF ARTS PROGRAM IN MUSIC EDUCATION
SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY
2024

COPYRIGHT OF SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์ ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็ก
ด้วยบทเพลงกล่อมน้องในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร
THE CREATION OF A SET OF EXERCISES TO DEVELOP WIND
ENSEMBLE PERFORMANCE SKILL USING FROM KLOM-NONG IN
PATHIUWITTAYA SCHOOL, PATHIU, CHUMPNORN

ผู้วิจัย นายประติวรรัช พรหมทอง

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ
(อาจารย์ ดร.สิทธิโชค กบิลพัตร) กรรมการและเลขานุการหลักสูตร

..... ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร
(อาจารย์ ดร.สุทธิรักษ์ เอียดปุม)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(รองศาสตราจารย์ ดร.โกวิท ชันศิริ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา รับรองวิทยานิพนธ์แล้ว

..... รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน
(รองศาสตราจารย์ ดร.วีระชัย แสงฉาย) อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อวิทยานิพนธ์	ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้องในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร
ผู้วิจัย	นายประติวรราช พรหมทอง ปีการศึกษา 2567
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา ดนตรีศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	อาจารย์ ดร.สิทธิโชค กบิลพัตร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้อง และเพื่อศึกษาประสิทธิภาพผลสัมฤทธิ์ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้อง ใช้กระบวนการวิจัยแบบผสม (Mixed Methods) ประกอบด้วย งานวิจัยเชิงทดลอง และการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง หาค่าความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย และทดลองกับนักเรียนจำนวน 16 คน ในระยะเวลา 4 สัปดาห์ ปรากฏว่า สามารถสร้างชุดการสอนได้จำนวน 4 บท ที่เน้นการพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลม

ผลการศึกษาพบว่า ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้อง ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน มีค่า IOC เฉลี่ย 0.6-1.00 นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้อง มีผลการเรียนรู้แบบหลังเรียนรวมกันเท่ากับร้อยละ 81.13 ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 และประสิทธิภาพของชุดการสอนในระดับดีมาก เท่ากับ 127.25 และการสัมภาษณ์นักเรียนจากการใช้ชุดการสอนพบว่า หลังใช้ชุดการสอนนักเรียนมีพัฒนาการอย่างชัดเจนทั้งทักษะการร้อง การเป่า การตัดลิ้น และการรวมวง นักเรียนแสดงออกถึงความสามารถในการรับรู้เสียงสูงต่ำ การควบคุมเสียงและจังหวะ การเปลี่ยนคีย์ การบรรเลงให้ตรงจังหวะกับเพื่อนในวง และการสื่อสารความรู้สึกผ่านเสียงดนตรีได้ดีขึ้น รวมถึงพัฒนาทักษะการรับรู้ความเข้มข้นของเสียงในเพลง ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างสรรค์บทเพลงร่วมกัน ทั้งนี้ยังได้เข้าใจถึงปัญหาด้านการรู้จักตนเอง (Intrapersonal Intelligence) ได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะในการบรรเลงที่ต้องฟังและประสานเสียงกับเพื่อน การควบคุมเสียงของตนเองให้กลมกลืนกับวง

คำสำคัญ: ชุดการสอน, วงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็ก, บทเพลงกล่อมน้อง

Thesis Title	The Creation of A Set of Exercises to Develop Wind Ensemble Performance Skill Using from Klom-nong in Pathiuwittaya School, Pathiu, Chumporn	
Researcher	Mr. Pratiwat Promthong	Academic Year: 2024
Degree	Master of Arts Program in Music Education	
Advisors	Dr. Sitthichok Kabilapat	

Abstracts

This research aspires to develop an instructional package to enhance small wind ensemble performance skills through lullaby songs and assess its effectiveness and learning achievement. A mixed-methods research design was employed, comprising both experimental and qualitative research. Data collection involved a literature review, instrument validity assessment, and an experimental study conducted with 16 students over four weeks, thus, the development of a four-lesson instructional package for wind ensemble performance skills.

The findings revealed that the instructional package evaluated by three experts achieved an average Item-Objective Congruence (IOC) score of 0.6-1.0 In like manner, students' post-learning achievement score of 81.13% exceeded the 80% hypothesis. The instructional package's effectiveness index of 127.25 rated at an excellent level, was validated by student interviews, revealing significant improvement after use. Fundamental skills, like breath control, vocalization, tonguing, and ensemble playing, resulting in enhanced tone and rhythm control, pitch perception, key transitions, synchronization with ensemble members, and expressive musical communication, were acquired by the students, respectively. Additionally, their ability to perceive the intensity of sound, crucial to musical collaboration, was strengthened, at the same time, students' interpersonal skills, specifically within ensemble settings, improved. This research poses a potential to explore the long-term impact of the instructional package on skill retention and its adaptability to different ensemble sizes.

Keywords: exercises, small wind ensembles, lullaby songs

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถของอาจารย์ ดร.สิทธิโชค กบิลพัตร ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.สุทธิรักษ์ เอียดปุม ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา และรองศาสตราจารย์ ดร.โกวิทย์ ชันธศิริ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้กรุณาถ่ายทอดความรู้ให้คำปรึกษา แนวคิด วิธีการ คำแนะนำและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งตลอดมา ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูง ขอขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาวิชาดนตรีศึกษาทุกท่านที่ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ที่มีคุณค่ายิ่งให้แก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ศึกษาจนดำเนินวิจัยสำเร็จ

ขอขอบพระคุณ ดร.วานิช โปตะวนิช ผู้ช่วยศาสตราจารย์อดิวัชร พนาพงศ์ไพศาล และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อดิพล อนุกุล ในฐานะผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาเสียสละเวลาตรวจเครื่องมือในการวิจัย และให้ข้อเสนอแนะทำให้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ นางสาวเนตรชนก ธาณิรัตน์ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนปะทิววิทยา ที่อำนวยความสะดวกอย่างดียิ่งในการทดลองเครื่องมือวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล รวมถึงนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ที่อำนวยความสะดวกด้านต่าง ๆ และขอบคุณเพื่อน ๆ สาขาวิชาดนตรีศึกษา รวมถึงเจ้าหน้าที่งานบัณฑิตศึกษาที่มีส่วนทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ท้ายที่สุดนี้ขอขอบพระคุณบิดา มารดา และสมาชิกในครอบครัวทุกคนที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจด้วยดีเสมอมา

คุณงามความดีของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้มีส่วนร่วมช่วยแนะนำส่งเสริมให้การวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์

ประติวรรัช พรหมทอง

มีนาคม 2568

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญภาพ	(8)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
สมมติฐานการวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	3
กรอบแนวคิดการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ชุดการสอน	7
ประวัติโรงเรียนปะทิววิทยา	8
สาระดนตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	9
ทฤษฎีดนตรีสากล	13
การเรียบเรียงเสียงประสาน	14
วงดุริยางค์เครื่องลม	16
ประวัติบทเพลงกล่อมน้อง	19
การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน	20
การสนทนากลุ่ม	25
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	25
แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	29
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	29
แบบแผนการวิจัย	30
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	31
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	31
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	32
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	32
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
การศึกษาค้นคว้าทำนองเพลงกล่อมร้อง	34
การสร้างแบบฝึกหัดและนำแบบฝึกหัดไปใช้ในบทเพลง	36
ขั้นตอนการทดลองใช้เครื่องมือวิจัย	45
การเก็บข้อมูลการวิจัย	47
ผลของข้อมูลการวิจัย	80
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	82
สรุปผลการวิจัย	82
อภิปรายผล	83
ข้อเสนอแนะ	86
บรรณานุกรม	87
ภาคผนวก	91
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	92
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ..	94
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเข้าทำการเก็บข้อมูลวิจัย	98
ภาคผนวก ง ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลม	
ขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมร้องในโรงเรียนปะทิววิทยา	
อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร	100
ประวัติผู้วิจัย	158

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 หลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 2 ดนตรี มาตรฐาน ศ 2.1	9
2 หลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 2 ดนตรี มาตรฐาน ศ 2.2	12
3 แบบฟอร์มการประเมินตนเองของนักเรียนและการปรับปรุงตนเองของนักเรียน	46
4 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 1	48
5 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 2	48
6 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 3	48
7 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 4	49
8 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 5	49
9 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 6	49
10 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 7	49
11 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 8	50
12 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 9	50
13 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 10	50
14 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 11	50
15 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 12	51
16 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 13	51
17 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 14	51
18 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 15	51
19 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 16	52
20 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 1	52
21 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 2	52
22 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 3	53
23 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 4	53
24 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 5	53
25 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 6	53
26 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 7	54
27 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 8	54
28 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 9	54
29 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 10	54
30 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 11	55
31 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 12	55
32 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 13	55

สารบัญตาราง (ต่อ)

[illegible]

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
2 โน้ตเพลงและเนื้อเพลงไก่แจ้	34
3 โน้ตเพลงและเนื้อเพลงเชียดคอไก่	34
4 โน้ตเพลงและเนื้อเพลงไก่เถื่อน	35
5 โน้ตเพลงและเนื้อเพลงควายขาว	35
6 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 1 ข้อที่ 1	36
7 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 1 ข้อที่ 2	36
8 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 1 ข้อที่ 3	36
9 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 1 ข้อที่ 4	37
10 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 1 ข้อที่ 5	37
11 โน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 4 ห้องที่ 36-45	37
12 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 2 ข้อที่ 1	38
13 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 2 ข้อที่ 2	38
14 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 2 ข้อที่ 3	39
15 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 2 ข้อที่ 4	39
16 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 2 ข้อที่ 5	40
17 โน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 4 ห้องที่ 99-106	40
18 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 3 ข้อที่ 1	41
19 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 3 ข้อที่ 2	41
20 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 3 ข้อที่ 3	41
21 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 3 ข้อที่ 4	42
22 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 3 ข้อที่ 5	42
23 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 3 ข้อที่ 5	43
24 โน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 4 ห้องที่ 59-63	43
25 โน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 4 ห้องที่ 77-80	43
26 โน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 4 ห้องที่ 64-67	44
27 โน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 4 ห้องที่ 67-70	44

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรงเรียนปะทิววิทยา เป็นสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในอำเภอปะทิว สังกัดเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสํราษฐาฐาณิ ชุมพร จัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ปรับปรุงปีพุทธศักราช 2560 โรงเรียนปะทิววิทยา เปิดทำการเรียนการสอนมาเป็นเวลา 45 ปี มีห้องเรียนจำนวน 18 ห้อง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จัดเป็น 3 แผนการเรียน จัดการเรียนออกเป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยมีกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นหนึ่งในที่สําคัญใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐาน มีสาระการเรียนรู้ดนตรีเป็นโครงสร้างของกลุ่มสาระฯ จัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยได้แสดงออก มีความกล้าในการคิดสร้างสรรค์ นำวัฒนธรรมท้องถิ่นบูรณาการเข้าเป็นหลักสูตรท้องถิ่น ปัจจุบันโรงเรียนปะทิววิทยาให้ความสําคัญกับวิชาดนตรี โดยมีการส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมทางดนตรี เป็นเวทีให้นักเรียนได้มีความกล้าแสดงออก มีความคิดสร้างสรรค์ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และเป็นศูนย์การเรียนรู้ทางดนตรีสากลของอำเภอปะทิว

วงดุริยางค์เครื่องลมของโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ก่อตั้งเมื่อเดือน พฤษภาคม พุทธศักราช 2565 โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนได้มีทักษะการบรรเลงดนตรี มีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ มีสมาชิกเริ่มต้น 19 คน ปัจจุบันมีสมาชิก 29 คน ทั้งนี้โรงเรียนปะทิววิทยาได้มีการจัดตั้งวงดนตรีหลากหลายรูปแบบ เช่น วงโยธวาทิต วงสตริง วงขับร้องประสานเสียง โรงเรียนปะทิววิทยาได้นำดนตรีเข้าสู่ชุมชน โดยบรรเลงนำขบวนบริการชุมชนในงานเทศกาลและประเพณีต่าง ๆ ทำให้นักเรียนให้ความสนใจเป็นจำนวนมากมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ทั้งยังได้ปลูกฝังการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทำให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษได้ค้นพบตนเองในการประกอบอาชีพทางดนตรีได้ แต่พบว่านักเรียนที่สมัครเข้าเป็นสมาชิกของวงดุริยางค์เครื่องลมนั้น ไม่มีทักษะพื้นฐานในการปฏิบัติเครื่องดนตรี และยังขาดแบบฝึกหัดพื้นฐานการปฏิบัติแต่ละเครื่องดนตรี อีกนัยหนึ่งปัญหาที่เกิดจากผู้เรียนไม่รู้จักหรือไม่มีความคุ้นเคยกับบทเพลงพื้นบ้านของชาติตะวันตกทำให้เกิดความไม่เข้าใจ ความซาบซึ้ง ความสุนทรีย์ทางดนตรี

จากงานวิจัยความเชื่อและค่านิยมในการอบรมเลี้ยงดูเด็กไทยพื้นที่ 4 ภาคของประเทศไทย (อำภพร พัววิไล และคณะ, 2548: 3-4) พบว่า เพลงกล่อมเด็กได้หายไปจากกระบวนการเลี้ยงดูเด็กไทย โดยอาจพบหลงเหลือบ้างในบางภูมิภาค แต่เนื้อร้องจะผิดเพี้ยนไป และในจังหวัดกรุงเทพมหานครไม่พบการกล่อมเด็กด้วยเพลงดั้งเดิมเลย เพลงกล่อมเด็กเป็นคติชาวบ้านประเภทมุขปาฐะ สามารถพบได้ทุกภูมิภาคของประเทศไทย เนื้อร้องและทำนองแตกต่างกันออกไป โดยภาคเหนือจะเรียกว่า เพลงอ้อลูก ภาคอีสานเรียกว่า เพลงนอนสาเยอ และนอนสาเดอ ภาคกลางเรียกว่า เพลงกล่อมเด็ก หรือเพลงกล่อมลูก ส่วนภาคใต้เรียกว่า เพลงร้องเรือ เพลงชาน้อง เพลงน้องนอน แต่ในอำเภอปะทิวเรียกว่า เพลงกล่อมน้อง ซึ่งหมายถึงเพลงกล่อมเด็กมีเนื้อหาแสดงถึงความรักของแม่ที่มีต่อลูก

มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ลูกได้หัดอย่างมีความสุข เพราะเสียงเพลงจะเกิดขึ้นได้มาจากความรู้สึกประทับใจ ความรักของแม่ที่มีต่อลูก การศึกษาเพลงกล่อมร้องที่เป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นประจำอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร จึงมีความสำคัญอย่างมากในการให้คนท้องถิ่นมองเห็นคุณค่าและเกิดความภาคภูมิใจ ในภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ อันนำไปสู่การอนุรักษ์และฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมในฐานะเป็นสื่อกลาง เพื่อถ่ายทอดมิติทางสังคมให้สามารถดำรงอยู่สืบไป

ปัจจุบันบทเพลงพื้นบ้านได้รับความนิยมและได้รับความสนใจจากนักวิชาการทางดนตรี มากยิ่งขึ้น ซึ่งได้มีการนำบทเพลงพื้นบ้านประจำแต่ละถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน รวมไปถึง การสร้างแบบฝึกหัด ชุดการสอนหรือบทเพลงเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีหรือวงดนตรี ที่ใช้ในกระบวนการเรียนการสอนทั้งในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา วรินทร์ สีเสียดงาม (2562: 83) กล่าวว่า บทฝึก (Etude) บทฝึกที่เป็นบทเพลงสั้น ๆ ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะทางด้านดนตรีและบทเพลง คือเนื้อหาสาระที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอนเครื่องดนตรี เช่นเดียวกับ ญัฐศรัณย์ ทฤษฎีคุณ และคณะ (2562: 12) ได้เสนอแนะว่าควรมีการสร้างสรรคบทเพลงกึ่งแบบฝึกหัดที่พัฒนาทักษะ ทาง การบรรเลงของวงดุริยางค์เครื่องลมในประเทศไทยในทุกระดับชั้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะ การบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมโดยใช้เพลงกล่อมร้อง พบว่า 1) ผู้เรียนไม่รู้จักหรือไม่มีความคุ้นเคย กับบทเพลงพื้นบ้านของชาติตะวันตก ทำให้เกิดความไม่เข้าใจ ความซาบซึ้ง ความสุนทรีย์ทางดนตรี 2) ขาดแบบฝึกหัดเป็นบทเพลงพื้นบ้านประจำท้องถิ่น

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการสร้างสร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์ เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมร้อง ในรูปแบบดนตรีคลาสสิก โดยใช้เทคนิคการเรียบเรียง และทฤษฎีของดนตรีตะวันตก ศึกษาทำนองเพลงกล่อมร้องที่มีความเหมาะสมในการเรียบเรียงเป็น วงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็ก เพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงของนักเรียน ทั้งยังเป็นการเผยแพร่ สืบสานเพลงพื้นบ้านของอำเภอปะทิว และเป็นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมด้วยรูปแบบดนตรีคลาสสิก

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วย บทเพลงกล่อมร้อง
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ของชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลง วงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมร้อง

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลม ขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมร้อง เมื่อสิ้นสุดการทดลอง นักเรียนจะมีผลการเรียนรู้แบบหลังเรียน (Summative) รวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

2. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้อง มีประสิทธิภาพในระดับดีมาก

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1.1 กลุ่มประชากร คือ สมาชิกในวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กของโรงเรียนปะทิววิทยา จังหวัดชุมพร จำนวน 29 คน

1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ สมาชิกในวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กของโรงเรียนปะทิววิทยา จังหวัดชุมพร จำนวน 16 คน ที่ผ่านการทดสอบและแยกตามเครื่องดนตรี ดังนี้

- 1) ฟลูต (Flute) 1 คน
- 2) คลาริเน็ต (Clarinet) 3 คน
- 3) อัลโต แซกโซโฟน (Alto saxophone) 2 คน
- 4) เทเนอร์ แซกโซโฟน (Tenor saxophone) 2 คน
- 5) ทรัมเป็ต (Trumpet) 3 คน
- 6) เฟรนช์ฮอร์น (French Horn) 1 คน
- 7) ทรอมโบน (Trombone) 2 คน
- 8) ยูโฟเนียม (Euphonium) 1 คน
- 9) ทูบา (Tuba) 1 คน

1.1.3 สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเพลงกล่อมน้องในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร คือนายสร้าง สมมุติ

2. เนื้อหา

- 2.1 ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill)
- 2.2 ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone)
- 2.3 ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing)
- 2.4 ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble)

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ซึ่งแยกตามรายสัปดาห์และหัวข้อ ดังนี้

- 3.1 สัปดาห์ที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill)
- 3.2 สัปดาห์ที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone)

3.3 สัปดาห์ที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing)

3.4 สัปดาห์ที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพลงกล่อม น้อง หมายถึง เพลงพื้นบ้านประจำถิ่นของอำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร โดยที่ ขับกล่อมให้น้องเพื่อให้นอนหลับอย่างสบาย มีเนื้อหาที่สอดแทรกหลักคำสอนและวรรณคดีไทย

วงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็ก หมายถึง วงดุริยางค์เครื่องลม โรงเรียนปะทิววิทยา 16 คน

การเรียบเรียงเสียงประสาน หมายถึง การนำบทเพลงกล่อม น้องมาเรียบเรียงเสียงประสาน โดยใช้กับวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็ก

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร
 ดนตรีคลาสสิก หมายถึง ดนตรีที่ผู้วิจัยเรียบเรียงขึ้นโดยใช้แนวคิดทฤษฎีการประสานเสียง
 ในยุคคลาสสิกและยุคโรแมนติก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้สร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วย
 บทเพลงกล่อมน้อง
2. ได้ทราบผลของการหาประสิทธิภาพชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์
 เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้อง
3. ได้นำความรู้เรื่องบทเพลงกล่อมน้องมาบูรณาการเป็นหลักสูตรท้องถิ่นของโรงเรียน
 ปะทิววิทยา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็ก ด้วยบทเพลงกล่อมน้อง ในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ชุดการสอน
 - 1.1 ความหมายของชุดการสอน
 - 1.2 องค์ประกอบของชุดการสอน
2. ประวัติโรงเรียนปะทิววิทยา
3. สารคดี กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 - 3.1 สารคดี 2 ดนตรี มาตรฐาน ศ 2.1
 - 3.2 สารคดี 2 ดนตรี มาตรฐาน ศ 2.2
4. ทฤษฎีดนตรีสากล
 - 4.1 ความหมายของทฤษฎีดนตรีสากล
 - 4.2 ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีดนตรีสากล
5. การเรียบเรียงเสียงประสาน
 - 5.1 ความหมายของการเรียบเรียงเสียงประสาน
 - 5.2 หลักการของการเรียบเรียงเสียงประสาน
6. วงดุริยางค์เครื่องลม
 - 6.1 ความหมายของวงดุริยางค์เครื่องลม
 - 6.2 ประเภทของเครื่องดนตรีในวงดุริยางค์เครื่องลม
7. ประวัติบทเพลงกล่อมน้อง
 - 7.1 ความหมายของเพลงกล่อมน้อง
 - 7.2 เพลงกล่อมน้อง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร
8. การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน
 - 8.1 ความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพ
 - 8.2 วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพ
9. การสอนปฏิบัติ
10. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
11. แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 11.1 แนวคิด ทฤษฎี
 - 11.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชุดการสอน

1. ความหมายของชุดการสอน

Good (1973: 306) กล่าวว่า ชุดการสอนเป็นโปรแกรมทางการเรียนที่จัดไว้โดยเฉพาะ ประกอบไปด้วย คู่มือ เนื้อหา แบบทดสอบและมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนไว้ครบถ้วน

ประภาศิริ ปราโมทย์ (2562: 110-127) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมหรือชุดการสอน เป็นรูปแบบสื่อประสมที่ผลิตขึ้นอย่างเป็นระบบ เพื่อใช้ประกอบการสอนของครูผู้สอนและใช้สื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยคำแนะนำให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีขั้นตอน เพื่อสะดวกต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและง่ายต่อการจัดกิจกรรมการสอนของผู้สอน ทั้งยังช่วยเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เจริญขวัญ โธณพงศ์สถาพร (2561: 28) กล่าวว่า ชุดการสอนมีชื่อเรียกอีกหลายชื่อ เช่น ชุดการเรียน ชุดการเรียนการสอน ซึ่งการใช้คำว่าชุดการสอนทำให้เกิดความเข้าใจว่าเป็นสื่อการเรียนที่จัดไว้สำหรับครูเป็นผู้ใช้ ในปัจจุบันได้เปลี่ยนจากชุดการสอนมาใช้คำว่า ชุดการเรียน อันเป็นการแสดงถึงแนวทางการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยผู้เรียนมีโอกาสใช้สื่อต่าง ๆ ในชุดการเรียน และศึกษาหาความรู้ในชุดการเรียนด้วยตนเอง โดยชุดการเรียน คือ การนำเอาสื่อการเรียนการสอนหลาย ๆ อย่างมารวมกัน โดยให้สอดคล้องกับวิชา หน่วย หัวเรื่อง เนื้อหาและวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถหรือทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน ทั้งนี้ก็เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

สรุปได้ว่า ชุดการสอนเป็นเครื่องมือเพื่อใช้ประกอบการสอนระหว่างนักเรียนและครูผู้สอน ซึ่งในชุดการสอนจะประกอบด้วย คู่มือ เนื้อหา แบบทดสอบ กิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีขั้นตอนแบบแผน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดีขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

2. องค์ประกอบของชุดการสอน

ประภาศิริ ปราโมทย์ (2562: 110-127) กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญของชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีดังนี้

- 1) หัวข้อหรือชื่อกิจกรรม จะเป็นชื่อเดียวกับชื่อของชุดกิจกรรมการเรียนรู้
- 2) คำชี้แจงในการใช้ชุดกิจกรรม เป็นคำชี้แจงเพื่อให้นักเรียนได้ทราบว่าชุดกิจกรรมชุดนี้ประกอบด้วยส่วนประกอบใดบ้าง เช่น ใบความรู้ ใบกิจกรรม ใบเฉลยกิจกรรม ใบตรวจสอบ ใบเฉลย
- 3) จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้นักเรียนเกิดหลังจากได้ปฏิบัติกิจกรรม
- 4) กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูกำหนดขึ้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติทั้งแบบกลุ่มและรายบุคคล
- 5) ใบความรู้ เป็นสิ่งที่บอกเนื้อหาของบทเรียนที่นักเรียนจะต้องศึกษา
- 6) ใบกิจกรรม ให้นักเรียนทำหลังจากได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนและศึกษาเนื้อหาจนเข้าใจแล้ว

7) ใบตรวจสอบความรู้และทักษะ ให้นักเรียนทำหลังจากทำกิจกรรมและใบกิจกรรมเสร็จสิ้น เพื่อตรวจสอบความรู้ที่นักเรียนได้รับโดยทำเป็นรายบุคคล ไม่สามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้

8) แบบฝึกหัด ให้นักเรียนทำหลังจากได้ทำกิจกรรมเสร็จสิ้นทั้งหมดแล้ว เพื่อเป็นการทบทวนเนื้อหาบทเรียน

9) ใบเฉลย ใบงาน และใบเฉลยแบบฝึกหัด เมื่อนักเรียนทำใบงานหรือแบบฝึกหัดเสร็จแล้ว จะสามารถตรวจสอบความถูกต้องจากใบเฉลย ใบงาน

10) การประเมินผล คือ แบบทดสอบย่อยประจำชุดการเรียนรู้ ใช้ประเมินนักเรียนในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละชุด

Houston and James (1972: 10-15) อธิบายว่า ชุดการสอนมีหลายรูปแบบแต่จะต้องประกอบด้วยส่วนสำคัญ 5 ส่วน ดังนี้

- 1) คำชี้แจง
- 2) จุดมุ่งหมาย
- 3) การประเมินผลก่อนการสอน
- 4) กิจกรรมการเรียนการสอน
- 5) การประเมินผลหลังการสอน

ซึ่งชุดการสอนอาจจะมีหลายรูปแบบ แต่องค์ประกอบโดยทั่ว ๆ ไป ก็คล้ายคลึงกัน คือ มีบัตรชี้แจง (Job Card) ถึงวิธีการใช้ชุดการสอนนั้น ๆ บัตรชี้แจง (บัตรคำสั่ง) ของนักเรียน กิจกรรมการเรียนจัดตามความมุ่งหมายของการสอน การประเมินผลก่อนเรียนและการประเมินผลหลังเรียน

ชุดิมา เจริญผล (2560: 16) กล่าวว่า องค์ประกอบของชุดการสอนสามารถแบ่งได้ดังนี้

- 1) คู่มือผู้สอน ซึ่งจะชี้แจงวิธีการใช้ชุดการสอนให้แก่ผู้เรียนและผู้สอนได้เข้าใจ
- 2) บัตรคำสั่งหรือบัตรงาน
- 3) เนื้อหาสาระและสื่อต่าง ๆ
- 4) แบบประเมินผล

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า องค์ประกอบของชุดการสอนจะต้องประกอบด้วย 1) คู่มือหรือคำแนะนำของผู้ใช้ ทั้งของนักเรียนและครูผู้สอน 2) เนื้อหา ซึ่งจะประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ เนื้อหา แบบฝึกหัด แบบทดสอบ และ 3) แบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียน

ประวัติโรงเรียนปะทิววิทยา

โรงเรียนปะทิววิทยา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร จัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ปรับปรุงปีพุทธศักราช 2560 โรงเรียนปะทิววิทยา เปิดทำการเรียนการสอนมาเป็นเวลา 45 ปี มีห้องเรียนจำนวน 18 ห้อง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจัดเป็น 3 แผนการเรียน คือ แผนการเรียนวิทย์-คณิต แผนการเรียนศิลป์-คำนวณ และแผนการเรียนศิลป์ทั่วไป จัดการเรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยมีกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐาน

มีสาระการเรียนรู้ดนตรีเป็นโครงสร้างของกลุ่มสาระการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนได้แสดงออก มีความกล้าในการคิดสร้างสรรค์ นำวัฒนธรรมท้องถิ่นบูรณาการเข้าเป็นหลักสูตรท้องถิ่น

สาระดนตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551: 27-36) ได้แบ่งหลักสูตรแกนกลางสาระดนตรี ได้ดังนี้

1) สาระที่ 2 ดนตรี มาตรฐาน ศ 2.1

สาระที่ 2 ดนตรี มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์ คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตาราง 1 หลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 2 ดนตรี มาตรฐาน ศ 2.1

ระดับชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	1. อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทยและสากล	เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี
	2. เปรียบเทียบเสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน	เสียงร้องและเสียงเครื่องดนตรีในบทเพลงจากวัฒนธรรมต่าง ๆ
	3. ร้องเพลงและใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบ การร้องเพลงด้วยบทเพลงที่หลากหลายรูปแบบ	การร้องและการบรรเลงเครื่องดนตรีประกอบการร้อง
	4. จัดประเภทของวงดนตรีไทยและวงดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	วงดนตรีพื้นเมือง วงดนตรีไทย วงดนตรีสากล
	5. แสดงความคิดเห็นที่มีต่ออารมณ์ของบทเพลงที่มีความเร็วของจังหวะและความดัง-เบาแตกต่างกัน	การถ่ายทอดอารมณ์ของบทเพลง
	6. เปรียบเทียบอารมณ์ ความรู้สึกในการฟังดนตรีแต่ละประเภท	
	7. นำเสนอตัวอย่างเพลงที่ตนเองชื่นชอบและอภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้งานนั้นน่าสนใจ	การนำเสนอบทเพลงที่ตนเองสนใจ
	8. ใช้เกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพงานดนตรีหรือเพลงที่ฟัง	การประเมินคุณภาพของบทเพลง
	9. ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีอย่างระมัดระวังและรับผิดชอบ	การใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีของตน

ตาราง 1 (ต่อ)

ระดับชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. เปรียบเทียบการใช้องค์ประกอบดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน	องค์ประกอบของดนตรีจากแหล่งวัฒนธรรมต่าง ๆ
	2. อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทยและโน้ตสากลที่มีเครื่องหมายแปลงเสียง	เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี
	3. ระบุปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งานดนตรี	เทคนิคและการแสดงออกในการจินตนาการในการสร้างสรรค์บทเพลง การถ่ายทอดเรื่องราว ความคิดในบทเพลง
	4. ร้องเพลงและเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง	เทคนิคการร้องและการบรรเลงดนตรี
	5. บรรยายอารมณ์ของเพลงและความรู้สึกที่มีต่อบทเพลงที่ฟัง	การบรรยายอารมณ์และความรู้สึกในบทเพลง
	6. ประเมิน พัฒนาการทักษะทางดนตรีของตนเอง หลังจากการฝึกปฏิบัติ	การประเมินความสามารถทางดนตรี
	7. ระบุนานาชาติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง	อาชีพทางด้านดนตรี บทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง
ม.3	1. เปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น	การเปรียบเทียบองค์ประกอบในงานศิลปะ
	2. ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวงโดยเน้นเทคนิคการร้อง การเล่น การแสดงออก และคุณภาพเสียง	เทคนิคและการแสดงออกในการขับร้องและบรรเลงดนตรีเดี่ยวและรวมวง
	3. แต่งเพลงสั้น ๆ จังหวะง่าย ๆ	อัตราจังหวะ 2/4 และ 4/4
	4. อธิบายเหตุผลในการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบดนตรีในการสร้างสรรค์งานดนตรีของตนเอง	การเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบในการสร้างสรรค์บทเพลง
	5. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานดนตรีของตนเองและผู้อื่น	การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทเพลง
	6. อธิบายเกี่ยวกับอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม	อิทธิพลของดนตรี
	7. นำเสนอหรือจัดการแสดงดนตรีที่เหมาะสมโดยการบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นในกลุ่มศิลปะ	การจัดการแสดงดนตรีในวาระต่าง ๆ

ตาราง 1 (ต่อ)

ระดับชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4 - 6	1. เปรียบเทียบรูปแบบของบทเพลงและวงดนตรีแต่ละประเภท	การจัดวงดนตรี
	2. จำแนกประเภทและรูปแบบของวงดนตรีไทยและสากล	ประเภทของวงดนตรี
	3. อธิบายเหตุผลที่คนต่างวัฒนธรรมสร้างสรรค์งานดนตรีต่างกัน	ปัจจัยในการสร้างสรรค์ผลงานดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม
	4. อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทยและสากลในอัตราจังหวะต่าง ๆ	เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี โน้ตบทเพลงไทยอัตราจังหวะ 2 ชั้น และ 3 ชั้น
	5. ร้องเพลงหรือเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิคการแสดงออกและคุณภาพของการแสดง	เทคนิคและการถ่ายทอดอารมณ์เพลงด้วยการร้องบรรเลงเครื่องดนตรีเดี่ยวและรวมวง
	6. สร้างเกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพการประพันธ์และการเล่นดนตรีของตนเองและผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม	เกณฑ์ในการประเมินผลงานดนตรี
	7. เปรียบเทียบอารมณ์และความรู้สึกที่ได้รับจากงานดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน	การถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกของงานดนตรีจากแต่ละวัฒนธรรม
	8. นำดนตรีไปประยุกต์ใช้ในงานอื่น ๆ	ดนตรีกับการผ่อนคลาย ดนตรีกับการพัฒนามนุษย์ ดนตรีกับการประชาสัมพันธ์ ดนตรีกับการบำบัดรักษา ดนตรีกับธุรกิจ ดนตรีกับการศึกษา

2. สาระที่ 2 ดนตรี มาตรฐาน ศ 2.2

สาระที่ 2 ดนตรี มาตรฐาน ศ 2.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรี ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตาราง 2 หลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 2 ดนตรี มาตรฐาน ศ 2.2

ระดับชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	1. อธิบายบทบาทความสัมพันธ์และอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อสังคมไทย	บทบาทและอิทธิพลของดนตรี
	2. ระบุความหลากหลายขององค์ประกอบดนตรีในวัฒนธรรมต่างกัน	องค์ประกอบของดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม
ม.2	1. บรรยายบทบาทและอิทธิพลของดนตรีในวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ	ดนตรีในวัฒนธรรมต่างประเทศ
	2. บรรยายอิทธิพลของวัฒนธรรมและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ที่มีต่อรูปแบบของดนตรีในประเทศไทย	เหตุการณ์ประวัติศาสตร์
ม.3	1. บรรยายวิวัฒนาการของดนตรีแต่ละยุคสมัย	ประวัติดนตรีไทยยุคสมัยต่าง ๆ
	2. อธิบายลักษณะเด่นที่ทำให้งานดนตรีนั้นได้รับการยอมรับ	ประวัติดนตรีตะวันตกยุคสมัยต่าง ๆ ปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับ
ม.4 - 6	1. วิเคราะห์รูปแบบของดนตรีไทยและดนตรีสากลในยุคสมัยต่าง ๆ	รูปแบบบทเพลงและวงดนตรีแต่ละยุคสมัย
	2. วิเคราะห์สถานะทางสังคมของนักดนตรีในวัฒนธรรมต่าง ๆ	ประวัติสังคมคีตกวี
	3. เปรียบเทียบลักษณะเด่นของดนตรีในวัฒนธรรมต่าง ๆ	ลักษณะเด่นของดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม
	4. อธิบายบทบาทของดนตรีในการสะท้อนแนวความคิดและค่านิยมที่เปลี่ยนไปของคนในสังคม	บทบาทดนตรีในการสะท้อนสังคม
	5. นำเสนอแนวทางในการส่งเสริมและอนุรักษ์ดนตรีในฐานะมรดกของชาติ	แนวทางและวิธีการในการส่งเสริมอนุรักษ์ดนตรีไทย

สรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาทักษะและความรู้เกี่ยวกับดนตรีในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติจริงในหลายด้าน เช่น การปฏิบัติดนตรี การฟังและวิเคราะห์ดนตรี การสร้างสรรค์ดนตรี และความเข้าใจในดนตรี โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสามารถในการปฏิบัติดนตรีอย่างถูกต้อง พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ มีความรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ

ทฤษฎีดนตรีสากล

1. ความหมายของทฤษฎีดนตรีสากล

Harnum (2001: 4-5) กล่าวว่า ความรู้พื้นฐานด้านทฤษฎีดนตรีสากล คือ สิ่งที่จะนำพาผู้เรียนไปรู้จักกับอีกภาษาหนึ่ง ซึ่งก็คือ ภาษาทางดนตรี ด้วยภาษานี้จะทำให้ผู้เรียนสามารถบรรเลงทำนองเพลงของ Guillaume de Machaut คีตกวีในสมัยกลางได้ และด้วยภาษาเดียวกันนี้ก็จะทำให้สามารถบรรเลงเพลงของวง Limp Bizkit หรือเพลงของ Dave Matthews วงดนตรีในสมัยปัจจุบันได้เช่นเดียวกัน ซึ่ง Harnum ได้จัดหมวดหมู่ในการเรียนพื้นฐานทฤษฎีดนตรีสากลออกเป็น 7 บท ได้แก่

- 2.1) ปฐมบท
- 2.2) กุญแจประจำหลักและตัวโน้ต
- 2.3) จังหวะ
- 2.4) เครื่องหมายแปลงเสียง
- 2.5) ขั้นคู่
- 2.6) คอร์ด
- 2.7) ความรู้เพิ่มเติมจากบทที่ผ่านมา

Schmeling (2011: 3) ที่ได้เขียนตำราชื่อ Berklee Music Theory, Book 1 ซึ่งเป็นตำราสำหรับผู้เรียนวิชาทฤษฎีดนตรีสากลในระดับพื้นฐาน โดยกำหนดหัวข้อในการเรียนได้แก่ จังหวะ (Rhythm) ตัวโน้ต (Notes) ตัวหยุด (Rests) โน้ตเข้บัตหนึ่งชั้น (Eightnotes) การประจุด (Dots) เครื่องหมายโยงเสียง (Ties) การกำหนดระดับเสียง (Pitch notation) กุญแจประจำหลัก (Clefs) เครื่องหมายแปลงเสียง (Accidentals) กุญแจเสียง (Key signatures) บันไดเสียงโครมาติก (Chromatic scale) บันไดเสียงเมเจอร์ (Major scale) บันไดเสียงไมเนอร์ (Minor scale) และขั้นคู่ (Intervals)

Jones (2011: 4) ได้เขียนตำราชื่อ Introduction to Music Theory โดยได้แบ่งเนื้อหาการเรียนพื้นฐานทฤษฎีดนตรีสากลออกเป็น 3 บท ได้แก่

- 1) ระดับเสียงและขั้นคู่
- 2) กุญแจเสียงและบันไดเสียง
- 3) ทริยแอดและคอร์ด

ณัชชา โสคติยานุรักษ์ (2547: 3) ได้เขียนตำราวิชาทฤษฎีดนตรีซึ่งเขียนมาจากประสบการณ์สอนโดยตรงของตนเอง ในตำราเล่มนี้มีหัวข้อที่ครอบคลุมเนื้อหาที่เป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการเรียนวิชาทฤษฎีดนตรีสากล ได้แก่ การบันทึกโน้ต จังหวะ บันไดเสียง ขั้นคู่ กุญแจเสียง ทริยแอด และคอร์ด

สรุปได้ว่า ทฤษฎีดนตรีตะวันตก ได้เกิดขึ้นจากแนวคิดของนักปราชญ์ชาวกรีกโบราณ โดยนำไปคิดคำนวณกับหลักคณิตศาสตร์โดยปีทาโกรัส และถูกสร้างสรรค์และพัฒนาผ่านแนวคิดทางดนตรีของคีตกวีหลายท่าน จนกระทั่งในยุคคลาสสิก ได้มีการบันทึกเกี่ยวกับทฤษฎีดนตรีนั้นคือ Tonal Music ถูกใช้เป็นแบบแผนของดนตรีที่ถูกเรียกว่า “ดนตรีคลาสสิก” จนถึงปัจจุบันนี้การเรียนในวิชาทฤษฎีดนตรีในปัจจุบันประกอบไปด้วย การบันทึกโน้ต การอ่านโน้ต การฝึกโสตประสาท การออกเสียง จนไปถึงการเรียบเรียงเสียงประสานเบื้องต้น ดังนั้น การศึกษาทฤษฎีดนตรีตะวันตก

ให้เข้าใจ จึงมีความจำเป็นในการทำความเข้าใจเรื่องดนตรีเบื้องต้น เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบของดนตรี ก่อนการเรียบเรียงบทเพลง

การเรียบเรียงเสียงประสาน

1. ความหมายของการเรียบเรียงเสียงประสาน

เสียงประสาน (Harmony) หมายถึง เสียงดนตรีในแนวตั้ง เสียงที่เกิดขึ้นในจังหวะเดียวกันก็รับรู้เสียงประสานได้ เพราะโน้ตหลายตัวที่ประสานเสียงกันเกิดขึ้นพร้อมกันบนจังหวะนั้น ฉะนั้นเสียงประสานจึงเกิดขึ้นได้ในกรณีเดียว คือ เมื่อเวลาเสียงหลายเสียงเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน เพลงที่มีเสียงประสานต้องอย่างน้อย 2 แนว เพลงแนวเดียวย่อมไม่เกิดเสียงประสาน แล้วถ้ามี 2 แนว ก็ต้องเป็นแนวที่ความแตกต่างจึงจะเกิดเสียงประสาน หมายความว่า การประสานเสียงจะเกิดขึ้นเต็มที่เมื่อเพลงมีอย่างน้อย 3 แนวเสียง (ณัชชา โสคติยานุรักษ์, 2547: 78)

เสียงประสาน เป็นเสียงที่ได้รับการจัดระบบแล้ว โดยการนำเสียงซ้อนกันตามกฎเกณฑ์ เสียงประสานที่ดีจะช่วยอุ้มเสียงดนตรีให้มีพลังทางอารมณ์ (สุกรี เจริญสุข, 2538: 4)

การเรียบเรียงเสียงประสานเป็นการปรับแต่งเสียงดนตรีและเสียงนักร้อง ให้ออกมาผสมผสานกลมกลืนกันอย่างไพเราะ ผู้ที่จะเรียบเรียงเสียงประสานได้นั้น ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านดนตรีเป็นอย่างดี ผู้เรียบเรียงเสียงประสานจะทำหน้าที่เรียบเรียงดนตรี โดยนำทำนองเพลง (Melody) จากผู้ประพันธ์ทำนอง ไปเรียบเรียงให้นักดนตรีเล่น เพื่อประกอบการขับร้อง เพลงที่ได้รับความนิยมมักจะเป็นเพลงที่มีการเรียบเรียงเสียงประสานของเครื่องดนตรีที่เหมาะสมกลมกลืน และช่วยสร้างความไพเราะให้กับบทเพลง ผู้เรียบเรียงเสียงประสานจึงต้องมีความรู้ ความชำนาญในเครื่องดนตรีทุกชนิด เพื่อที่จะนำคุณสมบัติของเสียงที่เกิดขึ้นเข้ามาผสมผสานกันได้อย่างลงตัว

สรุปได้ว่า การเรียบเรียงเสียงประสาน คือการปรับแต่งเสียงดนตรีให้ออกมาอย่างไพเราะ โดยเสียงดนตรีจะอยู่ในแนวตั้งที่เกิดขึ้นพร้อมกัน ซึ่งจะต้องประกอบไปด้วยเสียง 2 เสียงขึ้นไป และจะเกิดการประสานเสียงอย่างสมบูรณ์ที่สุดเมื่อมีอย่างน้อย 3 แนวเสียง การเรียบเรียงเสียงประสานจะกระทำโดยนักเรียบเรียงเสียงประสานที่มีความเชี่ยวชาญ ซึ่งจะต้องเรียบเรียงโน้ตเพลงหรือแนวดนตรีให้มีความเหมาะสมกับเครื่องดนตรีให้มีความเหมาะสมกับบทเพลง

2. หลักการของการเรียบเรียงเสียงประสาน

วิรัตน์ เลียงสมบูรณ์ (2544: 1-4) ได้ให้หลักในการเรียบเรียงเสียงประสานซึ่งสรุปได้ดังนี้

1) ทำนอง (Melody) คือ เสียงสูง ต่ำ ที่นำมาเรียบเรียงอย่างมีระบบต่อเนื่องกันไป เปรียบเหมือนรูปร่างของบทเพลง

1.1) กลุ่มจังหวะเคาะและลีลาจังหวะ (Meter and Rhythm)

1.2) ช่วงเสียงที่นิยมใช้ (Tessitura)

1.3) การเลือกบันไดเสียง (Key Selection)

- 2) การเพิ่มเสียงประสาน (Adding Harmony)
 - 2.1) การประสานเสียง 3 แนว (Three-part harmony)
 - 2.2) คอร์ดโทน (Chord tones)
 - 2.3) ระยะห่างเสียงประสาน (Spacing)
 - 2.4) การเขียนแนวเสียง (Part writing)
 - 2.5) การเรียบเรียงโน้ตนอกคอร์ด (Voicing non chord tone)
 - 2.6) แอนติซิเพชัน (Anticipation)
 - 2.7) การেলাเสียงประสาน (Approach)
- 3) แนวเสียงเบส (The bass part)
 - 3.1) แนวเบสประสานเสียง (Harmony bass part)
 - 3.2) แนวเบสเดินเป็นกระสวนจังหวะ (Rhythmic bass part)
 - 3.3) แนวเบสดำเนินทำนอง (Melodic bass part)
- 4) การคลอเสียง (Accompaniment)
 - 4.1) การใช้คอร์ดคลอเสียง (Harmonic accompaniment)
 - 4.2) การคลอเสียงด้วยกระสวนจังหวะและการประสานเสียง (Rhythmic harmonic accompaniment)
 - 4.3) การคลอเสียงด้วยกระสวนจังหวะของเครื่องประกอบจังหวะ (Rhythmic accompaniment of percussion)
 - 4.4) การใช้ทำนองคลอเสียงเป็นเคาเตอร์เมโลดี้ (melodic accompaniment)
 - 4.5) ฟิกกูเรชัน (Figuration)

Alfred (1997: 45-50) กล่าวถึง หลักการเรียบเรียงเสียงประสานวงดุริยางค์เครื่องลมสำหรับนักเรียน โดยสรุปดังนี้

1) ผู้เล่นที่นั่งเก้าอี้ลำดับที่ 1 (First chair) จะมีความสามารถในการเล่นมากกว่าผู้เล่นที่นั่งเก้าอี้ลำดับถัดลงมา ดังนั้นการเขียนแนวทำนองสำคัญควรจะเขียนให้ผู้เล่นลำดับที่ 1

2) แนวโอโบ (Oboe) แนวบาสซูน (Bassoon) เบสคลาริเน็ต (Bass clarinet) และทูบา (Tuba) จะหาได้ยากมากในวงดนตรีที่ผู้เล่นมีอายุน้อย ดังนั้นจึงควรเขียนโน้ตแนวโอโบในช่วงที่สำคัญไว้ให้ฟลูท (Flute) ด้วย ส่วนแนวบาสซูน เบสคลาริเน็ตและทูบา สามารถใช้ยูโฟเนียม (Euphonium) หรือเทเนอร์ แซกโซโฟน (Tenor Saxophone) เล่นแทนได้

3) ไม่ควรใช้ช่วงเสียงที่กว้างมาก ควรอยู่ใน 2 ช่วงคู่แปด (Octave) โดยนับจากโน้ตต่ำสุดของเครื่องดนตรี โดยเฉพาะเครื่องลมทองเหลืองมักมีปัญหาเรื่องช่วงเสียงที่จำกัดมากกว่าเครื่องลมไม้

4) โน้ตสำหรับเครื่องลมทองเหลืองนั้น ควรจะเคลื่อนทีละขั้น (step by step) ไม่ควรเคลื่อนที่แบบกระโดด ส่วนเครื่องลมไม้ควรหลีกเลี่ยงโน้ตที่เปลี่ยนกลุ่มช่วงเสียงอย่างรวดเร็ว

Frank (1983: 1-50) กล่าวถึง หลักการเรียบเรียงเสียงประสานวงดุริยางค์เครื่องลม โดยสรุปได้ดังนี้

1) คลาริเน็ต (Clarinet) เป็นเครื่องดนตรีเป็นหัวใจสำคัญของเครื่องลมไม้ การเขียนแนวคลาริเน็ตจึงควรแบ่งออกเป็น 3 แนวสำหรับวงขนาดใหญ่ และ 1-2 แนว สำหรับวงขนาดเล็ก

การเขียนแนวคลาริเน็ตจึงเขียนเป็นลักษณะของ 4 ชั้น (Quartet) ประกอบด้วย คลาริเน็ต 3 แนว และเบสคลาริเน็ต 1 แนว

2) เมื่อคลาริเน็ตแบ่งออกเป็น 4 แนว การเขียนแนวคลาริเน็ตจึงสามารถยึดหลักการเขียนเสียงประสานสี่แนว (4 part harmony) ได้เลย โดยให้คลาริเน็ตแนวที่ 1 เล่นแนวโซปราโน คลาริเน็ตแนวที่ 2 เล่นแนวอัลโต้ คลาริเน็ตแนวที่ 3 เล่นแนวเทเนอร์และเบสคลาริเน็ต เล่นแนวเบส

3) แม้ว่าแนวเสียงสูงจะสามารถทาบในช่วงคู่แปดที่สูงขึ้น เสียงเบสไม่ควรทาบขึ้นจากระดับเสียงเดิม เพราะจะส่งผลให้เกิดเสียงหนาทึบและไม่โปร่ง แต่แนวทำนองสามารถทาบในช่วงคู่แปดที่ต่ำกว่าได้

4) หากให้ฟลูทเล่นแนวทำนอง คลาริเน็ตแนวที่ 1 จะต้องไม่มีเสียงที่ใกล้เคียงกัน

5) เมื่อฟลูทเล่นแนวทำนอง ปิคโคโล (Piccolo) สามารถทาบช่วงคู่แปดที่สูงขึ้นได้เช่นกัน ปัญหาอย่างหนึ่งของตัวอย่างนี้คือแนวเสียงสูงจะมีมากเกินไป ควรให้แนวแซกโซโฟน (Saxophone) ช่วยเล่นในแนวเสียงกลางและแนวเสียงต่ำ

6) ฮอ์น (Horn) เป็นเครื่องดนตรีที่เสียงเบาที่สุดในเครื่องลมทองเหลือง หากต้องการเสียงที่สมดุลกัน จึงต้องใช้ฮอ์น 2 ตัว ต่อเครื่องลมทองเหลืองเครื่องอื่น 1 ตัว

7) ทรัมเป็ต (Trumpet) เป็นเครื่องดนตรีที่สำคัญและชัดที่สุดในเครื่องลมทองเหลือง จึงสามารถแบ่งออกเป็น 2-3 แนวเช่นเดียวกับคลาริเน็ตได้

8) การเขียนทรอมโบน (Trombone) ให้บรรเลงเสียงประสานแบบ Sustained harmony ควรทำในตำแหน่งเปิด (Open position)

9) ฮอ์นและทูบา เป็นเครื่องดนตรีที่เข้ากันได้ดีหากเขียนให้บรรเลงร่วมกับกลุ่มเครื่องลมไม้ หรือช่วยเพิ่มแนวเสียงต่ำให้กับเครื่องลมไม้

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า หลักการเรียบเรียงเสียงประสานนั้นจะต้องประกอบด้วย ทำนอง เสียงประสาน แนวเบส และการคลอเสียงที่มีการจัดลำดับความสำคัญของเครื่องดนตรี คำนึงถึงความสามารถและตำแหน่งของผู้เล่น กระจายแนวให้มีความเหมาะสมกับบทเพลงในแนวคิด และเทคนิคของผู้เรียบเรียงเสียงประสาน

วงดุริยางค์เครื่องลม

1. ความหมายของวงดุริยางค์เครื่องลม

ดุริยางค์ ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง องค์กรของเครื่องดีด สี ตี เป่า มาจากตุรียา และ องค์กร มักจะใช้คำว่า วงดุริยางค์ เรียกวงดนตรีประเภทหนึ่ง ซึ่งชาวตะวันตกเรียกว่า ออร์เคสตรา (Orchestra)

ฉนิธ กระแสร์ (2540: 34-44) กล่าวว่า วัฏ การบรรเลงของวงโยธวาทิตมีรูปแบบการบรรเลงใน 2 ลักษณะ ดังนี้

1) การบรรเลงเพื่อประกอบการเดินแถว การบรรเลงในลักษณะนี้จะใช้เครื่องดนตรีในกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองและเครื่องลมไม้เป็นหลัก และจะเลือกใช้เครื่องดนตรีในกลุ่มเครื่องกำกับ

จังหวะเฉพาะที่ใช้สะดวกในขณะที่เดินเท่านั้น เพลงที่ใช้บรรเลงในลักษณะนี้จะใช้เพลงที่มีจังหวะเหมาะสมกับการเดินแถวเป็นหลัก

2) การนั่งบรรเลงเป็นการจัดวงโยธวาทิตนั่งบรรเลงซึ่งเรียกว่า คอนเสิร์ต บางครั้งจึงเรียกที่นั่งบรรเลงว่า วงคอนเสิร์ตหรือวงซิมโฟนิค ในการบรรเลงลักษณะนี้สามารถนำเครื่องดนตรีทุกชิ้นจากกลุ่มมาร่วมบรรเลงได้จึงทำให้เกิดความสมบูรณ์ ความไพเราะของเสียงและสามารถบรรเลงเพลงได้ทุกประเภท

วงโยธวาทิต (Military Band) หมายถึง กลุ่มผู้เล่นเครื่องดนตรีที่ประกอบด้วยเครื่องลมไม้ เครื่องลมทองเหลือง และเครื่องประกอบจังหวะ วงดนตรีประเภทนี้แรกเริ่มตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ทางทหารที่เรียกว่าวงดุริยางค์ทหาร ต่อมาจึงนำคำนี้มาเรียกววงดนตรีที่ใช้เครื่องดนตรีประเภทเดียวกันวงโยธวาทิต สามารถแบ่งตามลักษณะของการบรรเลงได้ดังนี้ 1) วงมาร์ชชิ่งแบนด์ 2) วงนั่งบรรเลง 3) วงแปรชบวน (ถวัลย์ชัย สวนมณฑา, 2547: 18-19)

อภิวุฒิ มินาสัย (2567, สัมภาษณ์) ได้ให้ความหมายว่า วงดุริยางค์เครื่องลมหรือ Wind Band คือวงดนตรีที่มีเครื่องเป่าเป็นหลัก โดยตามประวัติศาสตร์ก่อนจะเรียกว่า Wind Band วงดนตรีประเภทนี้เรียกว่า ฮาร์โมนีมุสิก (Harmoniemusik) มีลักษณะเครื่องคู่ เช่น โอโบ 2 เครื่อง บาสซูน 2 เครื่อง ฮอว์น 2 เครื่อง เป็นต้น โดยคีตกวีที่ทำให้วงดุริยางค์เครื่องลมมีการประสมวงที่เป็นรูปแบบชัดเจนที่สุดคือ โมซาร์ท (Mozart) เบโธเฟน (Beethoven) และไฮเดิน (Haydn) โดยประพันธ์เพลงสำหรับวงเครื่องลมที่มีการเพิ่มดับเบิลเบส (Double Bass) เข้าไปด้วย วงดุริยางค์เครื่องลมมีการพัฒนาการโดยการเพิ่มเครื่องดนตรีใหม่เข้าไปประสมในวง เช่น แซกโซโฟน (Saxophone) ยูโฟเนียม (Euphonium) เป็นต้น โดยวงดุริยางค์เครื่องลมจะถูกเรียกในคำอื่น ๆ ได้อีกด้วยเช่น คอนเสิร์ตแบนด์ (Concert Band) หรือซิมโฟนิคแบนด์ (Symphonic Band) ซึ่งเป็นวงดนตรีที่มีขนาดใหญ่ แต่ละเครื่องจะมี 2-3 แนว แต่ละแนวมีผู้เล่นมากกว่า 1 คน แต่หากเป็นวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กจะเรียกว่า แคมเบอร์วินด์ (Chamber wind) คือวงเครื่องลมที่มีเครื่องดนตรีหลายชนิดรวมกัน เช่น เครื่องลมไม้ เครื่องลมทองเหลือง เครื่องตีกระทบ เครื่องลิ่มนิ้วและเครื่องสาย มีจำนวนผู้เล่นตั้งแต่ 7 คนแต่ไม่เกิน 16 คน มีผู้เล่นแนวละ 1 คน (One on a part) หรือวงวินด์อองซอมเบิล (Wind Ensemble) ที่สามารถมีเครื่องดนตรีได้ไม่จำกัดชนิดเครื่องดนตรี มีผู้เล่นแนวละ 1 คน ใช้จำนวนผู้เล่นจะไม่เยอะ ซึ่งจะแตกต่างกับวงวินด์แบนด์ คอนเสิร์ตแบนด์ ซิมโฟนิคแบนด์ ที่ใช้จำนวนผู้เล่นเยอะ

สรุปได้ว่า วงดุริยางค์เครื่องลม คือ วงดนตรีที่ประกอบด้วย เครื่องลมทองเหลือง เครื่องลมไม้ และเครื่องตีกระทบ มีเครื่องดนตรีที่ใกล้เคียงกับวงโยธวาทิต มีลักษณะการบรรเลงแบบนั่งบรรเลงเกิดขึ้นตั้งแต่ยุคคลาสสิก โดยมีความแตกต่างกันที่จำนวนของผู้เล่น หากมีจำนวนผู้เล่นน้อยจะเรียกว่า แคมเบอร์วินด์หรือวิน อองซอมเบิล แต่ถ้ามีผู้เล่นจำนวนมากจะเรียกว่าวินแบนด์ คอนเสิร์ตแบนด์ และซิมโฟนิคแบนด์

2. ประเภทของเครื่องดนตรีในวงดุริยางค์เครื่องลม

ถวัลย์ชัย สวณมณฑา (2547: 20-21) กล่าวว่า เครื่องดนตรีในวงดุริยางค์เครื่องลม ประกอบด้วย 3 ประเภท ดังนี้

- 1) เครื่องลมไม้ เช่น ปิคโคโล ฟลูท คลาริเน็ต เป็นต้น
- 2) เครื่องลมทองเหลือง เช่น ทรัมเป็ต ทรอมโบน ยูโฟเนียม ทูบา เป็นต้น
- 3) เครื่องประกอบจังหวะ เช่น กลองเล็ก กลองใหญ่ ฉาบ เป็นต้น

อภิวุฒิ มินาลัย (2567, สัมภาษณ์) กล่าวว่า เครื่องดนตรีในวงดุริยางค์เครื่องลม ประกอบด้วย เครื่องลมไม้ เครื่องลมทองเหลือง เครื่องตีกระทบ และสามารถเพิ่มเครื่องสายเข้ามาประสมวงได้อีกด้วย เช่น การนำดับเบิลเบสเข้ามาประสมวง ซึ่งการใช้ดับเบิลเบสในวงดุริยางค์เครื่องลมมีมาตั้งแต่ยุคคลาสสิก

ไชแสง ศุภวัฒน์ (2554: 101-103) แบ่งประเภทของเครื่องดนตรีในวงดุริยางค์เครื่องลม ได้ดังนี้

1) เครื่องลมไม้ (Woodwind Instrument) แบ่งอย่างกว้างได้ 2 ประเภท คือ พวกลู่ยและพวกลู่ย เครื่องดนตรีเหล่านี้ให้เสียงโดยการเป่าลมผ่านช่องแคบ ๆ เข้าไปในท่อ (pipe) ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวขยายเสียงหรือตัวกำธรรระดับเสียงสูงต่ำ จะขึ้นอยู่กับความยาวและขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของตัวขยายเสียงหรือตัวท่อ และความแรงของลมที่เป่าเข้าไปในตัวท่อพวกลู่ยมีลักษณะเหมือนท่อออร์แกนชนิดรู ส่วนพวกลู่ยมีลักษณะเหมือนท่อออร์แกนชนิดลิ้นรอบ ๆ ลำตัวของลู่ยและปี่ จะมีคีย์เปิดปิดรูเหล่านี้ทำหน้าที่เปลี่ยนความยาวของตัวท่ออากาศให้เกิดระดับเสียงต่าง ๆ การที่เรียกเครื่องดนตรีประเภทนี้ว่าเครื่องลมไม้ก็เพราะตัวท่อทำด้วยไม้ เช่น ปิคโคโล ฟลูท คลาริเน็ต โอโบ แซกโซโฟน เป็นต้น

2) เครื่องลมทองเหลือง (Brass Instrument) เครื่องดนตรีกลุ่มนี้คือ แตร คุณสมบัติของเครื่องดนตรีกลุ่มนี้คล้ายคลึงกับกลุ่มเครื่องลมไม้ คือ มีท่อทำหน้าที่เป็นตัวขยายเสียงหรือตัวกำธรรของแตรเป็นโลหะ (แต่ท่อของเครื่องลมไม้ส่วนมากเป็นไม้หรือเอโบไนท์) ที่เป่าหรือกำพวดของแตรเป็นประเภท lip-reed ดังนั้นการเน้นริมฝีปากปากบนและล่างให้เกือบแนบสนิทกับกำพวดเวลาเป่าเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะริมฝีปากจะทำหน้าที่เป็นตัวสั่นสะเทือนกำพวด แล้วการสั่นสะเทือนที่เกิดขึ้นตรงกำพวดนี้จะถูกส่งเข้าไปในท่อหรือลำตัวของแตร ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวขยายเสียงดังกล่าว่า เครื่องลมทองเหลืองเป็นเครื่องเป่าประเภทแตรที่ใช้ลมเป่าข้างทางกำพวดผ่านท่อแล้วออกลำโพงภายในท่อมักมีกลไกบังคับทิศทางของลม เพื่อใช้เปลี่ยนเสียงด้วยลูกสูบและด้วยลิ้นหมุนหรืออาจมีการเปลี่ยนเสียงด้วยความยาวท่อที่เรียกว่า การสไลด์ มีเครื่องดนตรีที่ใช้ในวงเช่น คอร์เน็ต ทรัมเป็ต เฟรนช์ฮอร์น ทรอมโบน ยูโฟเนียม ทูบา เป็นต้น

3) เครื่องเพอร์คัชชัน (Percussion Instrument) เป็นเครื่องดนตรีที่ทำให้เกิดเสียงโดยการตีให้กระทบกัน เขย่า เคาะหรือตีลงบนแผ่นไม้หรือโลหะ ซึ่งแบ่งเป็นประเภทที่มีระดับเสียงแน่นอนและประเภทที่มีระดับเสียงไม่แน่นอน เป็นกลุ่มเครื่องดนตรีที่ใช้ควบคุมจังหวะของวง มีเครื่องดนตรีดังนี้

3.1) กลุ่มที่มีระดับเสียงแน่นอน (Pitch Percussion) เช่น ไซโลโฟน เบลโลรา ทิมปานี กลอคเค้นสปีด เป็นต้น

3.2) กลุ่มที่มีระดับเสียงไม่แน่นอน (Un-pitch Percussion) เช่น กลองใหญ่ กลองเล็ก ฉาบ เป็นต้น

จากข้อมูลดังสรุปได้ว่า เครื่องดนตรีในวงดุริยางค์เครื่องลมประกอบด้วย 3 ประเภทหลัก ได้แก่ เครื่องลมไม้ เครื่องลมทองเหลือง และเครื่องตีกระทบ โดยสามารถเพิ่มดับเบิลเบสที่เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายเข้ามาประสมวงได้อีกด้วย

ประวัติบทเพลงกล่อมน้อง

1. ความหมายของเพลงกล่อมน้อง

จันทร์ศรี นิตยฤกษ์ (ม.ป.ป.: 73) กล่าวว่า เพลงกล่อมลูกเป็นเพลงที่มีอยู่ทุกภาค บางภาคเรียกต่างกันไป คือ ภาคใต้เรียก เพลงร้องเรือ หรือเพลงขาน้อง หรือเพลงน้องนอน ภาคเหนือเรียก เพลงอ้อ หรือเพลงอ้อลูก จุดประสงค์การร้องคือ เพื่อให้เด็กเกิดความเพลิดเพลิน บอบอุ้ม รู้สึกว่ามีเพื่อนและหลับง่ายทำนองมักคล้ายกัน คือ ซ้ำ ลากเสียงยาวในตอนท้ายวรรค เนื้อหาเปลี่ยนไปตามผู้ร้องจะคิดได้ ผู้ร้องเองก็จะเพลินกับเสียงร้องของตัวเอง ทั้งยังถือโอกาสแสดงความในใจ ความคับข้องใจออกมาในเพลง

ประคอง ฮะสม และเอื้อมพร กิจวิวัฒนกุล (2516: 130) กล่าวว่า ตามความคิดของ นักมานุษยวิทยาถือว่า เพลงกล่อมเด็กเป็นประเภทหนึ่งของวรรณกรรมมุขปาฐะ (Oral Literature) และมีวิวัฒนาการจนกลายเป็นเครื่องมือทางวรรณคดีเพื่อรักษาเรื่องราวความคิดของคนโบราณ แม้สังคมปัจจุบันจะถือว่าเพลงกล่อมเด็กนี้เหมาะกับเด็กมากกว่าผู้ใหญ่ แต่มีความงดงามทางศิลปะ และไม่ซ้ำแต่เนื้อเรื่องไร้สาระ เพลงเหล่านี้ได้สอดแทรกปรัชญา อารมณ์ขัน และแสดงให้เห็นถึงสังคมดั้งเดิมด้วย

ผะอบ โปษะกฤษณะ และคณะ (2522: 132) ได้กล่าวถึงที่มาของเพลงกล่อมลูกไว้ดังนี้

1) ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ด้านดีหรือไม่ดี ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อ แม่ ลูก หรือความสัมพันธ์ระหว่าง สามี ภรรยา ล้วนแต่เป็นแรงบันดาลใจให้เกิดเพลงกล่อมเด็กได้ทั้งนั้น

2) ความสัมพันธ์ฉันท์คู่สวาระหว่างชาย หญิง ในสังคม จัดว่าเป็นเรื่องที่มีคนสนใจและก็นำมาร้องขึ้นเป็นเพลงกล่อมเพื่อล้อเลียน เสียดสีหรือตำหนิติเตียน

3) ความรู้สึกในใจ ความอัดอั้นตันใจ ซึ่งจำเป็นต้องหาทางระบายออก เมื่อไม่มีวิธีใดที่จะทำได้ จึงอาศัยเพลงกล่อมเด็กเพื่อระบายความอัดอั้น

4) ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ตลอดจนสภาพสังคม เนื่องจากผู้คนสมัยก่อนมีชีวิตผูกพันใกล้ชิดธรรมชาติ จึงนิยมนำสิ่งเหล่านี้มาผูกเข้าเป็นเพลง

5) ตำนานและประวัติศาสตร์ เมื่อสังคมเกิดวิระบุรุษหรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่แสดงให้เห็นความเป็นชาติ คนจะเกิดความชื่นชมและภูมิใจ จึงจดจำสืบต่อกันมาจนกลายเป็นเพลงกล่อมไปในที่สุด

6) นิทานและวรรณคดี ความซาบซึ้งในนิทานและวรรณคดีที่ได้รับฟังสืบทอดกันมาเป็นเหตุให้ผู้ฟังอยากเล่าต่อ ประกอบกับบางคนมีจินตนาการกว้างไกล มีความรู้สึกที่ละเอียดอ่อนแทนที่

จะถ่ายทอดเป็นเรื่องราวเดิมโดยตลอด ก็สอดแทรกเรื่องราวหรือธรรมชาติรอบตัวเข้าไปบ้างหรือมีฉะนั้น หากวรรณคดีเรื่องใดยาวมาก ๆ ก็ตัดตอนมาเล่าสู่กันฟังแต่เฉพาะตอนสำคัญก็มี

สรุปได้ว่า เพลงกล่อมลูกเป็นเพลงที่ใช้ขับร้อง ขับกล่อมให้ลูกหรือเด็กหลับง่าย ให้ความรู้สึกรอบอุ่น มีผู้คอยปกป้องอยู่อย่างใกล้ชิด เป็นวรรณกรรมมุขปาฐะ (Oral Literature) มีการสืบทอดต่อกันมาด้วยวาจาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

2. เพลงกล่อมน้อง อำเภอบึง จังหวัดชุมพร

สร้าง สมมุติ (2567, สัมภาษณ์) กล่าวว่า บทเพลงกล่อมน้องจากตำบลทะเลทรัพย์ อำเภอบึง จังหวัดชุมพร เป็นส่วนหนึ่งของมรดกทางวัฒนธรรมที่สะท้อนถึงวิถีชีวิต ความเชื่อและความผูกพันในครอบครัว การถ่ายทอดเพลงกล่อมน้องนี้ถือเป็นสัญลักษณ์สำคัญของความรักและความห่วงใยที่ผู้ใหญ่มีต่อเด็ก ในอดีตชุมชนประมงในพื้นที่ที่มีความจำเป็นต้องให้ลูกคนโตมีบทบาทในการเลี้ยงดูน้อง ๆ โดยเฉพาะเวลากลางคืน เนื่องจากพ่อแม่ต้องไปทำงานกลางทะเล การถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการกล่อมน้องนั้น เกิดจากการเรียนรู้จากญาติพี่น้อง ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการเลี้ยงดูเด็กมาก่อน เพลงกล่อมน้องใช้ภาษาท้องถิ่นภาคใต้ที่มีลักษณะเป็นภาษาพูดที่ง่ายและเป็นกันเอง โดยเนื้อหาของเพลงกล่อมน้องไม่เพียงแต่ทำหน้าที่ให้เด็กหลับสบายเท่านั้น แต่ยังแฝงไปด้วยคำอวยพรและคำสอนทางคุณธรรม เพลงกล่อมน้องเหล่านี้จะเล่าถึงธรรมชาติ สัตว์ต่าง ๆ หรือการใช้ชีวิตในชุมชน ซึ่งช่วยสร้างจินตนาการให้เด็กและยังเป็นการสืบทอดความรู้พื้นบ้านจากรุ่นสู่รุ่น การถ่ายทอดเพลงกล่อมน้องในพื้นที่ที่มีความเป็นระบบในสังคมประมง เพราะในเวลาที่พ่อแม่ไม่สามารถดูแลลูกได้อย่างเต็มที่ การให้ลูกคนโตมีบทบาทในการดูแลน้องเป็นการสืบทอดหน้าที่และความรับผิดชอบ โดยที่ลูกคนโตจะต้องใช้บทเพลงกล่อมในการสร้างความสงบและความอบอุ่นให้กับน้อง บทเพลงกล่อมน้องที่ดีจะต้องมีเนื้อหาที่มาจากเรื่องราวต่าง ๆ ทั้งในตำราเรียน พุทธประวัติหรือวรรณคดีไทย เช่น เรื่องนางพิมพาหรือพระนางยโสธรา นางเมรี นางโมรา เป็นต้น

การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน

1. ความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556: 7-20) ได้ให้ความหมายว่า ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง สภาวะหรือคุณภาพของสมรรถนะในการดำเนินงานเพื่อให้งานมีความสำเร็จโดยใช้เวลา ความพยายาม และค่าใช้จ่ายคุ้มค่าที่สุดตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ โดยกำหนดเป็นอัตราส่วนหรือร้อยละระหว่างปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์

เลิศ อาหันชนะ และคณะ (2537: 495-500) ได้กล่าวไว้ว่า การทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนการทดลองสอนจริง คือ การนำชุดการสอนที่ทำการทดลองใช้และปรับปรุงแล้วของทุกหน่วยในแต่ละวิชาในชั้นเรียนหรือในสถานการณ์เรียนที่แท้จริง ความจำเป็นที่ต้องการทดสอบประสิทธิภาพในระบบการผลิตทุกประเภทจะต้องมีการตรวจสอบเสียก่อนเพื่อประสิทธิภาพจริงตามที่มุ่งหวังไว้

ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ (2560: 26-36) ได้กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมทางดนตรีศึกษาโดยการใช้แนวคิดระดับพฤติกรรมที่คาดหวังของผู้เรียน (Student Objective Learning) ที่ยอมรับความแตกต่างหลากหลายของผู้เรียน ซึ่งการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับดนตรีศึกษา รูปแบบที่พบมากคือ การทดลองกับกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว (One Short Case) โดยในการวิจัยเชิงทดลองต้องมีการตั้งสมมติฐานว่ามีประสิทธิภาพของนวัตกรรมอยู่ในระดับใดสิ่งที่สำคัญและที่เป็นปัญหายิ่งคือ ผลของการนำมาคำนวณนั้น มาจากนักเรียนทั้งหมด แล้วนำมาคำนวณเป็นคะแนนเฉลี่ยของทุกคน ปัญหาที่สำคัญคือ ในการวิจัยแบบดังกล่าว ขาดการยอมรับว่าผู้เรียนมีความแตกต่างกัน มีทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน การตั้งสมมติฐานที่นิยมตั้งกัน 80/80 ตัวเลข 80 มีความสำคัญกับเด็กที่มีความสามารถต่างกัน เด็กเก่งในการสอบอาจจะทำได้เกิน 80 อาจจะคิดว่า ถ้าในการวิจัยต้องการคะแนนเพียงเท่านั้น ก็อาจจะลดความตั้งใจลง ในขณะที่เด็กอ่อนอาจจะคิดว่า ยากมากสำหรับเขาที่จะสอบและทำได้คะแนน 80 ส่วนเด็กปานกลาง จะมีความเครียดน้อยกว่าเด็กทุกกลุ่มเพราะการสอบและทำคะแนนได้ 80 ไม่ได้เป็นสิ่งที่ไกลเกินเอื้อม

ในปัจจุบันการยอมรับว่า ผู้เรียนมีความแตกต่างกันเป็นแนวคิดของการศึกษาสมัยใหม่และที่สำคัญการเรียนอย่างมีความสุขเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตลอดชีวิต นักเรียนบางคนอาจจะเก่งคณิตศาสตร์แต่สอบตกวิชาดนตรี หรือในกรณีกลับกันนักเรียนที่เก่งดนตรีจะพบว่ามักจะสอบตกวิชาคณิตศาสตร์

บทความนี้นำเสนอการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมทางดนตรีศึกษาโดยการใช้แนวคิดระดับพฤติกรรมที่คาดหวังของผู้เรียน (Student Objective Learning) ที่ยอมรับความแตกต่างหลากหลายของผู้เรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาก้าวหน้าไปอย่างสูงสุดตามความสามารถของตนและช่วยให้นักวิจัยสามารถพัฒนานวัตกรรมได้สอดคล้องกับความเป็นจริงในห้องเรียน การใช้แนวคิดระดับพฤติกรรมที่คาดหวังของผู้เรียน (Student Objective Learning) มาใช้ในงานวิจัยแบบใช้คะแนนสอบเป็นฐานคะแนนตั้งต้นและคะแนนหลังเรียน

ผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนเรียน และนำคะแนนที่ผู้เรียนทำได้มาแบ่งผู้เรียนออกเป็น เก่ง ปานกลาง และอ่อน ต่อจากนั้นกำหนดประสิทธิภาพความก้าวหน้าของผู้เรียน โดยคำนึงจากฐานคะแนนตั้งต้น (Base Line) ที่ได้มาในการสอบก่อนเรียน (Pre-test) ทำการตกลงกับผู้ที่เกี่ยวข้องว่าจะกำหนดให้มีการพัฒนาไปในระดับใดของผู้เรียนกลุ่ม เก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยดูจากคะแนนสอบจากการทดสอบเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน (Post-test/Summative Assessment) จึงจะยอมรับว่าการสอนนั้นมีประสิทธิภาพตามที่ตั้งไว้ ตัวอย่างเช่น ในการสอบก่อนเรียน นักเรียนจำนวน 30 คนจากคะแนนเต็ม 100 จากคะแนนก่อนเรียน หรือฐานคะแนนตั้งต้น (Base Line) ครูได้ศึกษาคะแนนดังกล่าวและได้แบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีช่วงคะแนนดังนี้ กลุ่มเก่งคือ กลุ่มผู้เรียนที่ได้คะแนน 19 คะแนนขึ้นไป กลุ่มกลางได้แก่ผู้เรียนที่ได้คะแนนในช่วง 10-18 คะแนน และกลุ่มอ่อนได้แก่ผู้เรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า 10 คะแนนลงมา

ครูได้ทำการปรึกษากับเพื่อนครู ครูใหญ่ และกรรมการการศึกษา สรุปได้ด้วยกับการแบ่งกลุ่มของครู และเห็นด้วยกับการกำหนดประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนของครู ดังนั้นกลุ่มเก่งได้แก่ กลุ่มผู้เรียนที่ได้คะแนน 20 คะแนนขึ้นไป เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนคะแนนจะต้องเพิ่มขึ้น 80% กลุ่มกลางได้แก่ผู้เรียนที่ได้คะแนนในช่วง 10-19 คะแนน เมื่อสิ้นสุดการเรียน

การสอนคะแนนจะต้องเพิ่มขึ้น 70% กลุ่มอ่อน ได้แก่ผู้เรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า 9 คะแนนลงมา เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนคะแนนจะต้องเพิ่มขึ้น 60%

สูตรการคำนวณ

สูตรการคำนวณคะแนน Student Objective Learning (SOL)

คะแนนฐานการเรียนรู้ + (100 - คะแนนฐานการเรียนรู้ × ระดับคะแนนที่คาดหวังไว้) =
คะแนนพัฒนาการที่คาดหวังไว้

ตัวอย่างที่ 1

คะแนนฐานการเรียนรู้ได้ 20 คะแนน กลุ่มเก่ง พัฒนาการที่คาดหวังไว้เพิ่มขึ้น 90%

$$\begin{aligned} \text{คำนวณ} & 20 + (100-20) \times .90 \\ & 20 + 80 \times .90 \\ & 20 + 72 \\ \text{คะแนนที่คาดหวัง} & = 92 \text{ คะแนน} \end{aligned}$$

ตัวอย่างที่ 2

คะแนนฐานการเรียนรู้ได้ 20 คะแนน กลุ่มเก่ง พัฒนาการที่คาดหวังไว้เพิ่มขึ้น 85%

$$\begin{aligned} \text{คำนวณ} & 20 + (100-20) \times .90 \\ & 20 + 80 \times .85 \\ & 20 + 68 \\ \text{คะแนนที่คาดหวัง} & = 88 \text{ คะแนน} \end{aligned}$$

ตัวอย่างที่ 3

คะแนนฐานการเรียนรู้ได้ 20 คะแนน กลุ่มเก่ง พัฒนาการที่คาดหวังไว้เพิ่มขึ้น 80%

$$\begin{aligned} \text{คำนวณ} & 20 + (100-20) \times .80 \\ & 20 + 80 \times .80 \\ & 20 + 64.00 \\ \text{คะแนนที่คาดหวัง} & = 84 \text{ คะแนน} \end{aligned}$$

จากคะแนนฐานการเรียนรู้ ผู้เรียนกลุ่มเก่งที่ได้คะแนน 20 ขึ้นไป 1) ถ้ากำหนดให้มีพัฒนาการที่ 90% จะได้คะแนนไม่น้อยกว่า 92 คะแนน 2) ถ้ากำหนดให้มีพัฒนาการที่ 85% จะได้คะแนนไม่น้อยกว่า 88 คะแนน และถ้ากำหนดให้มีพัฒนาการที่ 80% จะได้คะแนนไม่น้อยกว่า 84 คะแนน

ตัวอย่างที่ 4

คะแนนฐานการเรียนรู้ได้ 15 คะแนน กลุ่มปานกลาง พัฒนาการที่คาดหวังไว้เพิ่มขึ้น 80%

$$\begin{aligned}\text{คำนวณ} & 15 + (100-15) \times 85 \\ & 15 + 85 \times .80 \\ & 15 + 72.25\end{aligned}$$

$$\text{คะแนนที่คาดหวัง} = 87.25 \text{ คะแนน}$$

ตัวอย่างที่ 5

คะแนนฐานการเรียนรู้ได้ 15 คะแนน กลุ่มปานกลาง พัฒนาการที่คาดหวังไว้เพิ่มขึ้น 75%

$$\begin{aligned}\text{คำนวณ} & 15 + (100-15) \times 75 \\ & 15 + 85 \times .75 \\ & 15 + 63.75\end{aligned}$$

$$\text{คะแนนที่คาดหวัง} = 78.75 \text{ คะแนน}$$

ตัวอย่างที่ 6

คะแนนฐานการเรียนรู้ได้ 15 คะแนน กลุ่มปานกลาง พัฒนาการที่คาดหวังไว้เพิ่มขึ้น 70%

$$\begin{aligned}\text{คำนวณ} & 15 + (100-15) \times 70 \\ & 15 + 85 \times .70 \\ & 15 + 59.5\end{aligned}$$

$$\text{คะแนนที่คาดหวัง} = 69.5 \text{ คะแนน}$$

จากคะแนนฐานการเรียนรู้ ผู้เรียนกลุ่มปานกลางที่ได้คะแนน 15 คะแนน 1) ถ้ากำหนดให้มีพัฒนาการที่ 90% จะได้คะแนนไม่น้อยกว่า 87.25 คะแนน 2) ถ้ากำหนดให้มีพัฒนาการที่ 85% จะได้คะแนนไม่น้อยกว่า 78.75 คะแนน และถ้ากำหนดให้มีพัฒนาการที่ 70% จะได้คะแนนไม่น้อยกว่า 69.5 คะแนน

ตัวอย่างที่ 7

คะแนนฐานการเรียนรู้ได้ 10 คะแนน กลุ่มอ่อน พัฒนาการที่คาดหวังไว้เพิ่มขึ้น 65%

$$\begin{aligned}\text{คำนวณ} & 10 + (100-15) \times 65 \\ & 10 + 85 \times .65 \\ & 10 + 55.25\end{aligned}$$

$$\text{คะแนนที่คาดหวัง} = 65.25 \text{ คะแนน}$$

ตัวอย่างที่ 8

คะแนนฐานการเรียนรู้ได้ 10 คะแนน กลุ่มอ่อน พัฒนาการที่คาดหวังไว้เพิ่มขึ้น 60%

$$\begin{aligned}\text{คำนวณ} & 10 + (100-15) \times 60 \\ & 10 + 85 \times .60\end{aligned}$$

$$\begin{aligned} & 10 + 51 \\ \text{คะแนนที่คาดหวัง} & = 61 \text{ คะแนน} \end{aligned}$$

จากคะแนนฐานการเรียนรู้ ผู้เรียนกลุ่มอ่อนที่ได้คะแนน 10 คะแนน 1) ถ้ากำหนดให้มีพัฒนาการที่ 65% จะได้คะแนนไม่น้อยกว่า 65.25 คะแนน 2) ถ้ากำหนดให้มีพัฒนาการที่ 60% จะได้คะแนนไม่น้อยกว่า 61 คะแนน

2. วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพ

วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพทำได้ 2 วิธี คือ โดยใช้สูตรและโดยการคำนวณธรรมดา
สูตรที่ 1

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100 \quad \text{หรือ} \quad \frac{\bar{X}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ คือ คะแนนรวมของแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมหรืองานที่ทำระหว่างเรียนทั้งที่เป็นกิจกรรมในห้องเรียน นอกห้องเรียนหรือออนไลน์
 A คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกปฏิบัติทุกชิ้นรวมกัน
 N คือ จำนวนผู้เรียน

สูตรที่ 2

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{R} \times 100 \quad \text{หรือ} \quad \frac{\bar{F}}{R} \times 100$$

เมื่อ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum F$ คือ คะแนนรวมของผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียน
 A คือ คะแนนเต็มของการประเมินสุดท้ายของแต่ละหน่วยประกอบด้วย ผลการสอนหลังเรียน และคะแนนจากการประเมินงานสุดท้าย
 N คือ จำนวนผู้เรียน

การสอนปฏิบัติ

นักการศึกษาได้อธิบายเกี่ยวกับการสอนปฏิบัติไว้ดังนี้

Frank (1983: 1-50) อธิบายว่าทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ เน้นความสำคัญของสังคม และวัฒนธรรมต่อการพัฒนาของผู้เรียน แนวคิดที่สำคัญคือ “พื้นที่พัฒนา” (Zone of Proximal Development: ZPD) ซึ่งหมายถึงระยะห่างระหว่างสิ่งที่ผู้เรียนสามารถทำได้ด้วยตนเองและสิ่งที่ผู้เรียนทำได้ด้วยการช่วยเหลือของผู้มีความชำนาญ ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ (Constructivism) เกิดจากความเชื่อว่า ผู้เรียนจะสร้างความรู้ขึ้นเองจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับและจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยทฤษฎีนี้เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ใหม่ขึ้นเอง บนพื้นฐานของประสบการณ์เดิมของตนเอง การเรียนรู้จึงไม่ใช่การถ่ายทอดข้อมูลจากผู้สอนไปยังผู้เรียนเท่านั้น แต่เป็นการที่ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ขึ้นเอง

David (1984: 49) อธิบายว่า การเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) เกิดขึ้นได้อย่างเต็มที่เมื่อผู้เรียนได้รับประสบการณ์โดยตรง การเรียนรู้จากประสบการณ์มีขั้นตอนดังนี้

- 1) ผู้เรียนสัมผัสประสบการณ์โดยตรง ไม่ว่าจะเป็นการลงมือทำ หรือการเผชิญกับสถานการณ์จริง
- 2) ผู้เรียนสะท้อนผลจากประสบการณ์ โดยคิดทบทวนและตั้งคำถามกับสิ่งที่เกิดขึ้น
- 3) ผู้เรียนสรุปบทเรียนหรือแนวคิดใหม่จากการสะท้อนผล
- 4) ผู้เรียนทดลองใช้ความรู้หรือแนวคิดที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์เพื่อปรับปรุงหรือแก้ไขปัญหา

Bonwell and Eison (1991: 121) อธิบายว่าการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสนับถือ มากกว่าการนั่งฟังการบรรยายผู้เรียนสามารถสร้างความเข้าใจจากการปฏิบัติผ่านกิจกรรมที่มีการโต้ตอบและท้าทายการคิดวิเคราะห์การเรียนรู้เชิงรุกเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนคิด วิเคราะห์ และลงมือทำมากขึ้น แทนที่จะเป็นเพียงผู้ฟัง

สรุปได้ว่า ทฤษฎีการสอนปฏิบัติเน้นการสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านประสบการณ์และการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม นักเรียนจะพัฒนาความรู้เดิม การเรียนรู้จากประสบการณ์จะเน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง การสะท้อนผลและการปรับใช้ ส่วนการเรียนรู้เชิงรุกให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติและพัฒนาความเข้าใจผ่านกิจกรรมที่ท้าทายมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักการศึกษาได้อธิบายเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

Good (1973: 7) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ คือ การทำให้สำเร็จหรือประสิทธิภาพทางด้านการกระทำในลักษณะที่กำหนดให้หรือด้านความรู้ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ การเข้าถึงความรู้ที่กำหนดให้หรือคะแนนที่ได้จากงานที่ครูมอบให้หรือทั้งสองอย่าง

Mehrens (1976: 73) อธิบายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ทักษะและสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนต่อการเรียนแต่ละวิชา ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ณิชาภัทร พูลสุข (2563: 1) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสะท้อนถึงความสามารถของผู้เรียนในการแสดงความรู้ ทักษะ และความเข้าใจตามมาตรฐานที่กำหนด โดยการวัดผลสัมฤทธิ์นี้มักใช้วิธีการประเมินทั้งแบบการทดสอบและการสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานจริง

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียนที่เกิดจากการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงและสามารถวัดได้จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบหรือการสังเกตพฤติกรรม

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิด ทฤษฎี

การย้อนกลับ หรือการป้อนกลับ (Feedback) พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2558 ได้ให้นิยามความหมายไว้ดังนี้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2558: 138)

- 1) ข้อมูลของการตรวจสอบและการประเมินผลงานหรือกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ที่ผู้สอนแจ้งผลคืนแก่ผู้เรียนเพื่อให้เกิดกำลังใจหรือปรับปรุงแก้ไข
- 2) ข้อมูลที่เกิดจากผลผลิต (Output) ของการบริหารจัดการข้อมูลเหล่านี้ใช้เพื่อปรับปรุงปัจจัยป้อนเข้า (Input) และกระบวนการ (Process) เกิดการแปลงสภาพเพื่อให้ได้ผลผลิตที่ดีขึ้น การย้อนกลับจะช่วยให้การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

ในเอกสาร A Review of Feedback Models and Theories ของ Butler and Winne (1995: 1-20) อธิบายว่า การป้อนกลับภายใน (Internal Feedback) ที่เกิดจากการควบคุมและการเฝ้าติดตาม (Monitoring) กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเอง ซึ่งถือว่าเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ ผู้เรียนจะใช้การป้อนกลับนี้เพื่อตรวจสอบผลลัพธ์ของตนเองและปรับเปลี่ยนการทำงานเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ โมเดลนี้ยังเน้นที่กระบวนการของผู้เรียนที่ทำการเปรียบเทียบข้อมูลย้อนกลับภายในกับเป้าหมายของตนเอง และการได้รับข้อมูลป้อนกลับจากแหล่งภายนอก เช่น ครู เพื่อน หรืองานที่ทำนั้น ซึ่งช่วยในการปรับปรุงการเรียนรู้ในระยะยาว

ในเอกสาร A Review of Feedback Models and Theories ของ Hattie and Timperley (1007: 81-112) อธิบายว่า การป้อนกลับควรมียุทธศาสตร์ในการลดช่องว่างระหว่างผลการเรียนรู้ปัจจุบันและเป้าหมายที่ต้องการ โดยการป้อนกลับที่มีประสิทธิภาพควรตอบคำถามสำคัญ 3 ข้อ ได้แก่

- 1) Where am I going? (feed up) : ช่วยผู้เรียนเข้าใจเป้าหมายของตนเอง
- 2) How am I going? (feedback) : ช่วยให้เห็นสถานะปัจจุบันของตนเอง
- 3) Where to next? (feed forward) : แนะนำวิธีการที่จะปรับปรุงเพื่อก้าวไปข้างหน้า

นอกจากนี้ทฤษฎียังชี้ให้เห็นถึงประเภทของการป้อนกลับที่สำคัญ ได้แก่ การป้อนกลับในระดับงาน (Task-level Feedback) ระดับกระบวนการ (Process-level Feedback) และการป้อนกลับ

ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตนเอง (Self-regulation Feedback) ซึ่งมีผลอย่างมากต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กมล การกุศล (2526: 1) ได้บันทึกเพลงกล่อมลูกเมืองแพร์ โดยจำแนกประเภทและวิเคราะห์เนื้อหาในด้านสภาพสังคมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สภาพภูมิศาสตร์ของท้องถิ่นตลอดจนวิเคราะห์คุณค่าทางอารมณ์โดยเก็บข้อมูลจากวิทยากร 93 คน ได้เนื้อเพลงเด็กทั้งหมด 224 บท อันได้แก่ เพลงกล่อมเด็ก เพลงเด็กร้องเล่นและเพลงประกอบการเล่น ผลการวิเคราะห์เพลงกล่อมลูกเมืองแพร์ พบว่า ได้สะท้อนภาพสังคม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของชาวแพร์ในด้านอาชีพ อาหาร สุขอนามัย การเลี้ยงดูและสั่งสอนอบรมเด็ก สภาพทางภูมิศาสตร์ของเมืองแพร์และคุณค่าทางด้านอารมณ์ที่ปรากฏในบทเพลง

วิมล คำศรี (2532: 1) ได้ศึกษาวิเคราะห์เพลงกล่อมเด็กเมืองนครศรีธรรมราชในด้านฉันทลักษณ์ รูปแบบและโครงสร้างของเพลงกล่อมเด็ก อีกทั้งยังวิเคราะห์เนื้อหา คุณค่า ค่านิยมที่ปรากฏในเพลงกล่อมเด็ก รวมทั้งการสังเคราะห์เพลงกล่อมเด็กเมืองนคร โดยเฉพาะคุณค่าที่ปรากฏ เช่น คุณค่าด้านอารมณ์ คุณค่าด้านสังคม สติปัญญา คติธรรม และด้านศิลปะวรรณคดี เป็นต้น

นิดดา สุนทอง (2540: 1) ได้วิเคราะห์วรรณกรรมพื้นบ้าน จากตำบลดาตทอง อำเภอเมืองจังหวัดยโสธร เป็นการรวบรวมและวิเคราะห์วรรณกรรมพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก และปริศนาคำทายที่สะท้อนวิถีชีวิต ค่านิยม ความเชื่อและขนบธรรมเนียมประเพณีที่ปรากฏในท้องถิ่น

ธนพัฒน์ เกิดผล (2557: 89-111) ได้วิเคราะห์การเรียบเรียงเสียงประสานบทเพลงเกียรติกษัตริย์ : วงดุริยางค์เครื่องลมของวิจิตร จิตเรขรังสรรค์ พบว่า มีการเรียบเรียงเสียงประสานตามหลักทฤษฎีดนตรีโดยคงไว้ในสิ่งที่ติดอยู่แล้วและมีการรังสรรค์สิ่งใหม่เพิ่มเติม ทำให้เกิดความน่าสนใจ บทเพลงเกียรติกษัตริย์ทั้ง 13 เพลง มีเนื้อดนตรีแบบโฮโมโฟนีและในบางเพลงมีการแต่งทำนองช่วงนำขึ้นใหม่ การแต่งทำนองสอดประสานมีการใช้คอร์ดหลายชนิด ทั้งคอร์ดพื้นฐานในท่วงเสียงหลักและคอร์ดโครมาติกเคเดนซ์ที่นำมาใช้ ได้แก่ เคเดนซ์ปิดแบบสมบูรณ์ เคเดนซ์ปิดแบบไม่สมบูรณ์ เคเดนซ์กึ่งปิด เคเดนซ์ขัดและเคเดนซ์เปิด ด้านสีสันทันของเสียงมีการกระจายหน้าที่ให้แต่ละแนวเสียงอย่างทั่วถึง มีการสลับการบรรเลงทำนองหลักระหว่างแนวเสียงสูงกับแนวเสียงต่ำซึ่งเป็นการแบ่งกลุ่มเสียงที่ครอบคลุมทำให้แต่ละแนวเสียงมีความสำคัญ แม้ว่าจะมีข้อจำกัดด้านรูปแบบวงที่มีเพียงรูปแบบเดียวกับบทเพลงที่มีลักษณะและอารมณ์ที่หลากหลาย แต่วิจิตร จิตเรขรังสรรค์ก็สามารถจินตนาการการออกแบบสีสันทันของเสียงให้แต่ละบทเพลงได้อย่างเหมาะสมลงตัว

สิทธิโชค กบิลพัตร (2564: 1) ได้สร้างเอกสารการสอนกลองชุดในหลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้วยกระบวนการคิดแบบศิลป์ มีค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) เฉลี่ยเกิน 0.6 ในทุกด้าน ซึ่งถือว่าเอกสารมีความสอดคล้องและเหมาะสมสำหรับการใช้ในการสอน ประสิทธิภาพของการสอนกลองชุดด้วยกระบวนการคิดแบบศิลป์ พบว่า นักศึกษามีผลการเรียนรู้หลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 83.66 ซึ่งสูงกว่าสมมุติฐานที่ตั้งไว้คือ ร้อยละ 80 นักศึกษามีความพึงพอใจสูง เนื่องจากได้เรียนรู้วิธีการคิด การฝึกซ้อม และกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในอนาคต

สรุปได้ว่าการใช้กระบวนการคิดแบบศิลปินในการสอนกลองชุดสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาได้ดี แต่ยังคงมีปัจจัยบางอย่างที่ต้องปรับปรุงเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในกลุ่มที่มีปัญหาด้านความมุ่งมั่นในการเรียนรู้

ชัยพร สว่างวรรณ, พิมลมาศ พร้อมสุขกุล, ชาลินี สุริยนเปล่งแสง และประวีณา เอี่ยมยี่สุน (2563: 1) ได้หาประสิทธิภาพชุดการสอนวิชาทฤษฎีดนตรีสากล 1 แบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 (ปวช. 1) วิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) ตรวจสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาทฤษฎีดนตรีสากล 1 แบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียน ปวช.1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 84.74/89.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้อง ในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมระหว่างวิจัยเชิงคุณภาพกับวิจัยเชิงปริมาณ (Mixed Methods Research) และการวิจัยแบบทดลอง (Experimental Research) โดยผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้อง 2) เพื่อหาประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้อง ซึ่งมีวิธีดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มประชากร

นักเรียนวงดุริยางค์เครื่องลม จำนวนนักเรียนทั้งหมด 29 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

2.1 นักเรียนวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็ก โรงเรียนปะทิววิทยา จังหวัดชุมพร ที่ผ่านการทดสอบการปฏิบัติด้านดนตรีสากล จำนวน 16 คน โดยจะต้องผ่านการทดสอบตามหัวข้อดังนี้

- 2.1.1 ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral Skill)
- 2.1.2 ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long Tone)
- 2.1.3 ทักษะการออกเสียง การดัดลิ้น (Tonguing)
- 2.1.4 ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble)

2.2 สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเพลงกล่อมน้องอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร คือ นายสร้าง

สมมุติ

แบบแผนการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมระหว่างวิจัยเชิงคุณภาพกับวิจัยเชิงปริมาณ (Mixed methods research) และการวิจัยแบบทดลอง (Experimental Research) โดยกำหนดขั้นตอนไว้ดังนี้

หนึ่งกลุ่มทดสอบก่อนและหลัง (One Group Pretest-Posttest Design)

E O₁ X O₂

E	หมายถึง	กลุ่มทดลอง (Experimental Group)
X	หมายถึง	การเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์ เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้อง
O ₁	หมายถึง	การทดสอบก่อนเรียน
O ₂	หมายถึง	การทดสอบหลังเรียน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองกลุ่มเดียว ซึ่งดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 มีขั้นตอน ดังนี้

1. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบ เรื่องการใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้อง ของกลุ่มประชากรในวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็ก จำนวน 29 คน ซึ่งผู้ผ่านการทดสอบก่อนเรียนถูกคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 16 คน เป็นแบบฝึกหัดและแบบทดสอบซึ่งมีไน้ประกอบตามประเภทเครื่องดนตรี ดังนี้

- 1.1 ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill)
- 1.2 ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone)
- 1.3 ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing)
- 1.4 ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble)

2. ดำเนินการประชุมนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 16 คน เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงบทบาทของผู้เรียน บทบาทผู้สอน และแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ และวิธีประเมินผล การเรียนรู้

3. หลังจากการทดสอบก่อนเรียน ได้แบ่งผู้เรียนตามความสามารถแต่ละชนิดของเครื่องดนตรีออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน โดยมีทฤษฎีการประเมินผล คือ การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมทางดนตรีศึกษาโดยใช้แนวคิดระดับพฤติกรรมที่คาดหวังของผู้เรียน (Student Objective Learning)

4. ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่อง โดยการใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้อง จำนวน 4 สัปดาห์/สัปดาห์ละ 5 วัน/วันละ 1 ชั่วโมง ดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral Skill)

สัปดาห์ที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long Tone)

สัปดาห์ที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing)

สัปดาห์ที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble)

5. ดำเนินการทดสอบหลังเรียนหลังสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้อง

6. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้องมาวิเคราะห์ผลสรุปผล และอภิปรายผล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเครื่องมือในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ชุดการสอนและการหาค่า (IOC)
2. แบบประเมินตนเองของนักเรียน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยออกแบบชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้อง มีขั้นตอนการจำทำดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อม
3. นำชุดการสอนที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาเนื้อหา ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม เพื่อให้เกิดการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
4. นำชุดการสอนที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยมีคุณสมบัติดังนี้ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีสากลในวงดุริยางค์เครื่องลม มีความรู้ความสามารถในการเรียบเรียงเสียงประสานที่มีผลงานด้านวงดุริยางค์เครื่องลม มีประสบการณ์การสอนและประสบการณ์ในการเรียบเรียงเสียงประสานทางด้านวงดุริยางค์เครื่องลมไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีคุณวุฒิทางการศึกษา สาขาวิชาดนตรีสากลไม่น้อยกว่าระดับปริญญาโท โดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนความคิดเห็นในการพิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าชุดการสอนมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
 - 0 หมายถึง ไม่แน่ว่าชุดการสอนมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
 - 1 หมายถึง แน่ใจว่าชุดการสอนไม่มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
- เกณฑ์ค่า IOC มีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป

เมื่อได้ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำแบบฝึกกลับมาแก้ไขตามข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้อง โรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มีความเหมาะสม สอดคล้องกับจุดประสงค์การวิจัย

5. นำชุดการสอน กลับมาแก้ไข แล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อความเหมาะสม แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอความเห็นชอบอีกครั้ง ก่อนนำไปทดลองนำชุดการสอนไปใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ โรงเรียนท่าแซะรัษฎาภิเชก จังหวัดชุมพร

6. นำชุดการสอนกลับมาปรับปรุงแก้ไข แล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อความเหมาะสม แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอความเห็นชอบอีกครั้ง ก่อนนำไปทดลองจริงกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

7. นำชุดการสอนไปใช้กับนักเรียนวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็ก โรงเรียนปะทิววิทยา จังหวัดชุมพร ที่ผ่านการทดสอบการปฏิบัติ จำนวน 16 คน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขั้นเตรียม

ชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอน และรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการเรียบเรียงเสียงประสาน เพลงกล่อมน้อง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร สำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กในโรงเรียนปะทิววิทยา จังหวัดชุมพร

2. ขั้นพัฒนาและขั้นทดลอง

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาการทดลองทั้งหมด 4 สัปดาห์ โดยได้แบ่งระยะเวลาเป็นดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral Skill)

สัปดาห์ที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long Tone)

สัปดาห์ที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing)

สัปดาห์ที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble)

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยเลือกใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพและระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้คือ ผู้วิจัย ผู้เชี่ยวชาญด้านเพลงกล่อมน้อง นักเรียน แบบประเมินตนเองของนักเรียน ดังนี้ 1) แบบประเมินทักษะปฏิบัติโดยผู้วิจัย 2) แบบประเมินตนเองของนักเรียน 3) แบบประเมินก่อนและหลังเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมท้องในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมระหว่างวิจัยเชิงคุณภาพกับวิจัยเชิงปริมาณ (Mixed Methods Research) และการวิจัยแบบทดลอง (Experimental Research) โดยผู้วิจัยขอนำเสนอข้อมูลงานวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมท้อง
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมท้อง

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมท้อง เมื่อสิ้นสุดการทดลองนักเรียนจะมีผลการเรียนรู้แบบหลังเรียน (Summative) รวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
2. นักเรียนที่ได้เรียนด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมท้อง มีประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้น

ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมท้อง ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า คัดเลือกบทเพลงกล่อมท้อง 4 บทเพลง เข้ามาเป็นองค์ประกอบหลักในการสร้างชุดการสอน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

การศึกษาค้นคว้าทำนองเพลงกล่อมน้อง

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษา ค้นคว้า คัดเลือกบทเพลงกล่อมน้อง 4 บทเพลง ได้แก่

1. เพลงไก่แจ้

เนื้อเพลง : ไก่เห้อไก่แจ้ ว้ายน้ำจ้อแจ้ไปขอเมีย ชนหมากก็ลอยน้ำเสีย เอาไหขอเมียไก่แจ้
ผู้วิจัยได้ประพันธ์ทำนองให้สอดคล้องกับเนื้อเพลง

ภาพ 2 โน้ตเพลงและเนื้อเพลงไก่แจ้

2. เพลงเชียดคอไก่แจ้

เนื้อเพลง : เอย ชน เอย ชนมาแจว ๆ ลับมีด ลับแก้ว จะเชียดคอไก่ ไก่แจ้ร้องว่า เชียดคอ
ข้าทำไร ให้เลือดไหล ตามคมมีดเอย

ภาพ 3 โน้ตเพลงและเนื้อเพลงเชียดคอไก่

3. เพลงไก่เถื่อน

เนื้อเพลง : ไก่เถื่อนเห่อ ชนเหื่อนทั้งบ้าน ลูกสาวซื้อคร้าน นอนให้แม่ปลุก ฉวยได้ด้ามขวาน
แย่งวานดังพลุด นอนให้แม่ปลุก ลูกสาวซื้อคร้าน

ผู้วิจัยได้ประพันธ์ทำนองให้สอดคล้องกับเนื้อเพลงดังภาพ 4

ภาพ 4 โน้ตเพลงและเนื้อเพลงไก่เถื่อน

4. เพลงควายขาว

เนื้อเพลง : ควายขาวเอ๋ย เขายาวระงม กลับไปซื้อที่หลังโรง จับข้าวเม่าเหล้าแดง ตัวหนึ่ง
เขาจับได้ ตัวหนึ่งเขาลายพันทาง จับข้าวเม่าเอยนะเหล้าแดง จับคนแทงควายขาวเอ๋ย

ภาพ 5 โน้ตเพลงและเนื้อเพลงควายขาว

การสร้างแบบฝึกหัดและนำแบบฝึกหัดไปใช้ในบทเพลง

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษา ค้นคว้า ออกแบบชุดการสอน สร้างแบบฝึกหัดให้สอดคล้องกับบทเพลงเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลม แบ่งออกเป็น 4 บทเรียนดังนี้

1. บทที่ 1 ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill)

ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral Skill) แบ่งออกเป็น 5 ข้อ ดังนี้

ข้อที่ 1 Sing a long แบบฝึกหัดนี้ครูผู้สอนจะเล่นโน้ตบนเปียโนเพื่อให้นักเรียนได้ยินเสียงก่อน โดยนักเรียนร้องโน้ตที่ได้ยินตาม ซึ่งระบบบันไดเสียง ผู้วิจัยได้นำมาจากบทเพลงกล่อมน้อง

ภาพ 6 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 1 ข้อที่ 1

ข้อที่ 2 Sing and play แบบฝึกหัดนี้ครูผู้สอนจะเล่นโน้ตบนเปียโนเพื่อให้นักเรียนได้ยินเสียงก่อน โดยนักเรียนร้องโน้ตที่ได้ยินตาม เมื่อนักเรียนร้องเสียงตรงกับที่ได้ยินนั้น จึงให้นักเรียนเล่นโน้ตที่ตนเองร้องกับเครื่องดนตรีให้ตรงที่สุด

ภาพ 7 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 1 ข้อที่ 2

ข้อที่ 3 Listen sing and play แบบฝึกหัดนี้ใช้แนวคิดเดียวกับข้อที่ 2 โดยข้อที่ 3 จะมีโน้ตที่เพิ่มขึ้นและมีการเคลื่อนที่ของตัวโน้ตที่มากขึ้น

ภาพ 8 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 1 ข้อที่ 3

ข้อที่ 4 Sing Klong-nong แบบฝึกหัดนี้เป็นบทเพลงกล่อมร้องที่มีทำนองสั้น ๆ ครูผู้สอนเล่นโน้ตบนเปียโนเพื่อให้นักเรียนได้ยินเสียงก่อน โดยให้นักเรียนร้องโน้ตที่ได้ยินตาม

ภาพ 9 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 1 ข้อที่ 4

ข้อที่ 5 Play Klong-nong จากข้อที่ 4 แบบฝึกหัดนี้ครูผู้สอนจะเล่นโน้ตบนเปียโนเพื่อให้นักเรียนได้ยินเสียงก่อน โดยให้นักเรียนร้องโน้ตที่ได้ยินตาม เมื่อนักเรียนร้องเสียงตรงกับที่ได้ยินแล้ว จึงให้นักเรียนเล่นโน้ตที่ตัวเองร้องกับเครื่องดนตรีให้ตรงที่สุด

ภาพ 10 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 1 ข้อที่ 5

ภาพ 11 โน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 4 ห้องที่ 36-45

จากภาพ 6-10 แสดงแบบฝึกหัดที่มาจากชุดการสอนในบทที่ 1 ข้อที่ 1-5 ซึ่งได้รับการออกแบบโดยผู้วิจัยเพื่อต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะการร้องที่ดี ลักษณะของแบบฝึกหัดดังกล่าว ออกแบบให้ผู้เรียนฟังเสียงจากเปียโนก่อน จากนั้นจึงเปล่งเสียงร้องตามที่ได้ยิน แล้วจึงบรรเลงด้วยเครื่องดนตรีของตนเอง ทั้งนี้กระบวนการดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการเลียนเสียง และการควบคุมการออกเสียงร้องและเสียงเครื่องดนตรีของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามแบบฝึกหัดเบื้องต้นได้แล้ว ในแบบฝึกหัดข้อที่ 4 ซึ่งปรากฏในภาพ 8 ผู้เรียนจะต้องร้องทำนองของเพลงไก่เถื่อน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของบทที่ 4 โดยท่อนที่กำหนดให้ร้องคือห้องที่ 40-55 ในภาพ 10 ขั้นตอนนี้เป็นการพัฒนาทักษะการร้องเพลงที่ซับซ้อนขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดทำนองและเนื้อหาของบทเพลงได้อย่างถูกต้องและแม่นยำมากยิ่งขึ้น

2. บทที่ 2 ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long Tone)

ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long Tone) แบ่งออกเป็น 5 ข้อ ดังนี้

ข้อที่ 1 Long Tone No.1 แบบฝึกหัดนี้นำโน้ตทุกตัวของแบบฝึกหัดข้อที่ 5 Choral from Klong-nong Suite มาเรียงต่อกันในรูปแบบโน้ตเสียงยาว โดยเรียงโน้ตตามขั้น (Step by Step) ให้ครูผู้สอนตระหนักถึงคุณภาพเสียงของนักเรียนในโน้ตทุกตัว โดยต้องปฏิบัติได้คุณภาพเสียงที่ดีถึงจะเปลี่ยนโน้ต

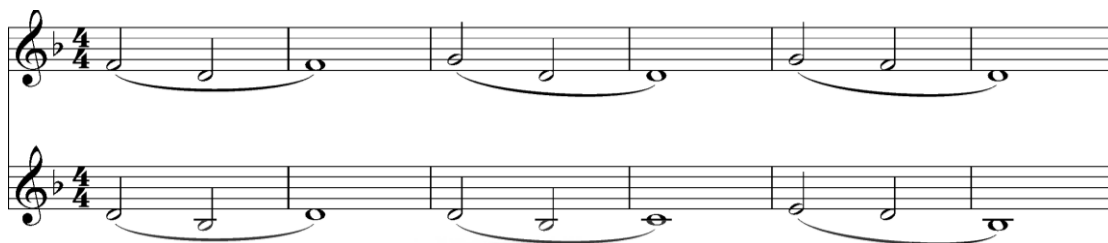
ภาพ 12 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 2 ข้อที่ 1

ข้อที่ 2 Long Tone No.2 แบบฝึกหัดนี้นำโน้ตทุกตัวของแบบฝึกหัดข้อที่ 5 Choral from Klong-nong Suite มาเรียงต่อกันในรูปแบบโน้ตเสียงยาว โดยจะเรียงเป็นขั้นคู่ ให้ครูผู้สอนตระหนักถึงคุณภาพเสียงของนักเรียนในโน้ตทั้ง 2 ตัวในแต่ละห้อง

ภาพ 13 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 2 ข้อที่ 2

ข้อที่ 3 Long Tone with Friend แบบฝึกหัดนี้เป็นการนำแบบฝึกหัดข้อที่ 5 มาเรียบเรียงให้บรรเลงเป็นชั้นคู่โดยบรรเลงพร้อมกัน 2 เครื่องดนตรี

ภาพ 14 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 2 ข้อที่ 3

ข้อที่ 4 Long Tone with Friends แบบฝึกหัดนี้เป็นการนำแบบฝึกหัดข้อที่ 5 มาเรียบเรียงให้บรรเลงเป็นชั้นคู่ เพิ่มแนวเสียงประสานที่มากขึ้น โดยบรรเลงพร้อมกัน 5 แนว แนวที่ 1 และ 2 เป็นเครื่องดนตรีเสียงสูงย่านเสียง Soprano และ Alto แนวที่ 3 และ 4 เป็นเครื่องดนตรีที่มีย่านเสียง Tenor และแนวที่ 5 เป็นเครื่องดนตรีที่มีย่านเสียง Bass

ภาพ 15 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 2 ข้อที่ 4

ข้อที่ 5 Choral from Klom-nong Suite แบบฝึกหัดนี้เป็นการนำท่อนหนึ่งของบทเพลงกล่อมน้องที่เป็นท่อนคอรอล (Choral) เพื่อให้ให้นักเรียนมีทักษะการเล่นโน้ตยาวที่ดีขึ้น มีทักษะเบื้องต้นในการปฏิบัติรวมวง และเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติรวมวงของเนื้อหาของบทที่ 4

ภาพ 16 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 2 ข้อที่ 5

ภาพ 17 โน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 4 ห้องที่ 99-106

จากภาพ 12-16 แสดงแบบฝึกหัดที่มาจากชุดการสอนในบทที่ 2 ข้อที่ 1-5 ซึ่งได้รับการออกแบบโดยผู้วิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงโน้ตเสียงยาว โดยในแบบฝึกหัดข้อที่ 1 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงคุณภาพเสียงของตัวเองในโน้ตทุกตัว โดยต้องปฏิบัติได้คุณภาพเสียงที่ดีถึงจะเปลี่ยนโน้ต ในแบบฝึกหัดที่ 2-3 ผู้วิจัยออกแบบให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้เรื่องขั้น (Interval) ข้อที่ 2 เป็นขั้นคู่แบบเกิดขึ้นไม่พร้อมกัน (Melodic Interval) และข้อที่ 3 รูปแบบขั้นคู่ที่เกิดขึ้นพร้อมกัน (Harmonic Interval) ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการฟังและการบรรเลงเพื่อให้สามารถสร้างเสียงที่กลมกลืนกัน (Blending) อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งแบบฝึกหัดข้อที่ 3 มุ่งเน้นการบรรเลงขั้นคู่โดยใช้เครื่องดนตรีสองแนวบรรเลงพร้อมกัน ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญที่นำไปสู่การบรรเลงโน้ตเสียงยาวในรูปแบบคอรอล (Chorale) ที่ซับซ้อนขึ้น และในแบบฝึกหัดข้อที่ 4 ผู้เรียนจะได้ฝึกการบรรเลงแนวทำนอง 5 แนว ตามที่ปรากฏในภาพ 16 นอกจากนี้ภาพ 17 แสดงโน้ตจากชุดการสอนในบทที่ 4 ห้องที่ 99-106 ซึ่งเป็นตัวอย่างของการนำทักษะการบรรเลงขั้นคู่ที่ฝึกฝนในบทที่ 2 มาประยุกต์ใช้

ในการบรรเลงบทเพลงที่มีความซับซ้อนยิ่งขึ้น การลำดับแบบฝึกหัดในลักษณะนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาและเชื่อมโยงทักษะทางดนตรีได้อย่างเป็นระบบ ส่งผลให้การเรียนรู้มีความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. บทที่ 3 ทักษะการออกเสียง การดัดลิ้น (Tonguing)

ทักษะการออกเสียง การดัดลิ้น (Tonguing) แบ่งออกเป็น 5 ข้อ ดังนี้ ข้อที่ 1 Tonguing Exercise No.1 จุดประสงค์ต้องการให้นักเรียนออกเสียงได้ตรงในทุก ๆ จังหวะ โดยมีคุณภาพเสียงที่ดี

ภาพ 18 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 3 ข้อที่ 1

ข้อที่ 2 Tonguing Exercise No.2 จุดประสงค์ต้องการให้นักเรียนมีการออกเสียงและมีเทคนิคการดัดลิ้นที่ถูกต้อง ประกอบกับการเรียนรู้อัตราส่วนโน้ตและจังหวะในอัตราต่าง ๆ ได้แก่ โน้ตตัวกลม (Whole note) โน้ตตัวขาว (Half note) โน้ตตัวดำ (Quarter note) โน้ตเข็บบทหนึ่งชั้น (Eight note)

ภาพ 19 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 3 ข้อที่ 2

ข้อที่ 3 Tonguing Exercise No.3 ใช้แนวคิดเดียวกับข้อที่ 2 โดยเพิ่มความยากของแบบฝึกหัดนั้นมากขึ้น

ภาพ 20 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 3 ข้อที่ 3

ข้อที่ 4 Klom-nong by Two Note เป็นแบบฝึกหัดที่นำโน้ต 2 ตัวจากเพลงกล่อมน้อง มาเรียบเรียงเป็นบทเพลงที่เน้นการพัฒนาการออกเสียงและการตัดลิ้น

ภาพ 21 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 3 ข้อที่ 4

ข้อที่ 5 Tonguing Exercise from Klom-nong Suite โน้ตท่อนสำคัญของบทเพลง กล่อมน้องสวาท ที่ใช้ทักษะการออกเสียงและการตัดลิ้น

ภาพ 22 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 3 ข้อที่ 5

จากภาพ 18-22 แสดงแบบฝึกหัดที่มาจากชุดการสอนในบทที่ 3 ข้อที่ 1-5 ซึ่งได้รับการออกแบบโดยผู้วิจัยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะทางดนตรีของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การอ่านและบรรเลงโน้ตในรูปแบบที่หลากหลาย อาทิ โน้ตตัวกลม (Whole Note) โน้ตตัวดำ (Quarter Note) โน้ตเข้บตหนึ่งซ้น (Eighth Note) และโน้ตเข้บตสองซ้น (Sixteenth Note) ตลอดจนการฝึกบรรเลงให้สอดคล้องกับอัตราความเร็วที่แตกต่างกัน แบบฝึกหัดดังกล่าวยังมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะด้านจังหวะ (Rhythm) และความแม่นยำในการบรรเลง โดยเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้เกี่ยวกับตัวหยุด (Rest) โครงสร้างจังหวะย่อย (Pulse) การแบ่งจังหวะย่อย (Subdivision) และการควบคุมการเปล่งเสียงผ่านเทคนิคการตัดลิ้น (Tonguing) ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเล่นโน้ตแบบสั้น (Staccato) การเน้นเสียง (Accent) และการเชื่อมโยงเสียงระหว่างโน้ต (Slur) เพื่อให้เกิดความไพเราะและความกลมกลืนของทำนอง

♩=72,80,100,120

กรอที่ 1

กรอที่ 2

กรอที่ 3

กรอที่ 4

ภาพ 23 ตัวอย่างโน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 3 ข้อที่ 5

59

Hn.

Tbn.

B. Tbn.

Tba.

ภาพ 24 โน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 4 ห้องที่ 59-63

77

Tbn.

B. Tbn.

Euph.

Tba.

ภาพ 25 โน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 4 ห้องที่ 77-80

8 64 Allegro

Fl. *ff*
Cl.1 *ff*
Cl.2 *ff*
Alto Sax. *ff*
Ten. Sax. *ff*

ภาพ 26 โน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 4 ห้องที่ 64-67

68

Hn. *mf*
Tbn. *f*

ภาพ 27 โน้ตเพลงชุดการสอนบทที่ 4 ห้องที่ 67-70

บทที่ 3 เป็นแบบฝึกหัดที่สำคัญ รวบรวมเทคนิคสำคัญต่าง ๆ ไว้ด้วยกัน ก่อนที่นักเรียนจะได้เรียนรู้ทักษะการรวมวงเบื้องต้นในบทที่ 4 ซึ่งผู้วิจัยขอแนะนำเสนอดังนี้

- 1) จากภาพที่ 4.22 กรอบที่ 1 เป็นแบบฝึกหัดที่ออกแบบให้เรียนรู้อัตราส่วนโน้ตที่ปรากฏในภาพที่ 4.23 ห้องที่ 62-63
- 2) จากภาพที่ 4.22 กรอบที่ 2 เป็นแบบฝึกหัดที่ออกแบบให้เรียนรู้อัตราส่วนโน้ตที่ปรากฏในภาพที่ 4.24 ห้องที่ 77
- 3) จากภาพที่ 4.22 กรอบที่ 3 เป็นแบบฝึกหัดที่ออกแบบให้เรียนรู้อัตราส่วนโน้ตและทำนองที่ปรากฏในภาพที่ 4.25 ห้องที่ 67
- 4) จากภาพที่ 4.22 กรอบที่ 4 เป็นแบบฝึกหัดที่ออกแบบให้เรียนรู้อัตราส่วนโน้ตและทำนองที่ปรากฏในภาพที่ 4.25 ห้องที่ 68-70

ขั้นตอนการทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

การทดลองใช้เครื่องมือวิจัยเรื่อง ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้อง ในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มีเครื่องมือในการวิจัยที่ครอบคลุมเนื้อหา ดังนี้

1. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ผู้วิจัยออกแบบการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้อง ซึ่งมีเกณฑ์การทดสอบดังนี้

บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral Skill)	10 คะแนน
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long Tone)	10 คะแนน
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing)	10 คะแนน
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble)	70 คะแนน

2. ชุดการสอน

ผู้วิจัยออกแบบชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้อง โดยผ่านการตรวจสอบความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัยจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน นำไปทดลองกับกลุ่มทดลอง จำนวน 16 คน และได้ชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ ขอบเขตการวิจัย ระยะเวลาของงานวิจัยต่อกลุ่มทดลอง ซึ่งชุดการสอนที่ใช้ในการทดลองสามารถพัฒนาการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมได้ตามลำดับขั้นจากง่ายไปถึงยาก ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาและเชื่อมโยงทักษะทางดนตรีได้อย่างเป็นระบบ ส่งผลให้การเรียนรู้มีความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. แบบฟอร์มการประเมินและการปรับปรุงแก้ไขตนเองของนักเรียน

ผู้วิจัยออกแบบฟอร์มการประเมินตนเองของนักเรียนและการปรับปรุงตนเองของนักเรียน โดยแบ่งตามจำนวนแบบฝึกหัดแต่ละบท ดังนี้

ตาราง 3 แบบฟอร์มการประเมินตนเองของนักเรียนและการปรับปรุงตนเองของนักเรียน

หัวข้อ	เนื้อหา	สรุปการประเมินตนเอง ของนักเรียน
บทที่ 1 ทักษะการใช้เสียงก่อนบรรเลง (Oral skill)		
ข้อที่ 1 Sing a long	ผู้วิจัยต้องการให้ผู้เรียนได้ร้องโน้ตตามเสียงที่ได้ยิน ซึ่งเป็นพื้นฐานของการปฏิบัติเครื่องดนตรี ทำให้ผู้เรียนได้ยินเสียง ร้องตามได้และสามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีได้ตรงตามเสียงที่ได้ยินได้ร้อง โดยระบบบันไดเสียงและโน้ตต่าง ๆ มาจากเพลงกล่อมน้องที่ผู้วิจัยเลือก	
ข้อที่ 2 Sing and play		
ข้อที่ 3 Listen sing and play		
ข้อที่ 4 Sing Klom-nong		
ข้อที่ 5 Play Klom-nong		
บทที่ 2 ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone)		
ข้อที่ 1 Long tone No.1	ผู้วิจัยต้องการให้ผู้เรียนใส่ใจในการบรรเลงโน้ตเสียงยาว ซึ่งในข้อที่ 1 และ 2 ผู้เรียนจะต้องบรรเลงเสียงที่มีคุณภาพที่สุด มีน้ำเสียง (Intonation) ที่ดี ก่อนที่จะเปลี่ยนไปบรรเลงโน้ตตัวถัดไปโดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ประเมิน ซึ่งจะสอดแทรกการเรียนรู้เรื่องขั้นคู่ (Interval) ทั้งแบบ Melodic interval และ Harmonic interval รวมถึงการบรรเลงโน้ตลักษณะคอราล (Choral) ในข้อที่ 4 และ 5	
ข้อที่ 2 Long tone No.2		
ข้อที่ 3 Long tone with friend		
ข้อที่ 4 Long tone with friends		
ข้อที่ 5 Choral from Klom-nong suite		
บทที่ 3 ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing)		
ข้อที่ 1 Tonguing exercise No.1	ผู้วิจัยต้องการให้ผู้เรียนรู้จักอัตราส่วนโน้ตต่าง ๆ เช่น โน้ตตัวกลม โน้ตตัวดำ โน้ตเข้บัตหนึ่งชั้นและสองชั้นในรูปแบบต่าง ๆ รวมไปถึงการบรรเลงที่ตรงจังหวะในอัตราความเร็วต่าง ๆ การเรียนรู้เรื่องของตัวหยุดจังหวะย่อย (Pulse) จังหวะย่อยของการเต้นของจังหวะ (Subdivided) และการตัดลิ้น (Tonguing) ในลักษณะโน้ตสั้น (Staccato) การเน้นเสียง (Accent) และการใช้บรรเลงให้ทางเสียงแบบต่อเนื่อง (Slur)	
ข้อที่ 2 Tonguing exercise No.2		
ข้อที่ 3 Tonguing exercise No.3		
ข้อที่ 4 Klom-nong by two note		
ข้อที่ 5 Tonguing exercise from Klom-nong suite		

ตาราง 3 (ต่อ)

หัวข้อ	เนื้อหา	สรุปการประเมินตนเอง ของนักเรียน
บทที่ 4 ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble)		
Klom-nong suite ห้องที่ 1-55	ผู้วิจัยต้องการสร้างบทเพลงที่รวม เนื้อหาสาระต่าง ๆ ของบทที่ 1-3 เพื่อให้ผู้เรียนบูรณาการความรู้ตั้งแต่ บทที่ 1-3 เข้าด้วยกัน และสามารถ ถ่ายทอดออกมาเป็นบทเพลงได้ โดย ในบทเพลงผู้วิจัยได้เพิ่มในส่วนเนื้อหา เรื่อง ความเข้มของเสียง (Dynamic) การเปลี่ยนกุญแจเสียง (Key Change) การเปลี่ยนอัตราจังหวะ (Time Change)	
Klom-nong suite ห้องที่ 56-88		
Klom-nong suite ห้องที่ 89-122		
Klom-nong suite ห้องที่ 123-147		
การแก้ไขปรับปรุง ข้อดี/ข้อด้อย		

4. แบบสัมภาษณ์หลังเรียน

ผู้วิจัยออกแบบการสัมภาษณ์หลังเรียนของกลุ่มทดลอง เพื่อหวังประโยชน์ของข้อมูลด้านความรู้หลังใช้ชุดการสอน ประกอบด้วย ความรู้ที่ได้รับ ความชอบ ความประทับใจ สิ่งดี สิ่งด้อย อุปสรรคและปัญหาที่เกิดขึ้น รวมถึงสิ่งที่ต้องแก้ไข ปรับปรุงพัฒนา

5. ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยออกแบบระยะเวลาในการใช้ชุดการสอนร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและผลการทดลองที่ชัดเจนที่สุด จึงกำหนดระยะเวลาในการทดลองดังนี้

- 5.1 ใช้เวลาทดลอง 4 สัปดาห์
- 2) สัปดาห์ละ 1 บท จำนวน 4 บท
- 3) เริ่มทดลองในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568 ทุกวันจันทร์-ศุกร์ วันละ 1 ชั่วโมง

การเก็บข้อมูลการวิจัย

1. การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

ผู้วิจัยทดสอบก่อนเรียน เมื่อวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2568 ณ โรงเรียนปะทิววิทยา โดยมีหัวข้อการทดสอบก่อนเรียนและผลการทดสอบ ดังนี้

บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill)	10 คะแนน
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone)	10 คะแนน

บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing)	10 คะแนน
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble)	70 คะแนน
รวม	100 คะแนน

ผลสรุปคะแนนการทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มทดลองทั้งหมด 16 คน โดยการใช้ชุดการสอน และนำคะแนนที่ได้มาแบ่งออกเป็นกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง กลุ่มอ่อน ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

- 1.1 กลุ่มเก่งจำนวน 3 คน ได้คะแนนก่อนเรียน 70 และ 71 คะแนน
- 1.2 กลุ่มปานกลางจำนวน 4 คน ได้คะแนนก่อนเรียน 56, 57, 60 และ 68 คะแนน
- 1.3 กลุ่มอ่อนจำนวน 8 คน ได้คะแนนก่อนเรียน 28, 30, 32, 38, 43, 47 และ 48 คะแนน

ตาราง 4 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 1

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	6
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	7
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	2
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	56
รวม 100 คะแนน	รวม 71 คะแนน

ตาราง 5 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 2

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	0
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	3
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	1
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	66
รวม 100 คะแนน	รวม 70 คะแนน

ตาราง 6 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 3

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	7
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	3
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	1
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	59
รวม 100 คะแนน	รวม 70 คะแนน

ตาราง 7 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 4

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	5
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	5
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	9
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	49
รวม 100 คะแนน	รวม 68 คะแนน

ตาราง 8 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 5

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	3
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	5
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	1
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	51
รวม 100 คะแนน	รวม 60 คะแนน

ตาราง 9 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 6

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	9
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	6
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	4
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	38
รวม 100 คะแนน	รวม 57 คะแนน

ตาราง 10 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 7

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	3
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	7
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	6
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	40
รวม 100 คะแนน	รวม 56 คะแนน

ตาราง 11 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 8

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	8
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	7
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	4
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	29
รวม 100 คะแนน	รวม 48 คะแนน

ตาราง 12 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 9

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	1
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	4
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	7
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	35
รวม 100 คะแนน	รวม 47 คะแนน

ตาราง 13 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 10

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	9
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	8
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	8
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	18
รวม 100 คะแนน	รวม 43 คะแนน

ตาราง 14 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 11

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	0
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	8
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	6
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	29
รวม 100 คะแนน	รวม 43 คะแนน

ตาราง 15 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 12

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	8
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	7
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	0
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	23
รวม 100 คะแนน	รวม 38 คะแนน

ตาราง 16 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 13

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	7
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	7
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	0
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	18
รวม 100 คะแนน	รวม 32 คะแนน

ตาราง 17 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 14

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	2
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	5
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	2
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	21
รวม 100 คะแนน	รวม 30 คะแนน

ตาราง 18 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 15

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	2
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	2
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	0
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	24
รวม 100 คะแนน	รวม 28 คะแนน

ตาราง 19 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 16

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	2
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	4
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	2
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	20
รวม 100 คะแนน	รวม 28 คะแนน

2. การทดสอบหลังเรียน (Post-test)

ผู้วิจัยทดสอบหลังเรียนเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568 ณ โรงเรียนปะทิววิทยา โดยมีหัวข้อการทดสอบหลังเรียนและผลการทดสอบ ดังนี้

ตาราง 20 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 1

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	10
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	10
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	7
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	68
รวม 100 คะแนน	รวม 95 คะแนน

ตาราง 21 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 2

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	3
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	4
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	4
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	68
รวม 100 คะแนน	รวม 94 คะแนน

ตาราง 22 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 3

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	10
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	6
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	4
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	70
รวม 100 คะแนน	รวม 90 คะแนน

ตาราง 23 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 4

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	9
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	6
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	10
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	60
รวม 100 คะแนน	รวม 85 คะแนน

ตาราง 24 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 5

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	6
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	6
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	5
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	64
รวม 100 คะแนน	รวม 81 คะแนน

ตาราง 25 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 6

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	10
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	8
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	6
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	57
รวม 100 คะแนน	รวม 81 คะแนน

ตาราง 26 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 7

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	6
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	8
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	10
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	61
รวม 100 คะแนน	รวม 85 คะแนน

ตาราง 27 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 8

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	10
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	9
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	6
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	59
รวม 100 คะแนน	รวม 84 คะแนน

ตาราง 28 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 9

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	4
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	9
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	8
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	64
รวม 100 คะแนน	รวม 85 คะแนน

ตาราง 29 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 10

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	10
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	9
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	10
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	52
รวม 100 คะแนน	รวม 81 คะแนน

ตาราง 30 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 11

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	7
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	10
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	10
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	53
รวม 100 คะแนน	รวม 80 คะแนน

ตาราง 31 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 12

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	10
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	8
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	7
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	55
รวม 100 คะแนน	รวม 80 คะแนน

ตาราง 32 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 13

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	10
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	10
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	8
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	57
รวม 100 คะแนน	รวม 85 คะแนน

ตาราง 33 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 14

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	7
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	7
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	7
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	53
รวม 100 คะแนน	รวม 74 คะแนน

ตาราง 34 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 15

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	5
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	4
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	5
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	51
รวม 100 คะแนน	รวม 65 คะแนน

ตาราง 35 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 16

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	6
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	7
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	6
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	34
รวม 100 คะแนน	รวม 53 คะแนน

ผู้วิจัยทำตารางคะแนนเปรียบเทียบของนักเรียนกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง กลุ่มอ่อน แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียนดังนี้

ตาราง 36 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 1

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	6	10
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	7	10
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	2	7
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	56	68
รวม 100 คะแนน	รวม 71 คะแนน	รวม 95 คะแนน

ตาราง 37 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 2

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	0	3
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	3	4
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	1	4
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	66	68
รวม 100 คะแนน	รวม 70 คะแนน	รวม 94 คะแนน

ตาราง 38 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 3

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	7	10
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	3	6
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	1	4
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	59	70
รวม 100 คะแนน	รวม 70 คะแนน	รวม 90 คะแนน

ตาราง 39 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 4

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	5	9
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	5	6
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	9	10

ตาราง 39 (ต่อ)

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	49	60
รวม 100 คะแนน	รวม 68 คะแนน	รวม 85 คะแนน

ตาราง 40 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 5

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	3	6
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	5	6
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	1	5
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	51	64
รวม 100 คะแนน	รวม 60 คะแนน	รวม 81 คะแนน

ตาราง 41 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 6

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	9	10
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	6	8
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	4	6
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	38	57
รวม 100 คะแนน	รวม 57 คะแนน	รวม 81 คะแนน

ตาราง 42 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 7

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	3	6
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	7	8
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	6	10
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	40	61
รวม 100 คะแนน	รวม 56 คะแนน	รวม 85 คะแนน

ตาราง 43 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 8

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	8	10
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	7	9
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	4	6
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	29	59
รวม 100 คะแนน	รวม 48 คะแนน	รวม 84 คะแนน

ตาราง 44 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 9

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	1	4
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	4	9
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	7	8

ตาราง 44 (ต่อ)

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	35	64
รวม 100 คะแนน	รวม 47 คะแนน	รวม 85 คะแนน

ตาราง 45 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 10

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	9	10
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	8	9
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	8	10
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	18	52
รวม 100 คะแนน	รวม 43 คะแนน	รวม 81 คะแนน

ตาราง 46 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 11

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	0	7
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	8	10
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	6	10
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	29	53
รวม 100 คะแนน	รวม 43 คะแนน	รวม 80 คะแนน

ตาราง 47 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 12

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	8	10
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	7	8
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	0	7
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	23	55
รวม 100 คะแนน	รวม 38 คะแนน	รวม 80 คะแนน

ตาราง 48 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 13

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	7	10
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	7	10
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	0	8
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	18	57
รวม 100 คะแนน	รวม 32 คะแนน	รวม 85 คะแนน

ตาราง 49 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 14

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	2	7
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	5	7
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	2	7

ตาราง 49 (ต่อ)

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	21	53
รวม 100 คะแนน	รวม 30 คะแนน	รวม 74 คะแนน

ตาราง 50 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 15

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	2	5
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	2	4
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	0	5
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	24	51
รวม 100 คะแนน	รวม 28 คะแนน	รวม 65 คะแนน

ตาราง 51 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนคนที่ 16

เกณฑ์การคัดเลือกโดยการทดสอบ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
บทที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) 10 คะแนน	2	6
บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) 10 คะแนน	4	7
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) 10 คะแนน	2	6
บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble) 70 คะแนน	20	34
รวม 100 คะแนน	รวม 28 คะแนน	รวม 53 คะแนน

ผู้วิจัยทำตารางคะแนนเปรียบเทียบ แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบ
หลังเรียนของแต่ละบทเรียน ดังนี้

บทที่ 1 ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill) คะแนนเต็ม 10 คะแนน

ตาราง 52 ตารางคะแนนเปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียนบทที่ 1

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
1	6	10
2	0	3
3	7	10
4	5	9
5	3	6
6	9	10
7	3	6
8	8	10
9	1	4
10	9	10
11	0	7
12	8	10
13	7	10
14	2	7
15	2	5
16	2	6
เฉลี่ย	4.5	7.7

บทที่ 2 เรื่อง ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone) คะแนนเต็ม 10 คะแนน

ตาราง 53 ตารางคะแนนเปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียนบทที่ 2

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
1	7	10
2	4	4
3	3	6
4	5	6
5	5	6
6	6	8
7	7	8
8	7	9
9	4	9
10	8	9
11	8	10
12	7	8
13	7	10
14	5	7
15	2	4
16	4	7
เฉลี่ย	7	7.63

บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing) คะแนนเต็ม 10 คะแนน

ตาราง 54 ตารางคะแนนเปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียนบทที่ 3

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
1	2	7
2	1	4
3	1	4
4	9	10
5	1	5
6	4	6
7	6	10
8	4	6
9	7	8
10	8	10
11	6	10
12	0	7
13	0	8
14	2	7
15	0	5
16	2	6
เฉลี่ย	3.31	6.56

บทที่ 4 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble) 70 คะแนน

ตาราง 55 ตารางคะแนนเปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียนบทที่ 4

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
1	56	68
2	66	68
3	59	70
4	49	60
5	51	64
6	38	57
7	40	61
8	29	59
9	35	64
10	18	52
11	29	53
12	23	55
13	18	57
14	21	53
15	24	51
16	20	34
เฉลี่ย	36	57.88

เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยรวบรวมคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง กลุ่มอ่อน มาทดสอบหาค่าความคาดหวังและความก้าวหน้า ซึ่งมีผลการทดลองดังนี้

1) ความคาดหวังของนักเรียนกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง กลุ่มอ่อน

นักเรียนกลุ่มเก่ง จะมีระดับความคาดหวังร้อยละ 80

นักเรียนกลุ่มปานกลาง จะมีระดับความคาดหวังร้อยละ 70

นักเรียนกลุ่มอ่อน จะมีระดับความคาดหวังร้อยละ 60

2) ความก้าวหน้าของนักเรียนกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง กลุ่มอ่อน

จากการศึกษาคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง กลุ่มอ่อน พบว่านักเรียนแต่ละกลุ่มมีระดับความก้าวหน้าดังนี้

ตาราง 56 เปรียบเทียบระดับความก้าวหน้าของนักเรียนกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน

นักเรียน คนที่	กลุ่ม	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ระดับ ความก้าวหน้า (ร้อยละ)	ระดับ ความคาดหวัง (ร้อยละ)
1	เก่ง	71	95	96	80
2	เก่ง	70	94	96	80
3	เก่ง	70	90	80	80
4	ปานกลาง	68	85	68	70
5	ปานกลาง	60	81	84	70
6	ปานกลาง	57	81	96	70
7	ปานกลาง	56	85	116	70
8	อ่อน	48	84	144	60
9	อ่อน	47	85	152	60
10	อ่อน	43	81	152	60
11	อ่อน	43	80	148	60
12	อ่อน	38	80	168	60
13	อ่อน	32	85	212	60
14	อ่อน	30	74	176	60
15	อ่อน	28	65	148	60
16	อ่อน	28	53	100	60
ผลรวมเฉลี่ย		49.31	81.13	127.25	

จากตาราง 56 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้องในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยที่ร้อยละ 81.13 คะแนน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าผลรวมคะแนนหลังเรียนมากกว่าร้อยละ 80 ค่าดัชนีประสิทธิภาพพบว่า นักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นจากการเรียนด้วยชุดการสอนรวมร้อยละ 127.25

ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน ผู้เรียนมีผลคะแนนเป็นไปตามค่าความคาดหวัง ความก้าวหน้าที่ตั้งไว้คือ กลุ่มเก่งมีระดับความก้าวหน้าร้อยละ 80 กลุ่มปานกลางมีระดับความก้าวหน้าร้อยละ 70 กลุ่มอ่อนมีระดับความก้าวหน้าร้อยละ 60 จากผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนอยู่ที่ 49.31 และคะแนนหลังเรียนอยู่ที่ 81.13 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นหลังจากใช้ชุดการสอน ค่าเฉลี่ยของระดับความก้าวหน้าอยู่ที่ 127.25 ค่าต่ำสุดอยู่ที่ 68% และค่าสูงสุดอยู่ที่ 212% นักเรียนในกลุ่ม อ่อน มีค่าระดับความก้าวหน้าสูงที่สุด แสดงถึงการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญเป็นไปตามสมมติฐานด้านความก้าวหน้าที่ตั้งไว้ โดยผู้วิจัยมีการศึกษาจากการสัมภาษณ์และการสังเกตนักเรียนพบปัญหา ดังนี้

- 1) พื้นฐานการปฏิบัติเครื่องดนตรีของกลุ่มทดลองแต่ละคนไม่เท่ากัน
- 2) นักเรียนบางคนอ่านโน้ตสากลไม่ออก ขาดความเข้าใจเรื่องโน้ต
- 3) นักเรียนคนที่ 4 ขาดการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากปัญหาด้านสุขภาพทำให้คะแนนระดับความก้าวหน้าไม่เป็นไปตามที่ตั้งไว้

ผลการสัมภาษณ์และสังเกตนักเรียนที่ใช้ชุดการสอนนี้ ดังนี้

1) นักเรียนไม่รู้จักเพลงกล่อมน้อง นักเรียนส่วนใหญ่ไม่คุ้นเคยกับเพลงกล่อมนอน เนื่องจากไม่เคยได้ยินมาก่อน อีกทั้งบางคนไม่ได้มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในพื้นที่ปัจจุบัน เช่น ครอบครัวที่มีพื้นเพเป็นชาวอีสาน แต่ย้ายมาอาศัยอยู่ในจังหวัดชุมพรตั้งแต่เกิด ทำให้นักเรียนไม่สามารถพูดภาษาใต้หรือร้องเพลงภาษาใต้ได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อครูเปิดเพลงกล่อมนอนและขับร้องให้ฟัง พบว่า นักเรียนสามารถจดจำและเกิดความคุ้นเคยกับทำนองเพลงดังกล่าวได้ ส่งผลให้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอน นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เมื่อเปรียบเทียบกับผลการทดสอบก่อนเรียน

2) นักเรียนมีความเข้าใจที่จำกัดเกี่ยวกับอัตราส่วนของโน้ตที่มีความซับซ้อน โดยเฉพาะในบทที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบให้มีการฝึกอัตราส่วนของโน้ตที่หลากหลายและแตกต่างกัน ส่งผลให้ผลการทดสอบก่อนเรียนในบทนี้ นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนในระดับต่ำ อย่างไรก็ตาม หลังจากใช้ชุดการสอนพบว่า นักเรียนสามารถปฏิบัติและทำแบบทดสอบในบทที่ 3 ได้อย่างมีระดับความก้าวหน้ามากขึ้น

3) ในบทที่ 3 และบทที่ 4 พบว่านักเรียนต้องการเวลาในการฝึกซ้อมมากขึ้น โดยระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกซ้อมแต่ละข้อเกินกว่า 1 ชั่วโมง ทั้งนี้ นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองว่าหากได้รับเวลาเพิ่มเติมสำหรับการฝึกซ้อมในแต่ละหัวข้อ จะสามารถทำแบบทดสอบทุกข้อได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นและบรรลุผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้อย่างเหมาะสม

3. การตรวจสอบความสอดคล้องของชุดการสอน

ผู้วิจัยคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญตามคุณสมบัติในการตรวจสอบความสอดคล้องของชุดการสอน พัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้องในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร จำนวน 3 ท่าน รายละเอียดดังนี้

ตาราง 57 ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้องของชุดการสอน

ข้อ	รายการพิจารณา	ประมาณค่า			ค่า IOC	แปลผล
		ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่				
		1	2	3		
บทที่ 1 ทักษะการใช้เสียงก่อนบรรเลง (Oral skill)						
1	ข้อที่ 1 Sing a long	+1	+1	+1	1.0	มีความสอดคล้อง
2	ข้อที่ 2 Sing and play	+1	+1	+1	1.0	มีความสอดคล้อง
3	ข้อที่ 3 Listen sing and play	+1	+1	+1	1.0	มีความสอดคล้อง
4	ข้อที่ 4 Sing Klom-nong	+1	+1	+1	1.0	มีความสอดคล้อง
5	ข้อที่ 5 Play Klom-nong	+1	+1	+1	1.0	มีความสอดคล้อง
บทที่ 2 ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone)						
1	ข้อที่ 1 Long tone No.1	+1	+1	+1	1.0	มีความสอดคล้อง
2	ข้อที่ 2 Long tone No.2	+1	+1	+1	1.0	มีความสอดคล้อง
3	ข้อที่ 3 Long tone with friend	+1	+1	+1	1.0	มีความสอดคล้อง
4	ข้อที่ 4 Long tone with friends	+1	+1	+1	1.0	มีความสอดคล้อง
5	ข้อที่ 5 Choral from Klom-nong suite	+1	+1	+1	1.0	มีความสอดคล้อง

ตาราง 57 (ต่อ)

ข้อ	รายการพิจารณา	ประมาณค่า			ค่า IOC	แปลผล
		ความคิดเห็นของ				
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่				
		1	2	3		
บทที่ 3 ทักษะการออกเสียง การดัดลิ้น (Tonguing)						
1	ข้อที่ 1 Tonguing exercise No.1	+1	+1	+1	1.0	มีความสอดคล้อง
2	ข้อที่ 2 Tonguing exercise No.2	+1	+1	+1	1.0	มีความสอดคล้อง
3	ข้อที่ 3 Tonguing exercise No.3	+1	+1	+1	1.0	มีความสอดคล้อง
4	ข้อที่ 4 Klong-nong by two note	+1	+1	+1	1.0	มีความสอดคล้อง
5	ข้อที่ 5 Tonguing exercise from Klong-nong suite	+1	+1	+1	1.0	มีความสอดคล้อง
บทที่ 4 ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble)						
1	Klong-nong suite ห้องที่ 1-55	+1	+1	+1	1.0	มีความสอดคล้อง
2	Klong-nong suite ห้องที่ 56-88	+1	+1	+1	1.0	มีความสอดคล้อง
3	Klong-nong suite ห้องที่ 89-122	+1	+1	+1	1.0	มีความสอดคล้อง
4	Klong-nong suite ห้องที่ 123-147	+1	+1	+1	1.0	มีความสอดคล้อง

จากตาราง 57 พบว่า ชุดการสอนพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วย
บทเพลงกล่อมน้องในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มีความสอดคล้องและเหมาะสม
กับวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย

4. การประเมินและการปรับปรุงแก้ไขตนเองของนักเรียน

ผู้วิจัยออกแบบการประเมินและการปรับปรุงแก้ไขตนเองของนักเรียน และดำเนินการสัมภาษณ์นักเรียนหลังการทดสอบก่อนเรียนและหลังการทดสอบหลังเรียน จึงขอนำเสนอข้อมูลดังนี้

4.1 บทที่ 1 (หลังการทดสอบก่อนเรียน)

นักเรียนคนที่ 1 กล่าวว่า สำหรับฉัน บทนี้ไม่ยากมาก สนุกดี แต่ยังมีบางช่วงที่เสียงไม่ตรงและต้องปรับปรุงเพิ่มเติม อยากกลับไปฝึกให้เก่งขึ้น

นักเรียนคนที่ 2 กล่าวว่า เนื่องจากยังร้องเสียงไม่ค่อยตรง ยังรู้สึกว่ายังไม่ค่อยเข้าใจ ต้องฝึกอีก แต่จะพยายามฝึกให้ดีขึ้น

นักเรียนคนที่ 3 กล่าวว่า บทนี้ไม่ยากมาก แต่ยังมีบางช่วงที่เสียงไม่ตรงและต้องปรับปรุงเพิ่มเติม อยากกลับไปฝึกให้เก่งขึ้น

นักเรียนคนที่ 4 กล่าวว่า เพราะยังมีปัญหาในการร้องเสียงสูงและควบคุมเสียงให้ตรง บทนี้ค่อนข้างยาก ต้องฝึกเพิ่มเติม และหวังว่าจะเก่งขึ้นในครั้งหน้า

นักเรียนคนที่ 5 กล่าวว่า เพราะยังควบคุมเสียงไม่ค่อยดี รู้สึกว่ายังไม่ค่อยมั่นใจ ต้องฝึกฟังและร้องตามเสียงเปียโนบ่อย ๆ

นักเรียนคนที่ 6 กล่าวว่า เพราะยังฟังเสียงไม่ค่อยออก บทนี้ยากอยู่ ต้องซ้อมเยอะ ๆ และจะพยายามให้ดีขึ้น

นักเรียนคนที่ 7 กล่าวว่า เพราะยังร้องตามเสียงเปียโนไม่ได้ รู้สึกว่ายังต้องฝึกอีกเยอะ แต่จะพยายามฝึกให้ดีขึ้น

นักเรียนคนที่ 8 กล่าวว่า บทนี้ยาก เพราะยังร้องไม่ตรงเสียง ต้องฝึกมากกว่านี้

นักเรียนคนที่ 9 กล่าวว่า เพราะยังร้องเสียงสูงไม่ตรง จะฝึกฟังและร้องให้ดีขึ้น

นักเรียนคนที่ 10 กล่าวว่า คิดว่าบทนี้ไม่ง่าย แต่ก็สนุกดี คงต้องฝึกฟังเสียงเพิ่มอีก

นักเรียนคนที่ 11 กล่าวว่า ยังร้องเสียงไม่ตรงทุกตัวโน้ต รู้สึกว่ายังต้องฝึกให้เสียงตรงกว่านี้

นักเรียนคนที่ 12 กล่าวว่า เพราะยังมีปัญหาเรื่องการฟังเสียงสูงต่ำ ต้องฝึกอีกเยอะ

นักเรียนคนที่ 13 กล่าวว่า เพราะยังร้องไม่ตรงเสียง โดยเฉพาะตอนเริ่ม ต้องฝึกเพิ่ม

นักเรียนคนที่ 14 กล่าวว่า คิดว่าบทนี้ค่อนข้างยาก โดยเฉพาะตอนเริ่มเสียงสูง

นักเรียนคนที่ 15 กล่าวว่า คิดว่ายังร้องเสียงต่ำไม่ตรง ต้องซ้อมเพิ่ม

นักเรียนคนที่ 16 กล่าวว่า คิดว่าบทนี้ค่อนข้างยากมาก ต้องฝึกมากขึ้นแน่นอน

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยสรุปว่า นักเรียนมีปัญหาในการร้องโน้ตและการควบคุมเสียงให้ตรงตามโน้ตที่ได้ยิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการร้องตามเสียงเปียโนและการรักษาความสม่ำเสมอของเสียง ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถทำได้ตาม ทั้งนี้ ปัญหาสำคัญที่พบคือ ความไม่มั่นใจในการออกเสียง การฟังเสียงต้นแบบไม่ชัดเจน ไม่คุ้นชินกับเสียงและการร้อง และความยากในการควบคุมเสียงสูงต่ำอย่างถูกต้องตามตัวโน้ต ส่งผลให้การร้องไม่ตรงเสียง และทำให้ขาดความแม่นยำในการร้องและการบรรเลง รวมถึงนักเรียนหลายคนไม่ใช่คนที่ถนัดดนตรี จึงไม่สามารถร้องเพลงกล่อมน้องซึ่งใช้เนื้อเพลงทำนองในภาษาถิ่นใต้ได้

4.2 บทที่ 2 (หลังการทดสอบก่อนเรียน)

นักเรียนคนที่ 1 กล่าวว่า การเป่าเสียงยาวยังไม่สม่ำเสมอ รู้สึกว่าต้องฝึกควบคุมลมให้มากขึ้น และคิดว่าถ้าฝึกบ่อย ๆ จะดีขึ้น

นักเรียนคนที่ 2 กล่าวว่า รู้สึกว่ายาก ต้องฝึกการเป่าให้ลมนิ่งกว่านี้ จะพยายามฝึกให้ดีขึ้น

นักเรียนคนที่ 3 กล่าวว่า สำหรับบทนี้ เป่าเสียงยาวได้ต่อเนื่องในระดับหนึ่ง แต่ยังมีบางครั้งลมขาดตอน ถ้าซ้อมเพิ่มน่าจะทำได้ดีกว่านี้

นักเรียนคนที่ 4 กล่าวว่า เป่าเสียงยาวยังไม่ค่อยต่อเนื่อง ต้องฝึกเรื่องลมหายใจและความสม่ำเสมอของเสียง

นักเรียนคนที่ 5 กล่าวว่า ลมยังไม่สม่ำเสมอ เสียงสั้น ต้องฝึกให้เสียงตรงและนิ่งกว่านี้

นักเรียนคนที่ 6 กล่าวว่า การเป่ายังไม่ดีเท่าที่ควร รู้สึกว่ายังต้องฝึกควบคุมลมอีกมาก

นักเรียนคนที่ 7 กล่าวว่า การควบคุมลมหายใจยังไม่ดีพอ เสียงไม่คงที่ ต้องฝึกอีก

นักเรียนคนที่ 8 กล่าวว่า ยังไม่สามารถเป่าเสียงยาวได้ต่อเนื่อง ต้องซ้อมมากขึ้นเพื่อให้เสียงคงที่

นักเรียนคนที่ 9 กล่าวว่า การเป่าเสียงยาวยังไม่ต่อเนื่อง ต้องฝึกควบคุมลมหายใจให้ดีขึ้น

นักเรียนคนที่ 10 กล่าวว่า เสียงไม่ต่อเนื่อง ลมยังไม่ดีพอ ต้องฝึกบ่อย ๆ เพื่อให้เสียงดีขึ้น

นักเรียนคนที่ 11 กล่าวว่า เป่าเสียงยาวได้บ้าง แต่ยังไม่ต่อเนื่อง ต้องฝึกให้ดีขึ้นอีก

นักเรียนคนที่ 12 กล่าวว่า ลมยังไม่ต่อเนื่อง เสียงสั้น ต้องพยายามเป่าให้สม่ำเสมอมากขึ้น

นักเรียนคนที่ 13 กล่าวว่า เสียงยังไม่ตรง ลมไม่คงที่ ต้องฝึกอีกเยอะ

นักเรียนคนที่ 14 กล่าวว่า รู้สึกว่ายาก ควบคุมลมหายใจไม่ได้ ต้องฝึกมากขึ้น

นักเรียนคนที่ 15 กล่าวว่า ลมขาดตอน เป่าเสียงยาวได้ไม่เต็มที่ ต้องฝึกให้เสียงยาวและสม่ำเสมอ

นักเรียนคนที่ 16 กล่าวว่า เสียงยังไม่คงที่ ต้องฝึกควบคุมลมหายใจมากขึ้น หวังว่าจะทำได้ดีขึ้นถ้าฝึกบ่อย

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยสรุปว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการเป่าเสียงยาวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการควบคุมลมให้คงที่ตลอดระยะเวลาที่บรรเลง และพบว่านักเรียนหลายคนไม่สามารถควบคุมลมให้ได้ตามจังหวะและความยาวของเสียงที่กำหนด ส่งผลให้เสียงสั้นไม่คงที่ขาดความไพเราะตามความต้องการของแบบฝึกหัด นอกจากนี้นักเรียนยังขาดทักษะการจัดการลมหายใจเพื่อควบคุมความเข้มข้นของเสียง (Dynamic) ทำให้การถ่ายทอดบทเพลงขาดความสมบูรณ์และความกลมกลืนตามลักษณะของเสียงที่ดี

4.3 บทที่ 3 (หลังการทดสอบก่อนเรียน)

นักเรียนคนที่ 1 กล่าวว่า ออกเสียงตัดลิ้นไม่ชัดเจน เสียงโน้ตบางตัวไม่ครบตามจังหวะ และยังมีปัญหาเรื่องการอ่านโน้ตไม่ออก ทำให้เล่นผิดตัวโน้ตบ่อยครั้ง

นักเรียนคนที่ 2 กล่าวว่า ตัดลิ้นไม่ค่อยแม่นยำ จังหวะเสียงขาด ๆ หาย ๆ และยังอ่านโน้ตช้า ไม่ทันกับจังหวะที่กำหนดไว้

นักเรียนคนที่ 3 กล่าวว่า การออกเสียงตัดลิ้นไม่ตรงกับจังหวะ เสียงสั้นยาวไม่พอดี รวมถึงไม่เข้าใจอัตราจังหวะ ทำให้เล่นเร็วบ้างช้าบ้างไม่สม่ำเสมอ

นักเรียนคนที่ 4 กล่าวว่า ตัดลิ้นแล้วเสียงไม่ดังพอ เสียงเบาและขาดตอน บางครั้งเล่นโน้ตผิด เพราะไม่แน่ใจว่าต้องเล่นตัวไหนตามบรรทัดห้าเส้น

นักเรียนคนที่ 5 กล่าวว่า ตัดลิ้นเร็วเกินไป ทำให้เสียงบางตัวไม่ชัดเจน

นักเรียนคนที่ 6 กล่าวว่า เสียงโน้ตขาดหายระหว่างตัดลิ้น เสียงไม่ชัดเจน นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องการอ่านโน้ตไม่ออก ทำให้เล่นช้าเกินไป

นักเรียนคนที่ 7 กล่าวว่า การตัดลิ้นไม่สม่ำเสมอ เสียงโน้ตบางตัวออกไม่ครบ และไม่เข้าใจจังหวะ ทำให้เล่นผิดจังหวะ

นักเรียนคนที่ 8 กล่าวว่า ตัดลิ้นแล้วเสียงโน้ตออกช้า จังหวะไม่ตรง รวมถึงมีปัญหาเรื่องการอ่านโน้ตหลายบรรทัด ทำให้สับสน

นักเรียนคนที่ 9 กล่าวว่า ตัดลิ้นแล้วเสียงไม่ชัด ฟังไม่รู้ว่าจะเล่นตัวไหน นอกจากนี้ยังอ่านโน้ตไม่ครบทุกตัว ทำให้บางเสียงตกหล่น

นักเรียนคนที่ 10 กล่าวว่า ออกเสียงโน้ตไม่ชัดเมื่อเปลี่ยนจังหวะเร็ว และยังไม่เข้าใจอัตราจังหวะ ทำให้เล่นช้ากว่ากำหนด

นักเรียนคนที่ 11 กล่าวว่า การตัดลิ้นเสียงไม่ดังและไม่ชัดเจน เสียงเบาเกินไป ไม่ชัดเจน และไม่เข้าใจโน้ตที่ซับซ้อน ทำให้เสียงที่เล่นออกมาไม่ครบ

นักเรียนคนที่ 12 กล่าวว่า ตัดลิ้นเร็วทำให้เสียงโน้ตบางตัวหาย เสียงขาด รวมถึงยังมีปัญหาเรื่องการจับคีย์เสียงที่ถูกต้อง

นักเรียนคนที่ 13 กล่าวว่า เสียงตัดลิ้นไม่เท่ากัน เสียงบางตัวเบา บางตัวดัง และอ่านโน้ตยังไม่แม่นยำทำให้บางเสียงเล่นผิดตัวโน้ต

นักเรียนคนที่ 14 กล่าวว่า ตัดลิ้นไม่ตรงเสียง เสียงโน้ตสั้นยาวไม่เท่ากัน และยังไม่เข้าใจการอ่านโน้ตซึ่งทำให้สับสนระหว่างเล่น

นักเรียนคนที่ 15 กล่าวว่า ตัดลิ้นแล้วเสียงโน้ตไม่ออกครบทุกตัว และมีปัญหาเรื่องการควบคุมเสียงตามโน้ตที่กำหนดไว้

นักเรียนคนที่ 16 กล่าวว่า การตัดลิ้นทำให้เสียงไม่ต่อเนื่อง เสียงสั้นและไม่คงที่ รวมถึงอ่านโน้ตได้ไม่ชัด ทำให้เล่นไม่ตรงตามที่เขียน

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยสรุปว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการออกเสียงด้วยการตัดลิ้น (Tonguing) ให้ชัดเจนตามจังหวะ โดยเฉพาะการควบคุมเสียงสั้นยาวตามที่แบบฝึกหัดกำหนดไว้ นอกจากนี้ยังพบปัญหาเกี่ยวกับการอ่านโน้ตไม่ออก การไม่เข้าใจจังหวะที่ซับซ้อน ทำให้ไม่สามารถเล่นโน้ตตามจังหวะที่ถูกต้องได้ นักเรียนจำนวนมากยังไม่สามารถรักษาจังหวะให้สม่ำเสมอ

เสียงที่เปล่งออกมาขาดความชัดเจน ไม่สามารถเล่นเสียงโน้ตสั้นยาวได้ถูกต้องตามที่แบบฝึกหัดกำหนด ส่งผลให้เสียงที่บรรเลงออกมาคุณภาพเสียงไม่ดี

4.4 บทที่ 4 (หลังการทดสอบก่อนเรียน)

นักเรียนคนที่ 1 กล่าวว่า การบรรเลงยังไม่ราบรื่น มีปัญหาเรื่องการรวมวง ทำให้จังหวะไม่ตรงกับเพื่อนในวง และไม่สามารถควบคุม Dynamic ได้ เสียงบางช่วงเบาเกินไป บางช่วงดังเกินไป ยังไม่เข้าใจ Time signature ทำให้เล่นจังหวะผิดในบางช่วง

นักเรียนคนที่ 2 กล่าวว่า บรรเลงผิดตัวโน้ตบ่อยครั้ง เพราะไม่เข้าใจ Key signature และยังมีปัญหาเรื่องการรวมวง เสียงไม่เข้ากับเพื่อนในวง เล่นเสียงดังตลอดเพลงโดยไม่ปรับระดับเสียง

นักเรียนคนที่ 3 กล่าวว่า การเล่นมีปัญหาเรื่องการเปลี่ยนคีย์กลางเพลง ทำให้เล่นโน้ตผิดเมื่อคีย์เปลี่ยน และยังไม่สามารถแยกแยะ Dynamic ได้ชัดเจน รวมทั้งไม่เข้าใจ Time signature อย่างถูกต้อง

นักเรียนคนที่ 4 กล่าวว่า บรรเลงไม่ตรงจังหวะ สับสนเวลาที่มีการเปลี่ยนคีย์ ทำให้เสียงไม่เข้ากับเพื่อนในวง ไม่สามารถปรับตัวตามการเปลี่ยน Time signature ได้ทัน ทำให้จังหวะรวนในช่วงหลัง

นักเรียนคนที่ 5 กล่าวว่า ไม่สามารถควบคุมระดับเสียงได้ เสียงดังเกินไปทุกช่วง และไม่เข้าใจ Key signature จึงเล่นโน้ตผิดบ่อยครั้ง โดยเฉพาะโน้ตที่มีเครื่องหมายกำกับคีย์

นักเรียนคนที่ 6 กล่าวว่า การเปลี่ยนคีย์ในเพลงทำให้สับสน เล่นโน้ตผิดทันทีที่มีการเปลี่ยนคีย์กลางเพลง รวมถึงยังไม่สามารถควบคุม Dynamic ได้ เสียงเบาเกินไปในช่วงที่ควรดัง

นักเรียนคนที่ 7 กล่าวว่า มีปัญหาในการรวมวง จังหวะไม่ตรงกับเพื่อน อีกทั้งเล่นเสียงดังเกินไปไม่เหมาะกับช่วงของเพลงที่ควรเบา และไม่เข้าใจเครื่องหมายกำกับคีย์ ทำให้โน้ตผิด

นักเรียนคนที่ 8 กล่าวว่า ยังไม่เข้าใจโครงสร้างจังหวะ Time signature ทำให้เล่นผิดพลาดตอนเปลี่ยนจังหวะ และสับสนเมื่อมีการเปลี่ยนคีย์ระหว่างเพลง เล่นโน้ตผิดในทันที

นักเรียนคนที่ 9 กล่าวว่า เล่นโน้ตผิดบ่อยเพราะไม่เข้าใจ Key signature และเสียงไม่ตรงกับวง มีปัญหา Dynamic เล่นเบาเกินไปทั้งที่ควรจะดังในบางช่วง

นักเรียนคนที่ 10 กล่าวว่า สับสนเมื่อมีการเปลี่ยน Time signature ทำให้เล่นจังหวะรวน ไม่สามารถควบคุม Dynamic ได้ เสียงดังตลอดโดยไม่ปรับตามอารมณ์เพลง

นักเรียนคนที่ 11 กล่าวว่า จังหวะไม่ตรงกับเพื่อนในวงเมื่อมีการเปลี่ยนคีย์ และยังมีปัญหาเรื่องการอ่านโน้ตใหม่ที่เกิดจาก Key change ทำให้เสียงรวนทั้งวง

นักเรียนคนที่ 12 กล่าวว่า ปรับตัวตามการเปลี่ยนคีย์ไม่ได้ทัน ทำให้เสียงที่เล่นออกมาผิด จังหวะรวน และเสียงเบาเกินไปในช่วงที่ควรจะดัง

นักเรียนคนที่ 13 กล่าวว่า ไม่เข้าใจการเปลี่ยนคีย์และเปลี่ยน Time signature ระหว่างเพลง เล่นโน้ตผิดและจังหวะรวน Dynamic ไม่คงที่ บางช่วงเบาเกินไป

นักเรียนคนที่ 14 กล่าวว่า เสียงไม่สม่ำเสมอในเรื่อง Dynamic เล่นเสียงดังทุกช่วงโดยไม่คำนึงถึงอารมณ์เพลง และยังมีปัญหาการเปลี่ยนคีย์กลางเพลง

นักเรียนคนที่ 15 กล่าวว่า เมื่อมีการเปลี่ยน Time signature เล่นไม่ตรงจังหวะ เสียงสั้นไม่มั่นคง และไม่สามารถปรับตัวตามคีย์ใหม่ได้

นักเรียนคนที่ 16 กล่าวว่า เล่นเสียงเบาเกินไปทั้งเพลง ไม่สามารถควบคุม Dynamic ได้ดี อีกทั้งเล่นโน้ตผิดเมื่อมี Key change เพราะไม่เข้าใจเครื่องหมายกำกับคีย์

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยสรุปว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการบรรเลงเพลง โดยเฉพาะการรวมวงกับเพื่อนในวงที่จังหวะไม่ตรงกัน การควบคุมความเข้มของเสียง (Dynamic) ที่ไม่เหมาะสมกับท่อนต่าง ๆ ของบทเพลง นอกจากนี้นักเรียนหลายคนมีความสับสนเมื่อบทเพลง มีการเปลี่ยนอัตราจังหวะ (Time Signature) และการเปลี่ยนคีย์ (Key Change) ซึ่งทำให้การบรรเลง ไม่ต่อเนื่องและผิดตัวโน้ต ทั้งยังไม่เข้าใจเครื่องหมายกำกับคีย์ (Key Signature) ทำให้การเล่นโน้ตเกิดความผิดพลาด เสียงไม่สมดุลกับวง และขาดความกลมกลืนของบทเพลง

4.5 บทที่ 1 (หลังการทดสอบหลังเรียน)

นักเรียนคนที่ 1 กล่าวว่า ร้องโน้ตได้ตรงตามเสียงเปียโนมากขึ้น เข้าใจลักษณะเสียง สูงต่ำชัดเจน รู้สึกดีใจที่เสียงเริ่มชัด

นักเรียนคนที่ 2 กล่าวว่า ควบคุมการออกเสียงได้ดีขึ้น เข้าใจการใช้ลมในการร้อง โน้ตสูงต่ำมากขึ้น รู้สึกสนุกและกล้าออกเสียงมากกว่าเดิม

นักเรียนคนที่ 3 กล่าวว่า เสียงร้องตรงตามตัวโน้ต และสามารถควบคุมเสียงให้หนึ่งได้ รู้สึกภูมิใจที่พัฒนาได้

นักเรียนคนที่ 4 กล่าวว่า ฟังเสียงเปียโนและร้องตามได้ถูกต้อง เข้าใจตำแหน่งเสียง ในบรรทัดห้าเส้น รู้สึกมั่นใจในการร้องโน้ต

นักเรียนคนที่ 5 กล่าวว่า เสียงร้องตรงกับตัวโน้ต เข้าใจช่วงเสียงสูงต่ำของเพลง รู้สึกว่าการฝึกช่วยให้ทำได้ดีขึ้น

นักเรียนคนที่ 6 กล่าวว่า รู้จักควบคุมเสียงสูงต่ำดีขึ้น ร้องเสียงตรงกับโน้ตง่ายขึ้น รู้สึกสนุกเมื่อร้องได้ตรงกับเพื่อน

นักเรียนคนที่ 7 กล่าวว่า ออกเสียงตามโน้ตได้ถูกต้อง เข้าใจว่าเสียงสูงต่ำมีผล ต่อความรู้สึกของเพลง รู้สึกสนุกและกล้าออกเสียงมากขึ้น

นักเรียนคนที่ 8 กล่าวว่า ร้องเสียงสูงต่ำได้ดีขึ้น ควบคุมเสียงไม่ให้สั้น เข้าใจ การเปลี่ยนโน้ตในแต่ละช่วงเสียง รู้สึกพอใจที่เสียงออกมา

นักเรียนคนที่ 9 กล่าวว่า ร้องเสียงตรงตามตัวโน้ต รู้จักใช้ลมสนับสนุนการร้องเสียงสูง รู้สึกภูมิใจที่ทำได้ดีขึ้น

นักเรียนคนที่ 10 กล่าวว่า เข้าใจการแบ่งจังหวะระหว่างร้องโน้ต เสียงไม่หลุดจากคีย์ รู้สึกดีใจที่ร้องตามเปียโนและร้องทำนองได้

นักเรียนคนที่ 11 กล่าวว่า ร้องเสียงได้ชัดเจนขึ้น เข้าใจวิธีใช้ลมให้เสียงนิ่ง รู้สึกมั่นใจ เวลาร้องเพลงกับเพื่อน

นักเรียนคนที่ 12 กล่าวว่า ควบคุมเสียงให้ไพเราะและตรงตามโน้ต เข้าใจโครงสร้าง เสียงในเพลง รู้สึกสนุกที่ร้องได้ตามเสียงเปียโน

นักเรียนคนที่ 13 กล่าวว่า เสียงตรงกับคีย์เพลง เข้าใจว่าแต่ละโน้ตมีจังหวะและระยะเวลาของมัน รู้สึกสนุกกับการร้องเป็นวง

นักเรียนคนที่ 14 กล่าวว่า ควบคุมเสียงให้นุ่มและตรงเสียงสูงต่ำ เข้าใจเสียงแต่ละตัวโน้ตชัดเจน รู้สึกภูมิใจเวลาร้องถูก

นักเรียนคนที่ 15 กล่าวว่า ร้องเสียงได้ถูกต้องตามลักษณะดนตรี เข้าใจว่าต้องควบคุมลมหายใจให้ตรงกับเสียง รู้สึกสนุกกับการร้อง

นักเรียนคนที่ 16 กล่าวว่า เข้าใจการเปลี่ยนเสียงสูงต่ำ ควบคุมเสียงให้ไม่แตก รู้สึกดีใจที่ทำตามครูสอนได้สำเร็จ

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยสรุปว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านการร้องโน้ตและการออกเสียงที่ชัดเจน โดยสามารถร้องโน้ตได้ตรงกับเสียงกับเปียโนมากขึ้น เข้าใจลักษณะเสียงสูงต่ำและตำแหน่งเสียงในบรรทัดห้าเส้นได้ดีขึ้น การออกเสียงมีความชัดเจนและนิ่งมากกว่าก่อนเรียน หลายคนสามารถควบคุมเสียงให้ไม่สั่น และปรับเสียงตามความสูงต่ำของโน้ตในแบบฝึกหัดได้อย่างเหมาะสม นักเรียนยังแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการฟังเสียงเปียโนต้นแบบและร้องตามได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงเสียงที่ร้องกับบทเพลงกล่อมน้องได้ชัดเจนมากขึ้น บางคนที่เคยไม่กล้าออกเสียงหรือมีปัญหาเรื่องภาษาถิ่น สามารถร้องได้อย่างมั่นใจ และออกเสียงตรงตามระดับเสียงที่ระบุในแบบฝึกหัดอย่างมีประสิทธิภาพ

4.6 บทที่ 2 (หลังการทดสอบหลังเรียน)

นักเรียนคนที่ 1 กล่าวว่า เริ่มเป่าเสียงยาวได้ต่อเนื่อง ลมนิ่งขึ้น เข้าใจวิธีใช้ลมให้เหมาะสมกับโน้ตที่เป่า รู้สึกว่าการฝึกฝนแบบหายใจเต็มก่อนเป่าช่วยให้เสียงสม่ำเสมอมากขึ้น

นักเรียนคนที่ 2 กล่าวว่า เสียงไม่ขาดตอนเหมือนเดิม ลมยาวขึ้น เข้าใจการปล่อยลมช้า ๆ เพื่อให้เสียงต่อเนื่องยาวนาน รู้สึกมั่นใจในการเป่าที่ยังรักษาความดังและความยาวเสียงได้เท่ากัน

นักเรียนคนที่ 3 กล่าวว่า ยังเป่าเสียงยาวได้ไม่เต็มที่ ลมขาดตอน เข้าใจว่าต้องฝึกควบคุมลมหายใจให้ยาวขึ้น แต่บางครั้งยังลืมใช้ลมที่ดีก่อนเป่า

นักเรียนคนที่ 4 กล่าวว่า สามารถควบคุมลมได้ดี เป่าเสียงยาวได้เต็มที่และเสียงคงที่ รู้สึกว่าการฝึกแบบ แบ่งลมหายใจและฝึกลมต่อเนื่องช่วยให้เสียงมีพลังและนิ่งมากขึ้น

นักเรียนคนที่ 5 กล่าวว่า เสียงเป่าเริ่มตรงตามจังหวะและความยาวของเสียง เข้าใจว่าต้องใช้ลมที่นิ่งและปล่อยลมอย่างช้าเพื่อให้เสียงยาวและไม่ขาด รู้สึกว่าเริ่มควบคุมลมได้เหมาะสมกับโน้ต

นักเรียนคนที่ 6 กล่าวว่า ลมยังไม่ค่อยนิ่ง เสียงเป่าไม่ยาวตามที่ควรจะเป็น รู้สึกว่ายังต้องฝึกการใช้ลมหายใจเพื่อควบคุมเสียงให้สม่ำเสมอ

นักเรียนคนที่ 7 กล่าวว่า ลมสม่ำเสมอ เป่าเสียงออกมานุ่มและยาว เข้าใจการควบคุมช่องปากและลิ้นร่วมกับลม ทำให้เสียงที่เป่าออกมาฟังดูไพเราะมากขึ้น

นักเรียนคนที่ 8 กล่าวว่า ยังมีปัญหาเรื่องการปล่อยลมช้า ๆ เพื่อให้เสียงต่อเนื่อง เข้าใจหลักการแล้วแต่ยังปฏิบัติได้ไม่สม่ำเสมอ

นักเรียนคนที่ 9 กล่าวว่า เป่าเสียงยังสั้นและขาดช่วง เข้าใจว่าต้องควบคุมลมมากขึ้น แต่บางครั้งยังควบคุมไม่ได้ตามที่ตั้งใจ

นักเรียนคนที่ 10 กล่าวว่า รู้สึกว่าลมยังไม่พอเวลาเป่าเสียงยาว ต้องฝึกวิธีการหายใจลึกและปล่อยลมให้เหมาะสมกับเสียงที่เป่า

นักเรียนคนที่ 11 กล่าวว่า เริ่มเป่าเสียงยาวได้ต่อเนื่อง ลมนิ่งและมั่นคง เข้าใจวิธีใช้ลมให้เหมาะสมกับโน้ตที่เป่า รู้สึกว่าการฝึกฝนแบบหายใจลึก ๆ ก่อนเป่าช่วยให้เสียงสม่ำเสมอมากขึ้น

นักเรียนคนที่ 12 กล่าวว่า เสียงเป่าไม่ขาดตอนเหมือนเดิม ลมหายใจยาวขึ้น เข้าใจการปล่อยลมช้า ๆ เพื่อให้เสียงต่อเนื่องยาวนาน รู้สึกมั่นใจในการเป่าที่ยังรักษาความดังและความยาวเสียงได้เท่ากัน

นักเรียนคนที่ 13 กล่าวว่า ลมหายใจสม่ำเสมอ เป่าเสียงออกมานุ่มและยาว เข้าใจการควบคุมช่องปากและลิ้นร่วมกับลมหายใจ ทำให้เสียงที่เป่าออกมาฟังดูไพเราะมากขึ้น

นักเรียนคนที่ 14 กล่าวว่า สามารถควบคุมลมหายใจได้ดี เป่าเสียงยาวได้เต็มที่และเสียงคงที่ รู้สึกว่าการฝึกแบบแบ่งลมหายใจและฝึกลมต่อเนื่องช่วยให้เสียงมีพลังและนิ่งมากขึ้น

นักเรียนคนที่ 15 กล่าวว่า ยังเป่าเสียงยาวได้ไม่เต็มที่ ลมหายใจขาดตอน เข้าใจว่าต้องฝึกควบคุมลมหายใจให้ยาวขึ้น แต่บางครั้งยังลืมนำลมหายใจก่อนเป่า

นักเรียนคนที่ 16 กล่าวว่า เสียงเป่าเริ่มตรงตามจังหวะและความยาวของเสียง เข้าใจว่าต้องใช้ลมแบบนิ่ง และปล่อยลมอย่างช้าเพื่อให้เสียงยาวและไม่ขาด รู้สึกว่าเริ่มควบคุมลมได้เหมาะสมกับโน้ต

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยสรุปว่า พัฒนาการของนักเรียนในบทที่ 2 ด้านการเป่าเสียงยาวมีความชัดเจน นักเรียนสามารถเป่าเสียงยาวได้ต่อเนื่อง ลมนิ่งขึ้นและควบคุมลมได้ดี เสียงที่ออกมาไม่ขาดตอนเหมือนก่อนเรียน และสามารถควบคุมความดังของเสียงให้สม่ำเสมอได้มากขึ้น หลายคนแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในวิธีการหายใจลึกและการปล่อยลมอย่างช้า ๆ เพื่อให้ได้เสียงที่ต่อเนื่องและนุ่มนวล นักเรียนบางคนที่เคยมีปัญหาเรื่องลมหายใจสั้นหรือเสียงสั้น เริ่มเป่าได้ยาวขึ้นและนิ่งขึ้น โดยเฉพาะในช่วงที่ต้องการเสียงยาวต่อเนื่องตามจังหวะของบทเพลง ทั้งยังมีการฝึกควบคุมลมหายใจเพื่อเตรียมพร้อมในบทเพลงที่มีจังหวะยากและซับซ้อน ซึ่งสะท้อนถึงความก้าวหน้าในการใช้ลมหายใจร่วมกับการควบคุมเสียง

4.7 บทที่ 3 (หลังการทดสอบหลังเรียน)

นักเรียนคนที่ 1 กล่าวว่า เริ่มตัดลิ้นได้ชัดเจนมากขึ้น จังหวะตรงตามโน้ต เข้าใจการใช้ลิ้นร่วมกับลมหายใจเพื่อให้เสียงคมชัด รู้สึกมั่นใจเวลาตัดลิ้นในจังหวะเร็ว

นักเรียนคนที่ 2 กล่าวว่า แม้ยังตัดลิ้นไม่ตรงจังหวะบางช่วง แต่สามารถทำให้เสียงบางตัวออกชัดขึ้น เข้าใจว่าต้องฝึกการใช้ลิ้นกับลมหายใจพร้อมกัน รู้สึกว่าต้องฝึกต่อไปแต่เริ่มดีขึ้น

นักเรียนคนที่ 3 กล่าวว่า ตัดลิ้นเสียงชัดเจนและเสียงออกครบตามจังหวะ เข้าใจวิธีการควบคุมลิ้นเพื่อแยกเสียงแต่ละตัว รู้สึกดีใจที่ตัดลิ้นได้ตรงตามที่ครูสอน

นักเรียนคนที่ 4 กล่าวว่า เสียงตัดลิ้นเริ่มสม่ำเสมอ เข้าใจการควบคุมจังหวะและแรงลมให้เสียงต่อเนื่อง รู้สึกว่าตอนนี้ตัดลิ้นได้ดีขึ้นเยอะ

นักเรียนคนที่ 5 กล่าวว่า แม้เสียงตัดลิ้นยังไม่คมชัดในทุกตัวโน้ต แต่สามารถตัดลิ้นให้เสียงออกได้บางตัว รู้สึกว่าเริ่มพัฒนาดีขึ้นและจะฝึกต่อเนื่อง

นักเรียนคนที่ 6 กล่าวว่า สามารถตัดลิ้นตามจังหวะได้ดีขึ้น เสียงชัดทุกตัว เข้าใจวิธีใช้ลิ้นให้เสียงออกตามโน้ตและควบคุมจังหวะ รู้สึกสนุกที่เล่นได้ตรงตามเพลง

นักเรียนคนที่ 7 กล่าวว่า จังหวะการตัดลิ้นตรงและเสียงไม่ขาดตอน เข้าใจเทคนิคการตัดลิ้นเพื่อให้เสียงแต่ละตัวชัดเจน รู้สึกภูมิใจที่สามารถทำได้ต่อเนื่อง

นักเรียนคนที่ 8 กล่าวว่า แม้ยังมีเสียงบางตัวไม่ชัดเจน แต่เข้าใจวิธีตัดลิ้นดีขึ้น รู้สึกว่าการฝึกซ้ำ ๆ ช่วยให้ค่อย ๆ พัฒนา

นักเรียนคนที่ 9 กล่าวว่า ตัดลิ้นบางช่วงยังไม่ตรงจังหวะ เสียงขาดบ้างแต่เริ่มจับจังหวะได้ รู้สึกว่าพัฒนาขึ้นจากครั้งแรกและต้องฝึกต่อ

นักเรียนคนที่ 10 กล่าวว่า เริ่มตัดลิ้นได้ชัดเจนมากขึ้น จังหวะตรงตามโน้ต เข้าใจการใช้ลิ้นร่วมกับลมหายใจเพื่อให้เสียงคมชัด รู้สึกมั่นใจเวลาตัดลิ้นในจังหวะเร็ว

นักเรียนคนที่ 11 กล่าวว่า ตัดลิ้นเสียงชัดเจนและเสียงออกครบตามจังหวะ เข้าใจวิธีการควบคุมลิ้นเพื่อแยกเสียงแต่ละตัว รู้สึกดีใจที่ตัดลิ้นได้ตรงตามที่ครูสอน

นักเรียนคนที่ 12 กล่าวว่า แม้ยังตัดลิ้นไม่ตรงจังหวะบางช่วง แต่สามารถทำให้เสียงบางตัวออกชัดเจน เข้าใจว่าต้องฝึกการใช้ลิ้นกับลมหายใจร่วมกัน รู้สึกว่าต้องฝึกต่อไปแต่เริ่มดีขึ้น

นักเรียนคนที่ 13 กล่าวว่า เสียงตัดลิ้นเริ่มสม่ำเสมอ เข้าใจการควบคุมจังหวะและแรงลมให้เสียงต่อเนื่อง รู้สึกว่าตอนนี้ตัดลิ้นได้ดีขึ้นเยอะ

นักเรียนคนที่ 14 กล่าวว่า สามารถตัดลิ้นตามจังหวะได้ดีขึ้น เสียงชัดทุกตัว เข้าใจวิธีใช้ลิ้นให้เสียงออกตามโน้ตและควบคุมจังหวะ รู้สึกสนุกที่เล่นได้ตรงตามเพลง

นักเรียนคนที่ 15 กล่าวว่า แม้เสียงตัดลิ้นยังไม่คมชัดในทุกตัวโน้ต แต่สามารถตัดลิ้นให้เสียงออกได้บางตัว รู้สึกว่าเริ่มพัฒนาดีขึ้นและจะฝึกต่อเนื่อง

นักเรียนคนที่ 16 กล่าวว่า จังหวะการตัดลิ้นตรงและเสียงไม่ขาดตอน เข้าใจเทคนิคการตัดลิ้นเพื่อให้เสียงแต่ละตัวชัดเจน รู้สึกภูมิใจที่สามารถทำได้ต่อเนื่อง

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยสรุปว่า นักเรียนมีพัฒนาการเรื่องการตัดลิ้นที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน สามารถตัดลิ้นได้ตรงจังหวะ เสียงที่ออกมาคมชัดและครบถ้วนตามโน้ตในแบบฝึกหัด นักเรียนหลายคนแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในการใช้ลิ้นและลมร่วมกัน เพื่อสร้างเสียงที่คมชัดและมีจังหวะที่แน่นอน โดยเฉพาะในช่วงที่ใช้จังหวะเร็วขึ้น นักเรียนบางคนที่เคยตัดลิ้นไม่ตรงจังหวะหรือออกเสียงไม่ครบ เริ่มสามารถควบคุมลิ้นให้ตัดลิ้นตรงจังหวะได้สม่ำเสมอ เสียงที่ออกมามีความคมชัดมากขึ้น นอกจากนี้ ยังมีการปรับการใช้แรงลมให้สัมพันธ์กับการตัดลิ้นเพื่อให้เสียงไม่ขาดและไม่สั้นเกินไป ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในการควบคุมการตัดลิ้นในบริบทของเพลงกล่อมน้อง

4.8 บทที่ 4 (หลังการทดสอบหลังเรียน)

นักเรียนคนที่ 1 กล่าวว่า สามารถบรรเลงเพลงได้ต่อเนื่อง เข้าใจจังหวะและคีย์ของเพลงดีขึ้น รู้สึกมั่นใจมากขึ้นเมื่อต้องเล่นรวมวง เสียงที่เล่นสามารถเข้ากับเสียงของเพื่อน ๆ ได้ดี การเปลี่ยนคีย์และจังหวะทำได้ราบรื่นกว่าก่อนเรียนมากขึ้น และสามารถควบคุมความดังเบาของเสียงให้เข้ากับวงได้เหมาะสม

นักเรียนคนที่ 2 กล่าวว่า เล่นเพลงได้อย่างต่อเนื่องและไม่หยุดติดขัดเหมือนก่อนเรียน เข้าใจจังหวะและคีย์มากขึ้น ทำให้เล่นเข้ากับเพื่อนได้ดี เสียงที่ออกมาประสานกับวงอย่างสวยงาม รู้สึกมีความสุขที่สามารถเล่นได้ถูกต้องตามโน้ต และสามารถปรับความดังของเสียงให้เหมาะสมกับการบรรเลงรวมวง

นักเรียนคนที่ 3 กล่าวว่า แม้ยังเล่นเพลงได้ไม่ต่อเนื่อง แต่เริ่มจับจังหวะและคีย์ได้ในบางช่วง รู้สึกว่าการเล่นรวมวงทำให้เข้าใจการฟังเสียงเพื่อนมากขึ้น เสียงที่เล่นเริ่มเข้ากับวงได้ในบางท่อน แม้จะยังมีบางช่วงที่เสียงไม่ตรงกับโน้ต แต่ก็พยายามปรับปรุงและรู้สึกว่าพัฒนาขึ้นจากครั้งแรก

นักเรียนคนที่ 4 กล่าวว่า เล่นได้ตรงตามโน้ต เข้าใจคีย์และจังหวะของเพลงอย่างชัดเจน สามารถบรรเลงร่วมกับวงได้อย่างมั่นใจ เสียงที่ออกมาสอดคล้องกับเพื่อนในวง และสามารถควบคุมเสียงให้มีความเข้มข้นของเสียงตามที่เพลงกำหนด รู้สึกสนุกกับการเล่นเพลงกล่อมน้องมากขึ้น

นักเรียนคนที่ 5 กล่าวว่า บรรเลงเพลงได้ลื่นไหล เข้าใจโครงสร้างของเพลงและสามารถจับจังหวะได้แม่นยำ เสียงที่เล่นมีความนุ่มนวลและไม่ดังเกินไป สามารถเล่นเข้ากับเพื่อนได้ดี รู้สึกภูมิใจที่เล่นตามคีย์และจังหวะของวงได้อย่างเหมาะสม การเปลี่ยนคีย์ระหว่างเพลงทำได้ราบรื่นขึ้น

นักเรียนคนที่ 6 กล่าวว่า การบรรเลงยังมีบางจุดที่ติดขัด แต่เสียงเริ่มต่อเนื่องมากขึ้น เข้าใจการเปลี่ยนคีย์ในบางท่อน รู้สึกว่าการฟังเสียงของเพื่อนช่วยให้ปรับปรุงเสียงตัวเองดีขึ้น และเริ่มมั่นใจในบางท่อนของเพลง

นักเรียนคนที่ 7 กล่าวว่า สามารถเล่นเพลงแบบต่อเนื่องได้ เข้าใจการเปลี่ยนคีย์และความเข้มข้นของเสียงในเพลงได้ดีขึ้น เสียงประสานกับเพื่อน ๆ ได้อย่างเหมาะสม รู้สึกมั่นใจมากขึ้น เวลาบรรเลงรวมวง และสามารถควบคุมเสียงให้สอดคล้องกับอารมณ์ของเพลง

นักเรียนคนที่ 8 กล่าวว่า แม้ยังเล่นไม่คล่องในบางช่วง แต่สามารถเล่นเสียงที่ตรงกับเพื่อนได้ในบางจังหวะ เข้าใจคีย์และจังหวะมากขึ้นจากการซ้อมกับวง รู้สึกว่าต้องพยายามอีก แต่เห็นว่าตัวเองเริ่มพัฒนาในเรื่องความต่อเนื่องของเสียง

นักเรียนคนที่ 9 กล่าวว่า การบรรเลงยังมีบางจุดที่ติดขัด แต่เสียงเริ่มต่อเนื่องมากขึ้น เข้าใจการเปลี่ยนคีย์ในบางส่วน รู้สึกว่าการฟังเสียงของเพื่อนช่วยให้ปรับปรุงเสียงตัวเองดีขึ้น และเริ่มมั่นใจในบางท่อนของเพลง

นักเรียนคนที่ 10 กล่าวว่า สามารถบรรเลงเพลงกล่อมน้องได้ต่อเนื่อง เข้าใจจังหวะและคีย์ของเพลงดีขึ้น รู้สึกมั่นใจมากขึ้นเมื่อต้องเล่นรวมวง เสียงที่เล่นสามารถเข้ากับเสียงของเพื่อน ๆ ได้ดี การเปลี่ยนคีย์และจังหวะทำได้ราบรื่นกว่าก่อนเรียนมากขึ้น

นักเรียนคนที่ 11 กล่าวว่า เล่นเพลงกล่อมน้องได้อย่างต่อเนื่องและไม่หยุดติดขัดเหมือนก่อน เข้าใจจังหวะและคีย์มากขึ้น ทำให้เล่นเข้ากับเพื่อนได้ดี เสียงที่ออกมาประสานกับวงอย่างดี รู้สึกมีความสุขที่สามารถเล่นได้ถูกต้องตามโน้ต และสามารถปรับความดังของเสียงให้เหมาะสมกับการบรรเลงรวมวง

นักเรียนคนที่ 12 กล่าวว่า แม้ยังเล่นเพลงกล่อมน้องได้ไม่ต่อเนื่อง แต่เริ่มจับจังหวะและคีย์ได้ในบางท่อน รู้สึกว่าการเล่นรวมวงทำให้เข้าใจการฟังเสียงเพื่อนมากขึ้น เสียงที่เล่นเริ่มเข้า

กับวงได้ในบางท่อน แม้จะยังมีบางช่วงที่เสียงไม่ตรงกับโน้ต แต่ก็พยายามปรับปรุงและรู้สึกพัฒนาขึ้นจากครั้งแรก

นักเรียนคนที่ 13 กล่าวว่า เล่นได้ตรงตามโน้ต เข้าใจคีย์และจังหวะของเพลงอย่างชัดเจน สามารถบรรเลงร่วมกับวงได้อย่างมั่นใจ เสียงที่ออกมาสอดคล้องกับเพื่อนในวง และสามารถควบคุมเสียงให้มีความดังเบาตามที่เพลงกำหนด รู้สึกสนุกกับการเล่นเพลงมากขึ้น

นักเรียนคนที่ 14 กล่าวว่า บรรเลงเพลงได้ลื่นไหล เข้าใจโครงสร้างของเพลงและสามารถจับจังหวะได้แม่นยำ เสียงที่เล่นมีความนุ่มนวลและไม่ดังเกินไป สามารถเล่นเข้ากับเพื่อนได้ดี รู้สึกภูมิใจที่เล่นตามคีย์และจังหวะของวงได้อย่างเหมาะสม การเปลี่ยนคีย์ระหว่างเพลงทำได้ราบรื่นขึ้น

นักเรียนคนที่ 15 กล่าวว่า การบรรเลงยังมีบางจุดที่ติดขัด แต่เสียงเริ่มต่อเนื่องมากขึ้น เข้าใจการเปลี่ยนคีย์ในบางส่วน รู้สึกว่าการฟังเสียงของเพื่อนช่วยให้ปรับปรุงเสียงตัวเองดีขึ้น และเริ่มมั่นใจในบางท่อนของเพลง

นักเรียนคนที่ 16 กล่าวว่า สามารถเล่นเพลงกล่อมน้องแบบต่อเนื่อง เข้าใจการเปลี่ยนคีย์และไดนามิกของเพลงดีขึ้น เสียงประสานกับเพื่อน ๆ ได้อย่างเหมาะสม รู้สึกมั่นใจมากขึ้นเวลาบรรเลงรวมวง และสามารถควบคุมเสียงให้สอดคล้องกับบรรยากาศของเพลง

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยสรุปว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านการบรรเลงรวมวงที่โดดเด่น สามารถเล่นเพลงได้ต่อเนื่องและสอดคล้องกับเพื่อนร่วมวงมากขึ้น นักเรียนเข้าใจจังหวะคีย์ และความเข้มข้นของเสียงในบทเพลงดีขึ้น นักเรียนส่วนใหญ่สามารถเล่นเสียงประสานกับวงได้อย่างเหมาะสม มีความเข้าใจในเรื่องการเปลี่ยนคีย์ การควบคุมจังหวะและการควบคุมเสียงให้เข้ากับเสียงรวมของวงได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนหลายคนแสดงความสามารถในการฟังเสียงเพื่อนและปรับเสียงของตนเองให้เข้ากันได้ ทั้งยังสามารถควบคุมเสียงให้ไม่ดังหรือเบาเกินไป ทำให้บทเพลงมีความนุ่มนวลไพเราะตามลักษณะของเพลง แม้บางคนยังมีปัญหาในบางช่วงของเพลง แต่ก็สามารถจับจังหวะและกลับเข้าสู่การเล่นกับวงได้ดีกว่าก่อนเรียนอย่างชัดเจน นอกจากนี้การเปลี่ยนคีย์และการเปลี่ยน Time Signature ของเพลงที่เคยเป็นปัญหาก็สามารถทำได้ดีขึ้นและต่อเนื่องมากขึ้น

ผลของข้อมูลการวิจัย

1. ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็ก ด้วยบทเพลงกล่อมน้องในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร สรุปนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็ก ด้วยบทเพลงกล่อมน้องในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 81.13 คะแนน

สรุปได้ว่า ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็ก ด้วยบทเพลงกล่อมน้องในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มีค่าประสิทธิภาพเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 80

2. การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้องในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

จากการศึกษาครั้งนี้ประสิทธิภาพของชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์ เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้องในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร พบว่า นักเรียนมีคะแนนจากการเรียนด้วยชุดการสอนเพิ่มขึ้นร้อยละ 127.25

3. ชุดการสอนพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้อง ในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ได้รับการตรวจสอบเครื่องการวิจัยจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่า มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็ก ด้วยบทเพลงกล่อมน้องในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมระหว่างวิจัยเชิงคุณภาพกับวิจัยเชิงปริมาณ (Mixed Methods Research) และการวิจัยแบบทดลอง (Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อสร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้อง

2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ของชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้อง

สมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้อง เมื่อสิ้นสุดการทดลอง นักเรียนจะมีผลการเรียนรู้แบบหลังเรียน (Summative) รวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

2. นักเรียนที่ได้เรียนด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้อง มีประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้น

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้นและให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องและเหมาะสมของชุดการสอน เมื่อผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด ได้นำชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้องในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ไปทดลองกับนักเรียนจำนวน 16 คน ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568 รวมระยะเวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ โดยได้ผลการวิจัยดังนี้

1. ได้สร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้องในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร โดยมีเนื้อหาดังภาคผนวก (ง) โดยได้ผ่านการตรวจสอบความสอดคล้องและเหมาะสมของชุดการสอน โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ทำการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง พบว่า ชุดการสอนดังกล่าวได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.6-1.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องที่ 0.50 ขึ้นไป

สรุป ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้องในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับมากกว่า 0.6 ทุกหัวข้อ ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. จากการหาประสิทธิภาพชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้องในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร จากสมมติฐานพบว่า คะแนนประเมินประสิทธิภาพชุดการสอนก่อนเรียนสามารถแข่งกลุ่มของนักเรียนได้ 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มเก่งจำนวน 3 คน มีคะแนน 70 ขึ้นไป คะแนน 2) กลุ่มปานกลางจำนวน 4 คน มีคะแนนระหว่าง 50-69 คะแนน 3) กลุ่มอ่อนจำนวน 9 คน มีคะแนนระหว่าง 0-49 คะแนน โดยคะแนนที่กำหนดไว้ นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอน เมื่อสิ้นสุดการทดลองนักเรียนจะมีผลการเรียนรู้แบบหลังเรียน รวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

สรุป จากผลการศึกษาคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิภาพของชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้องในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้แบบหลังเรียนรวมกันเท่ากับร้อยละ 81.13 ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 80

3. การหาประสิทธิภาพของชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้องในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร โดยใช้แนวคิดระดับพฤติกรรมที่คาดหวังของผู้เรียน (Student Objective Learning) โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง กลุ่มอ่อน และตั้งสมมติฐานกำหนดระดับการพัฒนาการที่ต่างกันโดยพิจารณาจากคะแนนตั้งต้นที่ทำการทดสอบก่อนเรียน ดังนี้ 1) นักเรียนกลุ่มเก่ง เมื่อสิ้นสุดการทดลองจะมีคะแนนพัฒนาการจากคะแนนตั้งต้นก่อนเรียน มีการพัฒนาที่ร้อยละ 80 2) นักเรียนกลุ่มปานกลาง เมื่อสิ้นสุดการทดลองจะมีคะแนนพัฒนาการจากคะแนนตั้งต้นก่อนเรียน มีการพัฒนาที่ร้อยละ 70 3) นักเรียนกลุ่มปานกลาง เมื่อสิ้นสุดการทดลองจะมีคะแนนพัฒนาการจากคะแนนตั้งต้นก่อนเรียน มีการพัฒนาที่ร้อยละ 60

เมื่อสิ้นสุดการทดลอง นักเรียนมีผลคะแนนเป็นดังนี้

3.1 นักเรียนกลุ่มเก่งจำนวน 3 คน มีคะแนนระดับความก้าวหน้าทีร้อยละ 80-96 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2 นักเรียนกลุ่มปานกลางจำนวน 4 คน มีคะแนนระดับความก้าวหน้าทีร้อยละ 68-116 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้จำนวน 3 คน และไม่เป็นไปตามสมมติฐานไว้จำนวน 1 คน

3.3 นักเรียนกลุ่มอ่อนจำนวน 9 คน มีคะแนนระดับความก้าวหน้าทีร้อยละ 100-212 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

วิจัยดำเนินการวิจัยเชิงทดลองและเชิงคุณภาพในการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้อง ตามวัตถุประสงค์การวิจัย และได้คะแนนโดยรวมและคะแนนความก้าวหน้าตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงเสนอการอภิปรายผลดังนี้

1. ชุดการสอน

1.1 ผู้วิจัยได้สร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็ก ด้วยบทเพลงกล่อมน้อง เป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินผลในการวิจัยในครั้งนี้ซึ่งประกอบด้วย คู่มือ แบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียน แบบวัดและประเมินผล และเนื้อหาที่ช่วยเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Good (1973: 306) และประภาศิริ ปราโมทย์ (2561: 24) ที่ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของชุดการสอน

2.2 เนื้อหาสาระของชุดการสอน ผู้วิจัยได้ออกแบบให้ชุดการสอนมีเนื้อหาสาระที่ ประกอบด้วยเรื่อง บันไดเสียง ชั้นคู่ คอร์ด อัตราส่วนโน้ต เสียงประสาน เทคนิคและบทเพลง ซึ่งเนื้อหาที่สำคัญต่อการพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลม ซึ่งสอดคล้องกับ วรินทร์ สีเสียดงาม (2562: 86) ที่กล่าวถึงเนื้อหาสาระที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนปฏิบัติเครื่องดนตรี

2.3 ประเภทของบทเพลงที่ผู้วิจัยเรียบเรียงโดยใช้บทเพลงกล่อมน้อง ผู้วิจัยมีแนวคิด ในการเรียบเรียงบทเพลงเป็นแบบฝึกหัดเรื่องการรวมวงเบื้องต้น โดยใช้รูปแบบบทเพลงแบบ ซิมโฟนิคสวิต (Symphonic Suite) คือดนตรีที่เป็นสังคีตลักษณะอิสระ (Free Form) ไม่มีแบบแผน บังคับตายตัว (โกวิทย์ ชันธศิริ, 2558: 67)

2. การวัดและการประเมินผล

ผู้วิจัยออกแบบให้มีการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนหลังใช้ชุดการสอนโดยใช้ แนวคิดระดับพฤติกรรมที่คาดหวังของผู้เรียน (Student Objective Learning) ที่ยอมรับความแตกต่าง หลากหลายของผู้เรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาก้าวหน้าไปอย่างสูงสุดตามความสามารถของตนเอง ทั้งนี้จะสามารถทำให้ผู้วิจัยพัฒนาชุดการสอน แบบฝึกหัด หรือนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน ได้สอดคล้องกับความเป็นจริงในห้องเรียน สอดคล้องกับ ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ (2560: 26-36) และ สิทธิโชค กบิลพัตร (2564: 1) อนึ่งเนื่องจากการตั้งสมมุติฐานที่นิยมใช้คือ 70/70 หรือ 80/80 มีความสำคัญกับนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน โดยเด็กกลุ่มเก่งเมื่อผ่านการทดสอบก่อนเรียน เกิน 80 ตามเกณฑ์ที่ต้องการ จะมีแนวโน้มลดความความตั้งใจ ในขณะที่เด็กกลุ่มอ่อนเมื่อทดสอบ ก่อนเรียนมีแนวโน้มคิดว่ายาก ไม่สามารถทำคะแนนได้ถึง 80 ส่วนนักเรียนกลุ่มปานกลางมีความกังวล น้อยกว่านักเรียนกลุ่มอื่น เพราะสามารถที่จะทำคะแนนถึง 80 ได้

3. วงดุริยางค์เครื่องลม

ผู้วิจัยออกแบบชุดการสอนโดยใช้เครื่องดนตรีสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมดังนี้

3.1 กลุ่มเครื่องลมไม้ ได้แก่ ฟลูต คลาริเน็ต อัลโตแซกโซโฟน เทเนอร์แซกโซโฟน

3.2 กลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ได้แก่ ทรัมเปต เฟรนช์ฮอร์น ทรอมโบน เบสทรอมโบน ยูโฟเนียม และทูบา ซึ่งในบทเพลงกล่อมน้องสวิต ผู้วิจัยได้เพิ่มเครื่องดนตรี กลุ่มเครื่องตีกระทบ เพื่อให่วงดุริยางค์เครื่องลมมีความสมบูรณ์ครบทุกประเภทเครื่องดนตรี ซึ่งสอดคล้องกับ อภิวิฑูมิ มินาลัย (2567, สัมภาษณ์) ที่กล่าวว่า วงดุริยางค์เครื่องลม คือ วงดนตรีที่มีเครื่องเป่าเป็นหลัก มีเครื่องดนตรี หลายชนิดรวมกัน เช่น เครื่องลมไม้ เครื่องลมทองเหลือง เครื่องตีกระทบ เช่นเดียวกับ โกวิทย์ ชันธศิริ

(2558: 78) และไขแสง ศุภวัฒน์ (2554: 36) ที่กล่าวถึงเครื่องดนตรีกลุ่มเครื่องลมไม้ คือ เครื่องลมที่ทำด้วยไม้ ประกอบด้วยประเภทลิ้นเดี่ยว คือ คลาริเน็ตและแซกโซโฟน เครื่องลมทองเหลือง คือ ประเภทแตรโลหะต่าง ๆ ได้แก่ เฟรนช์ฮอร์น ทรัมเป็ต ทรอมโบน และทูบา ส่วนเครื่องตีกระทบ แยกเป็น 2 กลุ่ม คือ เครื่องตีที่มีระดับเสียงสูงต่ำต่างกัน (Definite Pitch) และเครื่องตีที่ไม่มีระดับเสียงสูงต่ำ เช่น กลองสแนร์ (Snare Drum) กลองใหญ่ (Bass Drum) และฉาบ (Cymbals)

4. เพลงกล่อมน้อง

ผู้วิจัยคัดเลือกเพลงกล่อมน้องจำนวน 4 เพลง คือ เพลงไก่แจ้ เพลงเขียดคอกไก่แจ้ เพลงไก่เถื่อนและเพลงควายขาว ซึ่งเป็นเพลงที่นิยมร้องกันมากที่สุด มีเนื้อหาสะท้อนถึงวิถีชีวิต ครอบครัว คติสอนเรื่องการใช้ชีวิตของคนในครอบครัว มีการพูดเรื่องสัตว์ชนิดต่าง ๆ เล่าบรรยายกาของธรรมชาติ ประเพณี และวัฒนธรรมต่าง ๆ มีทำนองที่เรียบง่าย ไม่ซับซ้อน การเอื้อนเสียงก็ขึ้นอยู่กับผู้ร้อง สอดคล้องกับ จันทรศรี นิตยฤกษ์ (ม.ป.ป.: 73) และประคอง สะสม และเอื้อนพร กิจวิวัฒนกุล (2515: 130) ที่กล่าวว่า ทำนองมักคล้ายกัน คือ ซ้ำ ลากเสียงยาวในตอนท้ายวรรค เนื้อหาเปลี่ยนไปตามผู้ร้องจะคิดได้ ผู้ร้องเองก็จะเปลี่ยนกับเสียงร้องของตัวเอง ทั้งยังถือโอกาสแสดงความในใจ ความคับข้องใจออกมาในเพลง บางเนื้อหาจะสอดแทรกปรัชญา อารมณ์ขันและแสดงให้เห็นถึงสังคมดั้งเดิม เช่นเดียวกับ สร้าง สมมุติ (2567, สัมภาษณ์) ที่กล่าวว่า เพลงกล่อมน้องจะเล่าถึงธรรมชาติ สัตว์ต่าง ๆ หรือการใช้ชีวิตในชุมชน ซึ่งช่วยสร้างจินตนาการให้เด็กและยังเป็นการสืบทอดความรู้พื้นบ้านจากรุ่นสู่รุ่น

5. ความแตกต่างด้านความสามารถทางดนตรี

ผู้วิจัยออกแบบการประเมินและการปรับปรุงแก้ไขตนเองของนักเรียน และดำเนินการสัมภาษณ์นักเรียนหลังการทดสอบก่อนเรียนและหลังการทดสอบหลังเรียน พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการอย่างชัดเจนทั้งทักษะการร้อง การเป่า การตัดลิ้น และการรวมวง ซึ่งสะท้อนถึงพัฒนาการด้านปัญญาดนตรี (Musical Intelligence) ที่ระบุว่าทุกคนมีความสามารถทางดนตรีแตกต่างกัน การฝึกฝนที่ต่อเนื่องช่วยส่งเสริมความสามารถเฉพาะด้าน นักเรียนแสดงออกถึงความสามารถในการรับรู้เสียงสูงต่ำ การควบคุมเสียงและจังหวะ การเปลี่ยนคีย์ การบรรเลงให้ตรง จังหวะกับเพื่อนในวง และการสื่อสารความรู้สึกผ่านเสียงดนตรีได้ดีขึ้น รวมถึงพัฒนาทักษะการรับรู้ความเข้มข้นของเสียงในเพลง ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างสรรค์บทเพลงร่วมกัน

นอกจากนี้ นักเรียนยังแสดงให้เห็นถึงปัญญาด้านมนุษยสัมพันธ์ (Interpersonal Intelligence) และปัญญาด้านการรู้จักตนเอง (Intrapersonal Intelligence) ได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะในการบรรเลงวงที่ต้องฟังและประสานเสียงกับเพื่อน การควบคุมเสียงของตนเองให้กลมกลืนกับวง ตลอดจนการประเมินตนเองหลังการฝึกซ้อมและสะท้อนปัญหาของตนเองเพื่อแก้ไข เป็นการพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และการเข้าใจข้อจำกัดหรือความสามารถของตนเอง ซึ่งตรงกับแนวคิดทฤษฎีปัญญาที่มองว่าการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพควรส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนในทุกด้าน ทั้งด้านดนตรี ความสัมพันธ์ และการรู้จักตนเองอย่างลึกซึ้ง สอดคล้องกับ Gardner (1983: 103-110) ที่กล่าวว่า นักเรียนแต่ละคนมีความสามารถทางดนตรีแตกต่างกัน ทั้งในด้านการฟัง

การร้องเพลง การเล่นเครื่องดนตรี และความเข้าใจในทฤษฎีดนตรี ซึ่งสะท้อนถึงความถนัดเฉพาะบุคคลที่ไม่เหมือนกัน

ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับ Ericsson, Krampe and Tesch-Römer (1993: 392) ที่กล่าวว่า พื้นฐานทางดนตรีของนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน บางคนอาจมีโอกาสดฝึกฝนดนตรีมาตั้งแต่เด็ก ขณะที่บางคนเพิ่งเริ่มต้นเรียนรู้ใหม่ ซึ่งส่งผลต่อความก้าวหน้าในการพัฒนาทักษะทางดนตรี

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยอันเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ศึกษาหรือมีความสนใจที่จะนำชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้องไปใช้ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนด้านดนตรี สามารถนำชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในหลักสูตรเพื่อฝึกทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีของวงดุริยางค์เครื่องลม โดยอาจปรับปรุงให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนแต่ละแห่ง แต่ละภูมิภาค เพื่อให้นักเรียนได้รับประโยชน์สูงสุด

1.2 ผู้สอนต้องศึกษาประวัติศาสตร์ ที่มาและความสำคัญของเพลงกล่อมน้อง แล้วสอดแทรกไปในกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนเข้าใจในบทเพลงกล่อมน้องมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาต่อยอดเพื่อพัฒนาแบบฝึกหัดสำหรับเครื่องดนตรีหรือวงประเภทอื่น ๆ

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของชุดการสอน เช่น ระดับความสามารถเดิมของนักเรียน ระยะเวลาการฝึกซ้อม หรือเทคนิคการสอนของครูผู้สอน เพื่อให้สามารถปรับปรุงชุดการสอนให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล การกุศล. (2526). เพลงกล่อมลูกเมืองแพะ: การวิเคราะห์ด้านสังคมและอารมณ์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โกวิทย์ ชันธศิริ. (2558). ดุริยางคศิลป์ตะวันตก (เบื้องต้น). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไขแสง ศุขะวัฒนะ. (2554). สังคตินิยม ว่าด้วยเครื่องดนตรีของวงดุริยางค์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทร์ศรี นิตยฤกษ์. (ม.ป.ป.). บทเพลงพื้นบ้านของไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยศึกษา.
- เจริญขวัญ วจนพงศ์สถาพร. (2561). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับการใช้เทคโนโลยีการเรียนรู้ แบบเคลื่อนที่ (Mobile Learning) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เลขยกกำลัง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยธนบุรี. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- ชัยพร สว่างวรรณ, พิมลมาศ พร้อมสุขกุล, ชาลินี สุริยนเปล่งแสง และประวีณา เอี่ยมยี่สุน. (2563). “การพัฒนาชุดการสอนวิชาทฤษฎีดนตรีสากล 1 โดยใช้โมเดลซิปปา (CIPPA MODEL) สำหรับนักเรียนชั้น ปวช.1.” วารสารวิชาการสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. 12(1), 34-45.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). “การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน.” วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย. 5(1), 7-20.
- ชุดิมา เจริญผล. (2560). การพัฒนาชุดการสอนวิทยาศาสตร์ เรื่อง การถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ณัชชา โสคติยานุรักษ์. (2547). ทฤษฎีดนตรีสากล. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐศรีนัย ทฤษฎีคุณ และคณะ. (2562). “การสร้างรูปแบบการฝึกซ้อมวงดุริยางค์เครื่องลมระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย.” วารสารดนตรีรังสิต มหาวิทยาลัยรังสิต. 14(2), 31-45.
- ณิชาภัทร พูลสุข. (2563). การวัดและประเมินผลการเรียนรู้: แนวคิดและการประยุกต์ใช้. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถวัลย์ชัย สวณมณฑา. (2547). วงโยธวาทิต. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- ธนพัฒน์ เกิดผล. (2557). “การวิเคราะห์การเรียบเรียงเสียงประสานบทเพลงเกียรติก้องของวิจิตร จิตเรีงสรรค์.” วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 6(1), 89-111.
- ธนิน กระแสร์. (2540). วงโยธวาทิต. ราชบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- นิตดา สุนทอง. (2540). วรรณกรรมพื้นบ้านตำบลตาตอง จังหวัดยโสธร: การศึกษาเชิงวิเคราะห์. ยโสธร: วิทยาลัยครูยโสธร.

- ประคอง ฮะสม และเอื้อมพร กิจวิวัฒน์กุล. (2516). **คติชาวบ้านในบทกล่อมเด็ก**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภาศิริ ปราโมทย์. (2562). “การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือควบคู่กับเกม เพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา**. 30(2), 110-127.
- ผอบ โปษะกฤษณะ และคณะ. (2522). **เพลงกล่อมเด็กและเพลงประกอบการเล่นของเด็กภาคกลาง 16 จังหวัด**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2555). **พจนานุกรมศัพท์ ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. กรุงเทพมหานคร: อรุณการพิมพ์.
- เลิศ อำนันทะ และคณะ. (2537). การทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอน. ใน **เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา หน่วยที่ 8-15**. หน้า 494-500. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วรินทร์ สีเสียดงาม. (2562). “แนวทางการจัดการเรียนการสอนการปฏิบัติแซ็กโซโฟนในระดับอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร.” **วารสารศิลปกรรมบูรพา**. 22(2), 71-89.
- วิมล คำศรี. (2532). **เพลงกล่อมเด็กเมืองนครศรีธรรมราช: การศึกษาฉันทลักษณ์และคุณค่า**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิรัตน์ เลียงสมบูรณ์. (2544). **การเรียบเรียงเสียงประสานวงโยธวาทิต**. กรุงเทพมหานคร: เกศกะรัต.
- ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์. (2560). “การประเมินผลความสามารถอย่างแท้จริงด้วยการประเมินผลแบบกระบวนการ.” **วารสารเพลงดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล**. 10(10), 26-36.
- สร้าง สมมุติ. (2567). **ปราชญ์ชาวบ้านเพลงกล่อมน้อง**. สัมภาษณ์, 10 ตุลาคม 2567.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สิทธิโชค กบิลพัตร. (2564). **การสอนกลองชุดในหลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้วยกระบวนการคิดแบบศิลปินโดยศิลปิน**. คุษภินพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.
- สุกรี เจริญสุข. (2538). **จะฟังดนตรีอย่างไรให้ไพเราะ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: เรือนแก้วการพิมพ์.
- อภิวดี มินาลัย. (2567). **ครูโรงเรียนสุนารีวิทยา**. สัมภาษณ์, 29 กันยายน 2567.
- อำภาพร พัววิไล และคณะ. (2548). **ความเชื่อและค่านิยมในการเลี้ยงดูเด็กไทยพื้นที่ 4 ภาคของประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- Alfred B. (1997). **Instrument and orchestration**. U.S.A: Schirmer Cengage Learning.

- Anastasiya, A. L. and Ernesto P. (2021). "A Review of Feedback Models and Theories: Descriptions, Definitions, and Conclusions." **Frontiers in Education**. 6(1), 7.
- Bonwell, C. C. and Eison, J. A. (1991). **Active learning : Creating excitement in the classroom**. Washington, D.C.: ERIC Clearinghouse on Higher Education.
- Butler, D. L., and Winne, P. H. (1995). "Feedback and self-regulated learning: A theoretical synthesis." **Review of Educational Research**. 65(3), 245-281.
- David A. K. (1984). **Experiential learning: Experience as the source of learning and development**. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Ericsson, K. A., Krampe, R. T. and Tesch-Römer, C. (1993). "The role of deliberate practice in the acquisition of expert performance." **Psychological Review**. 100(3), 363–406.
- Frank E. (1983). **Arranging for concert band, Alfred Music**. California, United States of America: Columbia Pictures Publications.
- Gardner, H. (1983). **Frames of mind: The theory of multiple intelligences**. New York: Basic Books.
- Good, T. L. (1973). **Classroom Instruction: A Model for Teaching**. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Goof, C. V. (1973). **Dictionary of education**. New York: McGraw-Hill Book.
- Harnum, J. (2001). **Basic Music Theory: How to Read, Write, and Understand Written Music**. Anchorage, Alaska, United States: Sol- Ut Press.
- Hattie, J. and Timperley, H. (2007). "The power of feedback." **Review of Educational Research**. 77(1), 81-112.
- Houston A. and James B. (1972). **Developing Instruction Modules: College of Education**. Texas: University of Houston.
- Jones, T. (2011). **Introduction to Music Theory: Fundamental Concepts in Music Education**. United States of America: Routledge.
- Mehrens, W. (1976). **A Measurement and Evaluation and Psychology**. New York: Holt Rinehart and Winston.
- Schmeling, P. (2011). **Berklee Music Theory Book 1: Theory and Practice for All Musicians**. Boston, Massachusetts: Berklee Press.
- Vygotsky, L. S. (1978). **Mind in society: The development of higher psychological processes**. Cambridge, MA: Harvard University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. ดร.วานิช โปตะวนิช ตำแหน่ง ข้าราชการอาวุโส
สถานที่ทำงาน กรมศิลปากร
สาขาที่เชี่ยวชาญ การเรียบเรียงเสียงประสานและการสอนเครื่องลม
2. ผศ.อดิวัชร พนาพงศ์ไพศาล ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
สาขาที่เชี่ยวชาญ การเรียบเรียงเสียงประสานและการสอนเครื่องลม
3. ผศ.อติพล อนุกุล ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
สาขาที่เชี่ยวชาญ การเรียบเรียงเสียงประสานและทฤษฎีดนตรีสากล

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ที่ อว ๐๖๓๙.๑๑/๑๙๔

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา
๙๐๐๐๐

๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.วานิช โปตะวนิช

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายประติวรพร พรหมทอง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา รหัสนักศึกษา ๖๖G๗๖๐๑๐๐๓ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (ภาคพิเศษ) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมท้องในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร” โดยมี อาจารย์ ดร.สิทธิโชค กบิลพัตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องคุณภาพเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษา พร้อมนี้ได้นำส่งเครื่องมือวิจัยมาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.สุทธิรักษ์ เอี่ยมสำม)
รองคณบดี รักษาการแทน
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

โทรศัพท์ ๐ ๗๔๒๖ ๐๒๖๔

โทรศัพท์ ๐๙-๗๓๔๕-๙๙๙๘ (อาจารย์ ดร.สิทธิโชค กบิลพัตร : ผู้ประสานงาน)

ที่ อว ๐๖๓๙.๑๑/๑๙๐

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา
๙๐๐๐๐

๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์อติวัชร พนาพงศ์ไพศาล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายประติวรพร พรหมทอง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา รหัสนักศึกษา ๖๖G๗๖๐๑๐๐๓ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (ภาคพิเศษ) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมนอนในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร” โดยมี อาจารย์ ดร.สิทธิโชค กบิลพัตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องคุณภาพเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษา พร้อมนี้ได้นำส่งเครื่องมือวิจัยมาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.สุทธิรักษ์ เอียดปุม)
รองคณบดี รักษาการแทน
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

โทรศัพท์ ๐ ๗๔๒๖ ๐๒๖๔

โทรศัพท์ ๐๙-๗๓๔๕-๙๙๙๘ (อาจารย์ ดร.สิทธิโชค กบิลพัตร : ผู้ประสานงาน)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา คณะศิลปกรรมศาสตร์ โทร. ๑๖๒๘

ที่ ศศก ๑๓๖ วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์อติพล อนุกุล

ด้วย นายประติวรรัช พรหมทอง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา รหัสนักศึกษา ๖๖G๗๖๐๑๐๐ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (ภาคพิเศษ) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมนอนในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร” โดยมี อาจารย์ ดร.สิทธิโชค กบิลพัตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องคุณภาพเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษา ทั้งนี้ ได้นำส่งเครื่องมือวิจัยมาเพื่อประกอบกาพิจารณาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(อาจารย์ ดร.สุทธิรักษ์ เอียดปุม)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเข้าทำการเก็บข้อมูลวิจัย

ที่ อว ๐๖๓๙.๑๑/ ๑๗๖

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา
๙๐๐๐๐

๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเข้าทำการทดสอบเครื่องมือวิจัย และเก็บข้อมูลวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนปะทิววิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับให้นักศึกษาเข้าทำการทดสอบเครื่องมือวิจัย และเก็บข้อมูลวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ
ด้วย นายประติวรรัช พรหมทอง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา รหัสนักศึกษา ๖๖G๗๖๐๑๐๐๓ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (ภาคพิเศษ) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมท้องในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร” โดยมี อาจารย์ ดร.สิทธิโชค กบิลพัตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามกระบวนการวิจัย ตามเป้าหมายของหลักสูตร คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จึงพิจารณาเลือกโรงเรียนปะทิววิทยา เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาโดยขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเข้าทำการทดสอบเครื่องมือ และเก็บข้อมูลวิจัยในหน่วยงานของท่าน ทั้งนี้ กำหนดการวันและเวลา นักศึกษาผู้ทำวิจัยจะประสานงานกับท่านด้วยตนเองอีกครั้ง และขอรับรองว่าการเก็บข้อมูลครั้งนี้ เป็นแต่เพียงการเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนดเท่านั้น จะไม่ส่งผลกระทบหรือส่งผลเสียต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานท่านแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.สุทธิรักษ์ เอียตปุม)
รองคณบดี รักษาการแทน
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

โทรศัพท์ ๐ ๗๔๒๖ ๐๒๖๔

โทรศัพท์ ๐๙-๗๓๔๕-๙๙๙๘ (อาจารย์ ดร.สิทธิโชค กบิลพัตร : ผู้ประสานงาน)

ภาคผนวก ง

ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลง
กลุ่มน้องในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

คู่มือครู สำหรับครูผู้ใช้ชุดการสอน

ชุดการสอนนี้สร้างขึ้นสำหรับครูผู้สอนวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็ก (Wind Ensemble) ซึ่งประกอบด้วยหลักการและเหตุผล เป้าหมาย จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียน การสอน การประเมินผล ซึ่งจะอำนวยความสะดวกให้กับผู้สอนเป็นอย่างดี

ชุดการสอนนี้ เหมาะสำหรับนักเรียนที่มีพื้นฐานในการปฏิบัติเครื่องลมไม้และเครื่องลมทองเหลือง โดยผู้วิจัยมีความสนใจในการสร้างชุดการสอนพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมท้องในรูปแบบดนตรีคลาสสิก โดยใช้เทคนิคการเรียบเรียงและทฤษฎีของดนตรีตะวันตก ศึกษาทำนองเพลงกล่อมท้องที่มีความเหมาะสมในการเรียบเรียงเป็นวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็ก 16 ชิ้น เพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงของนักเรียนโรงเรียนปะทิววิทยา ทั้งยังเป็นการเผยแพร่ สืบสานเพลงพื้นบ้านของอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร และเป็นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมด้วยรูปแบบดนตรีคลาสสิก

ข้อเสนอแนะสำหรับครูที่ใช้ชุดการสอน

1. **ขั้นเตรียมการสอน ครูผู้สอนควรศึกษารายละเอียดดังนี้**
 - 1.1 ศึกษาโครงสร้าง จุดประสงค์การเรียนรู้ของชุดการสอนให้เข้าใจอย่างละเอียด
 - 1.2 ศึกษาแผนการสอน การดำเนินกิจกรรมและการใช้เวลา
 - 1.3 ตรวจสอบเอกสารประกอบการสอน สื่อการสอนและเครื่องดนตรีให้อยู่ในสภาพที่
ใช้การได้ดี
 - 1.4 ครูผู้สอนควรรักษาเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมให้เป็นไปตามกำหนดมากที่สุด
2. **ขั้นดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน**
 - 2.1 ครูผู้สอนสามารถยืดหยุ่นเวลาในการเรียนการสอนได้ตามความเหมาะสม
 - 2.2 ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ครูมีหน้าที่เป็นต้นแบบและช่วยเหลือ
นักเรียนในการฝึกทักษะ
 - 2.3 ครูผู้สอนควรเตรียมความรู้ในเนื้อหาอย่างลึกซึ้ง สามารถปฏิบัติและตอบปัญหา
ข้อข้องใจได้
 - 2.4 ครูผู้สอนสามารถเพิ่มเติมเนื้อหาบางตอนได้
 - 2.5 ครูผู้สอนมีทักษะการสอนรวมได้เป็นอย่างดี
 - 2.6 ครูผู้สอนต้องใช้ Tuner และ Metronome ทุกครั้งในการสอน
3. **การประเมิน**
 - 3.1 ประเมินผลก่อนเรียนด้วยชุดการสอนนี้ นำคะแนนที่ได้ แบ่งกลุ่มนักเรียนตามระดับ
ความสามารถ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง กลุ่มอ่อน

3.2 เมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนนี้ ให้ประเมินหลังเรียนด้วยชุดการสอนนี้ แล้วหาผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

3.3 ครูควรแจ้งขอบเขตเนื้อหาในการประเมินให้นักเรียนทราบ

คุณสมบัติของผู้ใช้ชุดการสอน

1. ผู้ใช้ชุดการสอนควรเป็นครูผู้สอนวิชาดนตรีสากล
2. ครูผู้สอนควรมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับดนตรีสากลและมีความชำนาญกลุ่มเครื่องลม

คุณสมบัติของผู้เรียน

เป็นนักเรียนที่มีพื้นฐานในการปฏิบัติเครื่องลมไม้และเครื่องลมทองเหลือง

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน
บทที่ 1 ทักษะการใช้เสียงก่อนบรรเลง (Oral skill)

ข้อที่ 1 Sing a long

The musical notation for the 'Sing a long' exercise is presented across six staves. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). It starts with a 'Play piano' instruction followed by a melodic line of eighth and sixteenth notes. This is followed by a 'Sing "la"' instruction with a whole note, then another 'Play piano' section with a whole note, and finally another 'Sing "la"' instruction with a whole note. The subsequent five staves are structured identically, each containing alternating 'Play piano' (whole notes) and 'Sing "la"' (whole notes) sections. A large, faint watermark of Somkhlara Rajabhat University is visible in the background of the page.

ข้อที่ 2 Sing and play

ข้อที่ 3 Listen sing and play

The musical score consists of five staves of music, each with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The music is written in a simple, melodic style, primarily using quarter and eighth notes. The instructions 'Play piano' and 'Sing "la"' are placed above the notes to indicate when to play the instrument and when to sing. The score is as follows:

- Staff 1: **Play piano** (measures 1-4), **Sing "la"** (measures 5-6), **Play** (measures 7-8).
- Staff 2: **Play piano** (measures 1-2), **Sing "la"** (measures 3-4), **Play** (measures 5-6), **Play piano** (measures 7-8), **Sing "la"** (measures 9-10), **Play** (measures 11-12).
- Staff 3: **Play piano** (measures 1-2), **Sing "la"** (measures 3-4), **Play** (measures 5-6), **Play piano** (measures 7-8), **Sing "la"** (measures 9-10), **Play** (measures 11-12).
- Staff 4: **Play piano** (measures 1-2), **Sing "la"** (measures 3-4), **Play** (measures 5-6), **Play piano** (measures 7-8), **Sing "la"** (measures 9-10), **Play** (measures 11-12).
- Staff 5: **Play** (measures 1-2), **Play piano** (measures 3-4), **Sing "la"** (measures 5-6), **Play** (measures 7-8).

A large, faint watermark of Songkhla Rajabhat University is visible in the background of the page.

ข้อที่ 4 Sing Klong-nong

Play piano

Sing "la"

Sing

ไท่ เทื่อน เหว่ ชัน เทื่อน ทัง บำน ลุก สาว ชี ครำน นอน ไร่ แม่

ปลุก จวย โต ดำ ขวาน แยก วาน ดัง พลุ

นอน ไร่ แม่ ปลุก ลุก สาว ชี ครำน

ข้อที่ 5 Play Klom-nong

Play piano

Sing "โอ"

Sing

ไก่อ่อน เหว_____ ชน เกื่อน ทัง บ้าน_____ ลูก สาว ชี คร้าน_____ นอน ให้ แม่

ปลุก_____ จวย ได้ ดำ ขวาน_____ แยก วาน ดึง พลุ_____ นอน ให้ แม่ ปลุก

Play

ลูก สาว ชี คร้าน

แบบประเมินทักษะการปฏิบัติก่อนและหลังเรียน โดยผู้วิจัย
บทที่ 1 ทักษะการใช้เสียงก่อนบรรเลง (Oral skill)

ชื่อ-สกุล.....ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....
 เครื่องมือ.....วัน/เดือนปี.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นโดยใช้เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็นของนักเรียน

รายการ	คะแนน			หมายเหตุ
	2	1	0	
ข้อที่ 1 Sing a long				
ข้อที่ 2 Sing and play				
ข้อที่ 3 Listen sing and play				
ข้อที่ 4 Sing Klong-nong				
ข้อที่ 5 Play Klong-nong				

ลงชื่อ

(นายประติวรพร พรหมทอง)

ผู้ประเมิน

เกณฑ์การให้คะแนน

รายการ	ผ่านระดับดีมาก (2)	ผ่านระดับดี (1)	ไม่ผ่าน (0)
ข้อที่ 1 Sing a long	ปฏิบัติได้ทุกตัวโน้ต	ปฏิบัติได้บางตัวโน้ต	ไม่สามารถปฏิบัติได้
ข้อที่ 2 Sing and play	ปฏิบัติได้ทุกตัวโน้ต	ปฏิบัติได้บางตัวโน้ต	ไม่สามารถปฏิบัติได้
ข้อที่ 3 Listen sing and play	ปฏิบัติได้ทุกตัวโน้ต	ปฏิบัติได้บางตัวโน้ต	ไม่สามารถปฏิบัติได้
ข้อที่ 4 Sing Klong-nong	ปฏิบัติได้ทุกตัวโน้ต	ปฏิบัติได้บางตัวโน้ต	ไม่สามารถปฏิบัติได้
ข้อที่ 5 Play Klong-nong	ปฏิบัติได้ทุกตัวโน้ต	ปฏิบัติได้บางตัวโน้ต	ไม่สามารถปฏิบัติได้

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน
บทที่ 2 ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone)

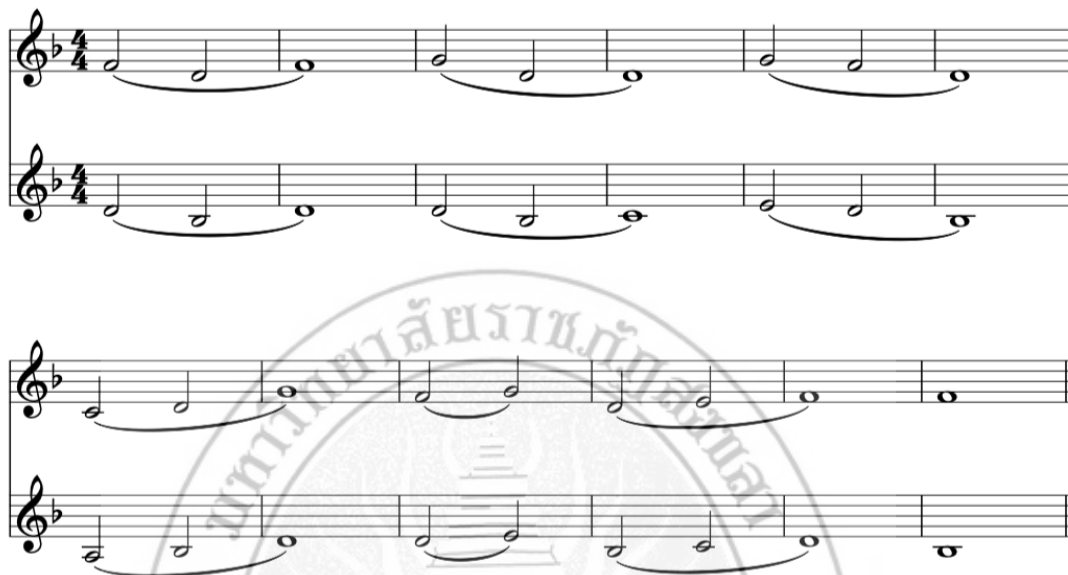
ข้อที่ 1 Long tone No.1

ข้อที่ 2 Long tone No.2

ข้อที่ 3 Long tone with friend

ข้อที่ 4 Long tone with friends

Part I,II

Part III/IV

Part V

Three systems of musical notation for 'ข้อที่ 4 Long tone with friends'. The first system is divided into three parts: Part I,II (treble clef), Part III/IV (bass clef), and Part V (bass clef). The second system continues the exercise with a treble clef staff. The third system continues with a bass clef staff. The score includes various musical notations such as notes, rests, and slurs, and ends with a double bar line.

ข้อที่ 5 Choral from Klong-nong suite

แบบประเมินทักษะการปฏิบัติก่อนและหลังเรียน โดยผู้วิจัย
บทที่ 2 ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone)

นักเรียนคนที่.....เครื่องมือ.....วัน/เดือน/ปี.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นโดยใช้เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็นของนักเรียน

รายการ	คะแนน			หมายเหตุ
	2	1	0	
ข้อที่ 1 Long tone No.1				
ข้อที่ 2 Long tone No.2				
ข้อที่ 3 Long tone with friend				
ข้อที่ 4 Long tone with friends				
ข้อที่ 5 Choral from Klom-nong suite				

ลงชื่อ

(นายประติวรราช พรหมทอง)

ผู้ประเมิน

เกณฑ์การให้คะแนน

รายการ	ผ่านระดับดีมาก (2)	ผ่านระดับดี (1)	ไม่ผ่าน (0)
ข้อที่ 1 Long tone No.1	ปฏิบัติได้ทุกตัวโน้ต	ปฏิบัติได้บางตัวโน้ต	ไม่สามารถปฏิบัติได้
ข้อที่ 2 Long tone No.2	ปฏิบัติได้ทุกตัวโน้ต	ปฏิบัติได้บางตัวโน้ต	ไม่สามารถปฏิบัติได้
ข้อที่ 3 Long tone with friend	ปฏิบัติได้ทุกตัวโน้ต	ปฏิบัติได้บางตัวโน้ต	ไม่สามารถปฏิบัติได้
ข้อที่ 4 Long tone with friends	ปฏิบัติได้ทุกตัวโน้ต	ปฏิบัติได้บางตัวโน้ต	ไม่สามารถปฏิบัติได้
ข้อที่ 5 Choral from Klom-nong	ปฏิบัติได้ทุกตัวโน้ต	ปฏิบัติได้บางตัวโน้ต	ไม่สามารถปฏิบัติได้

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน
บทที่ 3 ทักษะการออกเสียง การดัดลิ้น (Tonguing)

ข้อที่ 1 Tonguing exercise No.1

$\text{♩} = 72, 80, 100, 120, 144$

The musical score consists of eight staves of music in 4/4 time, with a key signature of one flat (B-flat). The tempo/meter markings are 72, 80, 100, 120, and 144. The exercise is a tonguing exercise, focusing on articulation and control. The notation includes various note values (quarter, eighth, and sixteenth notes) and rests, designed to challenge the performer's tongue placement and movement.

ข้อที่ 2 Tonguing exercise No.2

$\text{♩} = 72, 80, 100, 120, 144$

ข้อที่ 3 Tonguing exercise No.3

$\text{♩} = 72, 80, 100, 120$

ข้อที่ 4 Klom-nong by two note

ข้อที่ 5 Tonguing exercise from Klom-nong suite

แบบประเมินทักษะการปฏิบัติก่อนและหลังเรียน โดยผู้วิจัย
บทที่ 3 ทักษะการออกเสียง การดัดลิ้น (Tonguing)

นักเรียนคนที่.....เครื่องมือ.....วัน/เดือน/ปี.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นโดยใช้เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็นของนักเรียน

รายการ	คะแนน			หมายเหตุ
	2	1	0	
ข้อที่ 1 Long tone No.1				
ข้อที่ 2 Long tone No.2				
ข้อที่ 3 Long tone with friend				
ข้อที่ 4 Long tone with friends				
ข้อที่ 5 Choral from Klom-nong suite				

ลงชื่อ

(นายประติวรราช พรหมทอง)

ผู้ประเมิน

เกณฑ์การให้คะแนน

รายการ	ผ่านระดับดีมาก (2)	ผ่านระดับดี (1)	ไม่ผ่าน (0)
ข้อที่ 1 Long tone No.1	ปฏิบัติได้ทุกตัวโน้ต	ปฏิบัติได้บางตัวโน้ต	ไม่สามารถปฏิบัติได้
ข้อที่ 2 Long tone No.2	ปฏิบัติได้ทุกตัวโน้ต	ปฏิบัติได้บางตัวโน้ต	ไม่สามารถปฏิบัติได้
ข้อที่ 3 Long tone with friend	ปฏิบัติได้ทุกตัวโน้ต	ปฏิบัติได้บางตัวโน้ต	ไม่สามารถปฏิบัติได้
ข้อที่ 4 Long tone with friends	ปฏิบัติได้ทุกตัวโน้ต	ปฏิบัติได้บางตัวโน้ต	ไม่สามารถปฏิบัติได้
ข้อที่ 5 Choral from Klom-nong	ปฏิบัติได้ทุกตัวโน้ต	ปฏิบัติได้บางตัวโน้ต	ไม่สามารถปฏิบัติได้

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน
บทที่ 4 ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble)

KLOM-NONG Suite

Pratiwat Promthong (1997)

Andante $\text{♩} = 72$

10

Flute *mf*

Clarinet in B♭ 1 *p* *mf*

Clarinet in B♭ 2 *p* *mf*

Alto Saxophone *mf*

Tenor Saxophone *mf*

Horn in F *p* *mf*

Trumpet in B♭ 1 *mf*

Trumpet in B♭ 2 *mf*

Trombone *mp* *mf*

Bass Trombone *mp* *mf*

Euphonium *mf*

Tuba *mp* *mf*

Bass Drum

Cymbals *pp* *mf*

Snare Drum

14

18 *Meno mosso* $\text{♩} = 80$

Fl.

Cl.1

Cl.2

Alto Sax.

Ten. Sax.

Hn.

Tpt.1

Tpt.2

Tbn.

B. Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

mf

mf

mf

mp

mp

mp

mp

To Cym.
To Mres.
coin scratch

Detailed description of the musical score: The score is for a large ensemble. The first system (measures 14-18) includes parts for Flute (Fl.), Clarinet 1 (Cl.1), Clarinet 2 (Cl.2), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), Horn (Hn.), Trumpet 1 (Tpt.1), Trumpet 2 (Tpt.2), Trombone (Tbn.), Baritone Trombone (B. Tbn.), Euphonium (Euph.), and Tuba (Tba.). The second system (measures 19-22) includes parts for Bass Drum (B. D.), Cymbal (Cym.), and Snare Drum (S. D.). The tempo is 'Meno mosso' at 80 beats per minute. The key signature has one sharp (F#). The score is divided into two systems. The first system (measures 14-18) features woodwinds and brass. The second system (measures 19-22) features percussion. A large watermark of Songklanagaraj Rajabhat University is visible across the center of the page.

24 **24** Moderato $\text{♩} = 100$

Fl. f

Cl.1 f

Cl.2 f

Alto Sax. f

Ten. Sax. f

Hn. f mf

Tpt.1 f con sord.

Tpt.2

Tbn. f mf

B. Tbn. f mf

Euph. f mf

Tba. f mf

B. D.

Cym.

S. D. f

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

73

Fl.

Cl.1

Cl.2

Alto Sax.

Ten. Sax.

Hn.

Tpt.1

Tpt.2

Tbn.

B. Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

77

4

ARim

80 rit. [89] Andante

Fl.

Cl.1

Cl.2

Alto Sax.

Ten. Sax.

Hn.

Tpt.1

Tpt.2

Tbn.

B. Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

mf

mf

mf

mf

p *f* *mf* *f* *mf* *f* *mf*

p *f* *mf* *f* *mf* *f* *mf*

p *f* *mf* *f* *mf* *f* *mf*

p *f* *mf* *f* *mf* *f* *mf*

f

f

p *f*

10

92

Fl. *mf*

Cl.1 *mf*

Cl.2 *mf*

Alto Sax. *mf*

Ten. Sax. *mf*

Hn. *mp* *mf*

Tpt.1

Tpt.2

Tbn. *mf*

B. Tbn. *mf*

Euph. *mp* *mf*

Tba. *mp* *mf*

B. D.

Cym. *p* *mf*

S. D.

104 rit. A tempo 107

Fl.

Cl.1

Cl.2

Alto Sax.

Ten. Sax.

Hn.

Tpt.1

Tpt.2

Tbn.

B. Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Choir

rit. A tempo 107

Trí trí Trí trí

Trí trí Trí trí

[illegible]

124

Fl.

Cl.1

Cl.2

Alto Sax.

Ten. Sax.

Hn.

Tpt.1

Tpt.2

Tbn.

B. Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Choir

— ชัน ค้อน กิ่ง ป่าน — ลุก ลาก ชี ครัน — มอน ไหล แม่ ปลุก — ฉวย ได้ ด่าน

— ชัน ค้อน กิ่ง ป่าน — ลุก ลาก ชี ครัน — มอน ไหล แม่ ปลุก — ฉวย ได้ ด่าน

[illegible]

[illegible]

แบบประเมินทักษะการปฏิบัติก่อนและหลังเรียน โดยผู้วิจัย
บทที่ 4 ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble)

นักเรียนคนที่.....เครื่องมือ.....วัน/เดือน/ปี.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นโดยใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็นของนักเรียน

รายการ	คะแนน	หมายเหตุ
Klom-nong suite ห้องที่ 1-55 (10 คะแนน)		
Klom-nong suite ห้องที่ 56-88 (20 คะแนน)		
Klom-nong suite ห้องที่ 89-122 (20 คะแนน)		
Klom-nong suite ห้องที่ 123-147 (20 คะแนน)		

ลงชื่อ

(นายประติวรราช พรหมทอง)
ผู้ประเมิน

เกณฑ์การให้คะแนน

0 คะแนน	ไม่สามารถปฏิบัติได้
5 คะแนน	สามารถปฏิบัติได้น้อยกว่า 50% ของโน้ตทั้งหมด (สำหรับคะแนนเต็ม 10)
5 คะแนน	สามารถปฏิบัติได้น้อยกว่า 5% ของโน้ตทั้งหมด (สำหรับคะแนนเต็ม 20)
9 คะแนน	สามารถปฏิบัติได้มากกว่า 50% ของโน้ตทั้งหมด (สำหรับคะแนนเต็ม 10)
9 คะแนน	สามารถปฏิบัติได้น้อยกว่า 50% ของโน้ตทั้งหมด (สำหรับคะแนนเต็ม 20)
10 คะแนน	สามารถปฏิบัติได้ 100% ของโน้ตทั้งหมด (สำหรับคะแนนเต็ม 10)
10 คะแนน	สามารถปฏิบัติได้ 50% ของโน้ตทั้งหมด (สำหรับคะแนนเต็ม 20)
15 คะแนน	สามารถปฏิบัติได้ 70% ของโน้ตทั้งหมด (สำหรับคะแนนเต็ม 20)
18 คะแนน	สามารถปฏิบัติได้ 80% ของโน้ตทั้งหมด (สำหรับคะแนนเต็ม 20)
20 คะแนน	สามารถปฏิบัติได้ 100% ของโน้ตทั้งหมด (สำหรับคะแนนเต็ม 20)

ตารางสรุปผลการประเมินทักษะการปฏิบัติก่อนและหลังเรียน โดยผู้วิจัย
 บทที่ 1 เรื่องทักษะการใช้เสียงก่อนบรรเลง (Oral skill)

คนที่	รายการ/คะแนน					คะแนนรวม	หมายเหตุ
	ข้อที่ 1 (2)	ข้อที่ 2 (2)	ข้อที่ 3 (2)	ข้อที่ 4 (2)	ข้อที่ 5 (2)	10 คะแนน	
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							
16							

ตารางสรุปผลการประเมินทักษะการปฏิบัติก่อนและหลังเรียน โดยผู้วิจัย
บทที่ 2 เรื่องทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone)

คนที่	รายการ/คะแนน					คะแนนรวม	หมายเหตุ
	ข้อที่ 1 (2)	ข้อที่ 2 (2)	ข้อที่ 3 (2)	ข้อที่ 4 (2)	ข้อที่ 5 (2)	10 คะแนน	
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							
16							

ตารางสรุปผลการประเมินทักษะการปฏิบัติก่อนและหลังเรียน โดยผู้วิจัย
บทที่ 3 เรื่อง ทักษะการออกเสียงการตัดลิ้น (Tonguing)

คนที่	รายการ/คะแนน					คะแนนรวม	หมายเหตุ
	ข้อที่ 1 (2)	ข้อที่ 2 (2)	ข้อที่ 3 (2)	ข้อที่ 4 (2)	ข้อที่ 5 (2)	10 คะแนน	
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							
16							

ตารางสรุปผลการประเมินทักษะการปฏิบัติก่อนและหลังเรียน โดยผู้วิจัย
บทที่ 5 เรื่อง ทักษะการรวมวงเบื่องต้น (Ensemble)

คนที่	รายการ/คะแนน				คะแนนรวม 70 คะแนน	หมายเหตุ
	ห้องที่ 1-55 (10 คะแนน)	ห้องที่ 56-88 (20 คะแนน)	ห้องที่ 89-122 (20 คะแนน)	ห้องที่ 123-147 (20 คะแนน)		
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						

ตารางสรุปผลการประเมินทักษะการปฏิบัติก่อนและหลังเรียน โดยผู้วิจัย
บทที่ 1-4

คนที่	รายการ/คะแนน				คะแนนรวม 100 คะแนน	หมายเหตุ
	บทที่ 1 (10)	บทที่ 2 (10)	บทที่ 3 (10)	บทที่ 4 (70)		
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						

ชุดการสอนพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็ก ด้วยบทเพลงกล่อมน้อง

หลักการและเหตุผล

บทเพลงกล่อมน้อง เป็นบทเพลงที่แสดงถึงอัตลักษณ์ ที่อยู่อาศัย วิถีชีวิต ภูมิสำเนา สังคม และวัฒนธรรม อันเป็นสิ่งที่มีความค่า และเป็นสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด เป็นส่วนหนึ่งของมรดกทางวัฒนธรรมที่สะท้อนถึงวิถีชีวิต ความเชื่อและความผูกพันในครอบครัว การถ่ายทอดบทเพลงกล่อมน้องนี้ถือเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงออกถึงความรัก ความผูกพัน และความห่วงใยที่ผู้ใหญ่มีต่อเด็ก ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการสร้างชุดการสอนที่ออกแบบให้เป็นแบบฝึกหัดพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็ก

สาระสำคัญ

วงดุริยางค์เครื่องลม คือ วงดนตรีที่ประกอบด้วย เครื่องลมทองเหลือง เครื่องลมไม้ และเครื่องตีกระทบ มีเครื่องดนตรีที่ใกล้เคียงกับวงโยธวาทิต มีลักษณะการบรรเลงแบบนั่งบรรเลง เกิดขึ้นตั้งแต่ยุคคลาสสิก

จุดประสงค์

1. ผู้เรียนมีทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill)
2. ผู้เรียนมีทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone)
3. ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing)
4. ผู้เรียนมีทักษะการรวมวงเปื่องตัน (Ensemble)

เนื้อหา

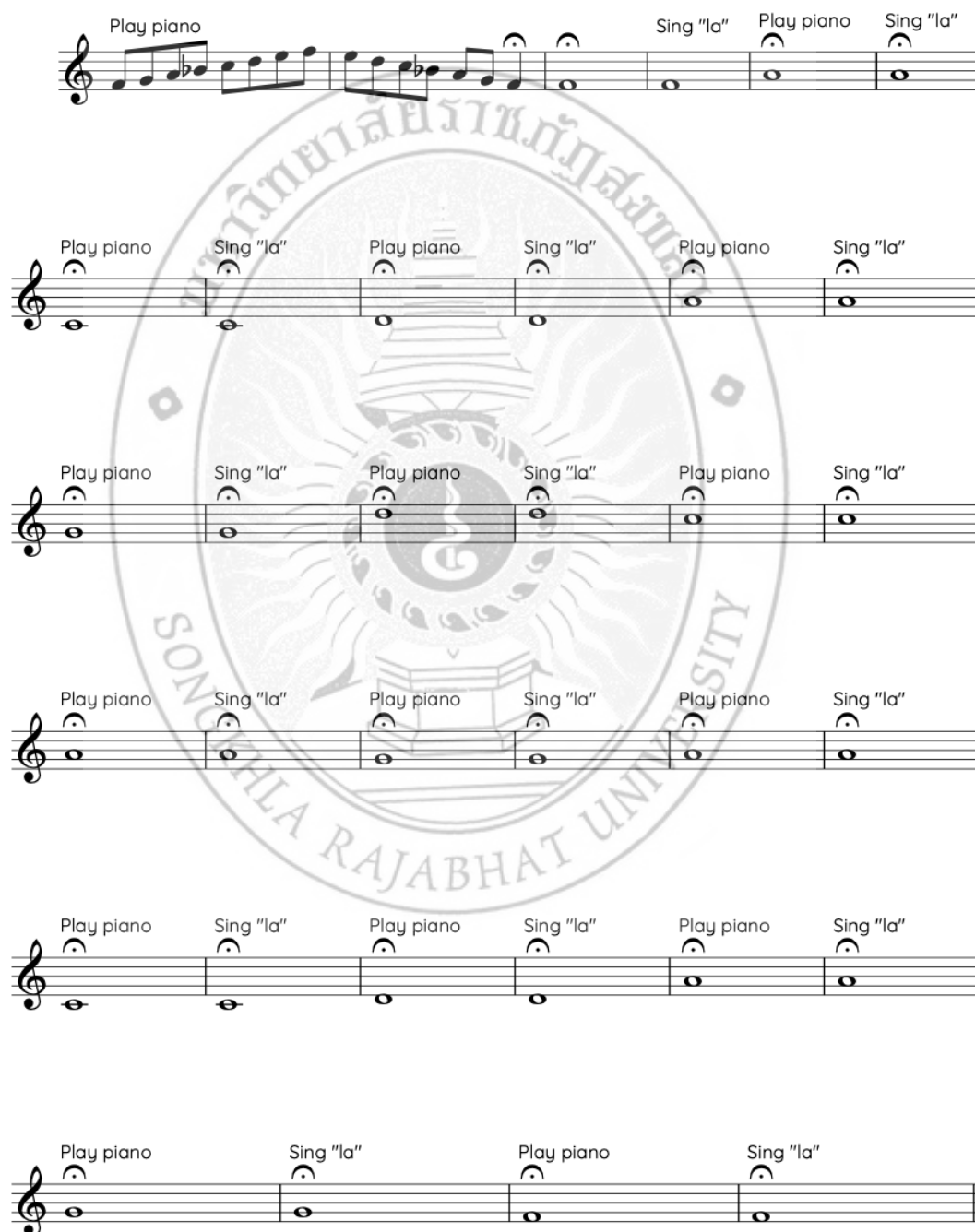
1. ทักษะการใช้เสียงก่อนการบรรเลง (Oral skill)
2. ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone)
3. ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing)
4. ทักษะการรวมวงเปื่องตัน (Ensemble)

ประชากร	นักเรียนวงดุริยางค์เครื่องลม โรงเรียนปะทิววิทยาจำนวน 29 คน
กลุ่มเป้าหมาย	นักเรียนวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็ก โรงเรียนปะทิววิทยาจำนวน 16 คน
ระยะเวลา	4 สัปดาห์

บทที่ 1 ทักษะการใช้เสียงก่อนบรรเลง (Oral skill)

ข้อที่ 1 Sing a long

แนวคิด : แบบฝึกหัดนี้ครูผู้สอนจะเล่นโน้ตบนเปียโนเพื่อให้นักเรียนได้ยินเสียงก่อน โดยนักเรียนร้องโน้ตที่ได้ยินตาม ซึ่งระบบบันไดเสียง ผู้วิจัยได้นำมาจากบทเพลงกล่อมน้อง

The musical notation consists of six staves, each representing a measure of the exercise. The notation is as follows:

- Staff 1: **Play piano** (Piano accompaniment: quarter notes G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4). **Sing "la"** (Singing note: whole note G4). **Play piano** (Piano accompaniment: quarter notes G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4). **Sing "la"** (Singing note: whole note G4).
- Staff 2: **Play piano** (Piano accompaniment: quarter notes G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4). **Sing "la"** (Singing note: whole note G4). **Play piano** (Piano accompaniment: quarter notes G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4). **Sing "la"** (Singing note: whole note G4). **Play piano** (Piano accompaniment: quarter notes G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4). **Sing "la"** (Singing note: whole note G4).
- Staff 3: **Play piano** (Piano accompaniment: quarter notes G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4). **Sing "la"** (Singing note: whole note G4). **Play piano** (Piano accompaniment: quarter notes G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4). **Sing "la"** (Singing note: whole note G4). **Play piano** (Piano accompaniment: quarter notes G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4). **Sing "la"** (Singing note: whole note G4).
- Staff 4: **Play piano** (Piano accompaniment: quarter notes G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4). **Sing "la"** (Singing note: whole note G4). **Play piano** (Piano accompaniment: quarter notes G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4). **Sing "la"** (Singing note: whole note G4). **Play piano** (Piano accompaniment: quarter notes G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4). **Sing "la"** (Singing note: whole note G4).
- Staff 5: **Play piano** (Piano accompaniment: quarter notes G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4). **Sing "la"** (Singing note: whole note G4). **Play piano** (Piano accompaniment: quarter notes G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4). **Sing "la"** (Singing note: whole note G4). **Play piano** (Piano accompaniment: quarter notes G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4). **Sing "la"** (Singing note: whole note G4).
- Staff 6: **Play piano** (Piano accompaniment: quarter notes G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4). **Sing "la"** (Singing note: whole note G4). **Play piano** (Piano accompaniment: quarter notes G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4). **Sing "la"** (Singing note: whole note G4).

ข้อที่ 2 Sing and play

แนวคิด : แบบฝึกหัดนี้ครูผู้สอนจะเล่นโน้ตบนเปียโนเพื่อให้นักเรียนได้ยินเสียงก่อน โดยนักเรียนร้องโน้ตที่ได้ยินตาม เมื่อนักเรียนร้องเสียงตรงกับที่ได้ยินนั้น จึงให้นักเรียนเล่นโน้ตที่ตนเองร้องกับเครื่องดนตรีให้ตรงที่สุด

The musical notation consists of six staves. The first staff is a piano introduction with a melodic line and the instruction "Play piano". The following five staves are for vocal practice, with "Sing" and "Play" instructions alternating. The notes are mostly whole notes on a single pitch (C4). A large watermark of Songkhla Rajabhat University is visible in the background.

ข้อที่ 3 Listen sing and play

แนวคิด : แบบฝึกหัดนี้ใช้แนวคิดเดียวกับข้อที่ 2 โดยข้อที่ 3 จะมีโน้ตที่เพิ่มขึ้นและมีการเคลื่อนที่ของตัวโน้ตที่มากขึ้น

The musical score consists of five staves of music in treble clef, 4/4 time. The notes are as follows:

- Staff 1:** Play piano (4 measures), Sing "la" (2 measures), Play (2 measures).
- Staff 2:** Play piano (2 measures), Sing "la" (2 measures), Play (2 measures), Play piano (2 measures), Sing "la" (2 measures), Play (2 measures).
- Staff 3:** Play piano (2 measures), Sing "la" (2 measures), Play (2 measures), Play piano (2 measures), Sing "la" (2 measures), Play (2 measures).
- Staff 4:** Play piano (2 measures), Sing "la" (2 measures), Play (2 measures), Play piano (2 measures), Sing "la" (2 measures).
- Staff 5:** Play (2 measures), Play piano (2 measures), Sing "la" (2 measures), Play (2 measures).

The background features a large, faint watermark of Songkhla Rajabhat University, which includes a central emblem with a stupa and the university's name in Thai and English.

ข้อที่ 4 Sing Klom-nong

แนวคิด : แบบฝึกหัดนี้เป็นบทเพลงกล่อมน้องที่มีทำนองสั้น ๆ ครูผู้สอนเล่นโน้ตบนเปียโนเพื่อให้
นักเรียนได้ยินเสียงก่อน โดยให้นักเรียนร้องโน้ตที่ได้ยินตาม

โก๋ เตือน แห้ว _____ ชัน เตือน ทั้ง บ้าน _____ ลูก สาว ชี ครั้น _____ นอน ให้ แม่

ปลุก _____ จวย ได้ ดำ ขวาน _____ แยก วาน ดัง พลุ _____

_____ นอน ให้ แม่ ปลุก _____ ลูก สาว ชี ครั้น

ข้อที่ 5 Play Klom-nong

แนวคิด : จากข้อที่ 5 แบบฝึกหัดนี้ครูผู้สอนจะเล่นโน้ตบนเปียโนเพื่อให้นักเรียนได้ยินเสียงก่อน โดยให้นักเรียนร้องโน้ตที่ได้ยินตาม เมื่อนักเรียนร้องเสียงตรงกับที่ได้ยินแล้ว จึงให้นักเรียนเล่นโน้ตที่ตัวเองร้องกับเครื่องดนตรีให้ตรงที่สุด

Play piano

Sing "la"

Sing

โก๋ เก๋อน เหว่ _____ ช่น เก๋อน หัง บ้าน _____ ลูก สาว ชี คร้าน _____ นอน ไร่ แม่

ปลุก _____ จวย ได้ ดำ ขวาน _____ แยก ขวาน ดัง พลุ _____ นอน ไร่ แม่ ปลุก

Play

ลูก สาว ชี คร้าน

บทที่ 2 ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone)

ข้อที่ 1 Long tone No.1

แนวคิด : แบบฝึกหัดนี้นำโน้ตทุกตัวของแบบฝึกหัดข้อที่ 5 Choral from Klong-nong suite มาเรียงต่อกันในรูปแบบโน้ตเสียงยาว โดยเรียงโน้ตตามขั้น (Step by step) ให้ครูผู้สอนตระหนักถึงคุณภาพเสียงของนักเรียนในโน้ตทุกตัว โดยต้องปฏิบัติได้ดีถึงจะเปลี่ยนโน้ต

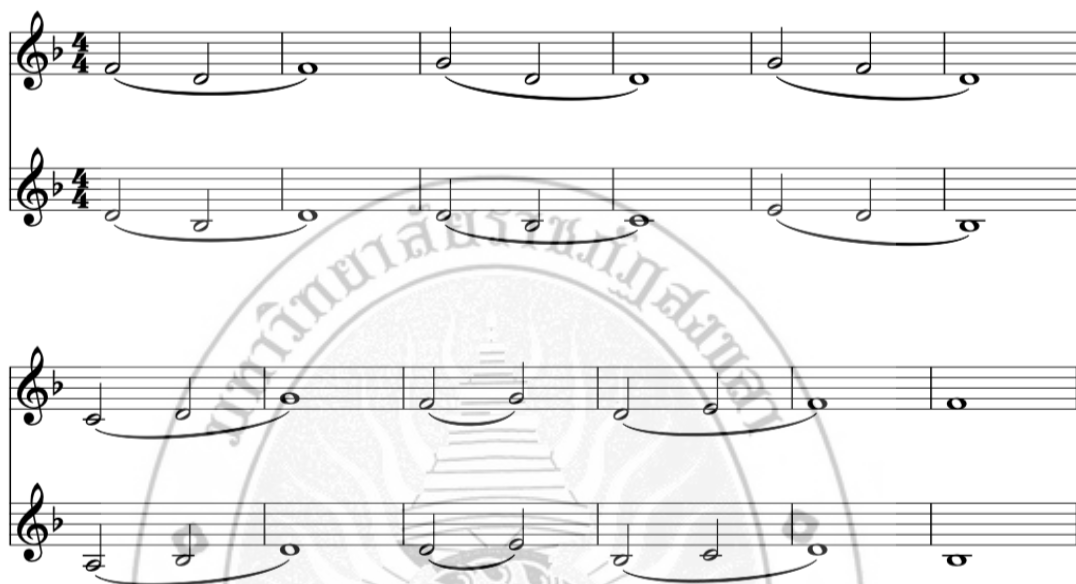
ข้อที่ 2 Long tone No.2

แนวคิด : แบบฝึกหัดนี้นำโน้ตทุกตัวของแบบฝึกหัดข้อที่ 5 Choral from Klong-nong suite มาเรียงต่อกันในรูปแบบโน้ตเสียงยาว โดยจะเรียงเป็นขั้นคู่ ให้ครูผู้สอนตระหนักถึงคุณภาพเสียงของนักเรียนในโน้ตทั้ง 2 ตัวในแต่ละห้อง

ข้อที่ 3 Long tone with friend

แนวคิด : แบบฝึกหัดนี้เป็นการนำแบบฝึกหัดข้อที่ 1 และ 2 มาเรียงต่อกันใหม่ โดยบรรเลงพร้อมกัน 2 เครื่องดนตรี

ข้อที่ 4 Long tone with friends

แนวคิด : แบบฝึกหัดนี้เป็นการนำแบบฝึกหัดข้อที่ 1 และ 2 มาเรียงต่อกันใหม่ โดยบรรเลงพร้อมกัน 5 เครื่องดนตรี

The musical score is written for five instruments, labeled Part I, II, Part III/IV, and Part V. The score is divided into two systems. The first system consists of three staves: Part I, II (treble clef), Part III/IV (bass clef), and Part V (bass clef). The second system consists of three staves: Part I, II (treble clef), Part III/IV (bass clef), and Part V (bass clef). The music is in 4/4 time and features long tones and sustained chords. A large, faint watermark of Songkhla Rajabhat University is visible in the background of the score.

ข้อที่ 5 Choral from Klong-nong suite

แนวคิด : แบบฝึกหัดนี้เป็นการนำท่อนหนึ่งของบทเพลงกล่อมน้องที่เป็นท่อนคอราล (Choral) เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเล่นโน้ตยาวที่ดีขึ้น มีทักษะเบื้องต้นในการปฏิบัติรวมวง และเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติรวมวงของเนื้อหาของบทที่ 5

The image displays a musical score for a choral piece. It consists of three systems of staves. The first system has a treble clef staff with a key signature of one flat (B-flat) and a 4/4 time signature. The melody is written in a single line. The second system has a bass clef staff with a key signature of one flat (B-flat) and a 4/4 time signature. The melody is written in a single line. The third system has a bass clef staff with a key signature of one flat (B-flat) and a 4/4 time signature. The melody is written in a single line. The score is watermarked with the logo of Songkhla Rajabhat University.

บทที่ 3 ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing)

ข้อที่ 1 Tonguing exercise No.1

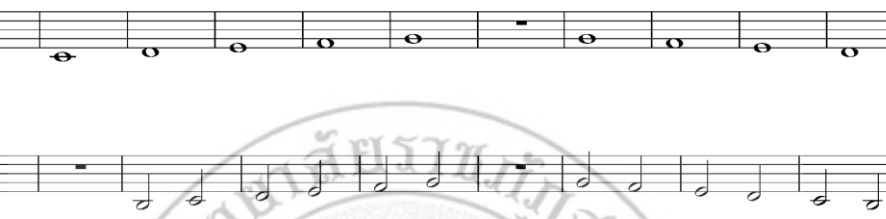
แนวคิด : จุดประสงค์ต้องการให้นักเรียนออกเสียงได้ตรงในทุก ๆ จังหวะ โดยมีคุณภาพเสียงที่ดี

♩=72,80,100,120,144

แนวคิด : จุดประสงค์ต้องการให้นักเรียนมีการออกเสียงและมีเทคนิคการตัดลิ้นที่ถูกต้อง ประกอบกับการเรียนรู้อัตราส่วนโน้ตและจังหวะในอัตราต่าง ๆ ได้แก่ โน้ตตัวกลม (Whole note) โน้ตตัวขาว (Half note) โน้ตตัวดำ (Quarter note) โน้ตเข้บต์หนึ่งชั้น (Eight note)

♩=72,80,100,120,144

Phra Prang

แนวคิด : ใช้แนวคิดเดียวกับข้อที่ 2 โดยเพิ่มความยากของแบบฝึกหัดนั้นมากขึ้น

[illegible]

ข้อที่ 4 Klom-nong by two note

แนวคิด : เป็นแบบฝึกหัดที่นำโน้ต 2 ตัวจากเพลงกล่อมน้อง มาเรียบเรียงเป็นบทเพลงที่เน้นการพัฒนาการออกเสียงและการตัดลิ้น

ข้อที่ 5 Tonguing exercise from Klom-nong suit

แนวคิด : โน้ตท่อนสำคัญของบทเพลงกล่อมน้องสวาท ที่ใช้ทักษะการออกเสียงและการตัดลิ้น

บทที่ 4 ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble)

Klom-nong suite

แนวคิด : บทเพลงกล่อมน้องสวาท ที่เรียบเรียงโดยการคัดเลือกบทเพลงกล่อมน้องจากอำเภอบึงสามพัน จังหวัดชุมพร ออกแบบให้นักเรียนต้องมีความรู้และความเข้าใจในการบรรเลงวงดุริยางค์ เครื่องลม ที่อาศัยทักษะและเทคนิคต่าง ๆ

ตารางสรุปผลการประเมินทักษะการปฏิบัติหลังเรียน โดยผู้วิจัย
บทที่ 1-4 กลุ่มเก่ง

คนที่	รายการ/คะแนน				คะแนนรวม 100 คะแนน	หมายเหตุ
	บทที่ 1 (10)	บทที่ 2 (10)	บทที่ 3 (10)	บทที่ 4 (70)		
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						

เกณฑ์การจัดกลุ่ม

กลุ่มอ่อน มีคะแนนตั้งแต่ 0-49 คะแนน

กลุ่มปานกลาง มีคะแนนตั้งแต่ 50-69 คะแนน

กลุ่มเก่ง มีคะแนนตั้งแต่ 70 คะแนนขึ้นไป

ตารางสรุปผลการประเมินทักษะการปฏิบัติหลังเรียน โดยผู้วิจัย
บทที่ 1-4 กลุ่มปานกลาง

คนที่	รายการ/คะแนน				คะแนนรวม 100 คะแนน	หมายเหตุ
	บทที่ 1 (10)	บทที่ 2 (10)	บทที่ 3 (10)	บทที่ 4 (70)		
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						

เกณฑ์การจัดกลุ่ม

กลุ่มอ่อน มีคะแนนตั้งแต่ 0-49 คะแนน

กลุ่มปานกลาง มีคะแนนตั้งแต่ 50-69 คะแนน

กลุ่มเก่ง มีคะแนนตั้งแต่ 70 คะแนนขึ้นไป

ตารางสรุปผลการประเมินทักษะการปฏิบัติหลังเรียน โดยผู้วิจัย
บทที่ 1-4 กลุ่มอ่อน

คนที่	รายการ/คะแนน				คะแนนรวม 100 คะแนน	หมายเหตุ
	บทที่ 1 (10)	บทที่ 2 (10)	บทที่ 3 (10)	บทที่ 4 (70)		
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						

เกณฑ์การจัดกลุ่ม

กลุ่มอ่อน มีคะแนนตั้งแต่ 0-49 คะแนน

กลุ่มปานกลาง มีคะแนนตั้งแต่ 50-69 คะแนน

กลุ่มเก่ง มีคะแนนตั้งแต่ 70 คะแนนขึ้นไป

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
ชุดการสอนพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลมขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้อง
ในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านโดยใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็นของท่านพร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

- +1 หมายถึง เห็นว่าข้อสอบวัดความรู้และสอดคล้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้
 0 หมายถึง ไม่เห็นว่าการข้อสอบวัดความรู้และสอดคล้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้
 -1 หมายถึง เห็นว่าข้อสอบไม่ได้วัดความรู้และสอดคล้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อ	รายการพิจารณา	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม -1	
บทที่ 1 ทักษะการใช้เสียงก่อนบรรเลง (Oral skill)					
1	ข้อที่ 1 Sing a long				
2	ข้อที่ 2 Sing and play				
3	ข้อที่ 3 Listen sing and play				
4	ข้อที่ 4 Sing Klom-nong				
5	ข้อที่ 5 Play Klom-nong				
บทที่ 2 ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone)					
1	ข้อที่ 1 Long tone No.1				
2	ข้อที่ 2 Long tone No.2				
3	ข้อที่ 3 Long tone with friend				
4	ข้อที่ 4 Long tone with friends				
5	ข้อที่ 5 Choral from Klom-nong suite				
บทที่ 3 ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing)					
1	ข้อที่ 1 Tonguing exercise No.1				
2	ข้อที่ 2 Tonguing exercise No.2				
3	ข้อที่ 3 Tonguing exercise No.3				
4	ข้อที่ 4 Klom-nong by two note				
5	ข้อที่ 5 Tonguing exercise from Klom-nong suite				

ข้อ	รายการพิจารณา	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม -1	
บทที่ 4 ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble)					
1	Klom-nong suite ห้องที่ 1-55				
2	Klom-nong suite ห้องที่ 56 - 88				
3	Klom-nong suite ห้องที่ 89 - 122				
4	Klom-nong suite ห้องที่ 123 - 147				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้องของชุดการสอนพัฒนาทักษะการบรรเลงวงดุริยางค์เครื่องลม
ขนาดเล็กด้วยบทเพลงกล่อมน้องในโรงเรียนปะทิววิทยา อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

ข้อ	รายการพิจารณา	ประมาณค่า ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
บทที่ 1 ทักษะการใช้เสียงก่อนบรรเลง (Oral skill)						
1	ข้อที่ 1 Sing a long					
2	ข้อที่ 2 Sing and play					
3	ข้อที่ 3 Listen sing and play					
4	ข้อที่ 4 Sing Klom-nong					
5	ข้อที่ 5 Play Klom-nong					
บทที่ 2 ทักษะการบรรเลงเสียงยาว (Long tone)						
1	ข้อที่ 1 Long tone No.1					
2	ข้อที่ 2 Long tone No.2					
3	ข้อที่ 3 Long tone with friend					
4	ข้อที่ 4 Long tone with friends					
5	ข้อที่ 5 Choral from Klom-nong suite					
บทที่ 3 ทักษะการออกเสียง การตัดลิ้น (Tonguing)						
1	ข้อที่ 1 Tonguing exercise No.1					
2	ข้อที่ 2 Tonguing exercise No.2					
3	ข้อที่ 3 Tonguing exercise No.3					
4	ข้อที่ 4 Klom-nong by two note					
5	ข้อที่ 5 Tonguing exercise from Klom-nong suite					
บทที่ 4 ทักษะการรวมวงเบื้องต้น (Ensemble)						
1	Klom-nong suite ห้องที่ 1-55					
2	Klom-nong suite ห้องที่ 56 - 88					
3	Klom-nong suite ห้องที่ 89 - 122					
4	Klom-nong suite ห้องที่ 123 - 147					